

Désiré Collen, Epiloog

met Addenda 1-2

14JUN2026

Uit oorspronkelijk Engelstalig Ontwerp vertaald en bewerkt met ChatGPT

Verantwoordelijke auteur: Désiré Collen

Een apologetische epiloog betreffende mijn « Ondernemerscarrière »

(<https://www.desirecollenstichting.be/archive-desire-collen/epilogue/>)

Inhoudstafel

<i>Overzicht</i>	3
<i>Kroniek</i>	15
Hoofdstuk I. 1976-2006: De t-PA Royaltyjaren	15
Bijlagen bij Hoofdstuk I	34
Hoofdstuk II. Niet-commerciële en caritatieve Structuren	47
Hoofdstuk III. ThromboGenics NV	53
Hoofdstuk IV. Fund+ NV	62
Hoofdstuk V. DCS/DCF en FEFP	77
<i>Conclusies</i>	89
<i>Addendum 1</i>	93
Vesalius' eigen geannoteerde Kopij van «De humani corporis fabrica libri septem »	93
<i>Addendum 2</i>	103
Gelijk gekregen?!	103
<i>Addendum 3</i>	109
Oprichting van FSEI en Overdracht van CCT- en Colesta-activa	109
Bijlage bij Addendum 3	110
ChatGPT-analyse van de Oprichting van FSEI	110
<i>Addendum 4 (onder PW)</i>	111
Belasting- en Domiciliestatus in het Verenigd Koninkrijk en België	111
<i>Verklarende Lijst van Afkortingen en Organisaties</i>	113
Personen	113
Organizaties en Structuren	113
Medische, financiële en legale Terminologie	117

Overzicht

Nu ik op 21 juni 2026 de leeftijd van 83 jaar bereikt heb, lijkt het een passend moment om geleidelijk via de voordeur afscheid te nemen, vergezeld van deze kroniek van mijn professionele leven. Daarbij komen mij de woorden van George Peele uit zijn gedicht *A Farewell to Armes* uit 1590 voor de geest:

*My golden locks Time hath to silver turn'd;
O Time too swift, O swiftness never ceasing!
My youth 'gainst Time and Age hath ever spurn'd,
But spurn'd in vain; youth waneth by increasing.*

Ik heb het voorrecht gehad een succesvolle loopbaan te mogen uitbouwen, dankzij de kansen die mij werden geboden door KU Leuven en Vlaanderen. Naar mijn overtuiging brengt dit een morele verplichting met zich mee om iets terug te geven aan de samenleving, een verplichting die ik naar best vermogen heb trachten na te komen.

Op de volgende bladzijden zal ik mijn activiteiten enigszins apologetisch beschrijven, waarbij ik het begrip *apologie* gebruik in zijn klassieke betekenis van een systematische en beredeneerde verklaring, zonder enige religieuze connotatie. Ik meen dat de feitelijke grondslag van deze epiloog onafhankelijk werd vastgesteld en geverifieerd. De interpretaties en analyses die worden gepresenteerd, vallen echter volledig onder mijn eigen verantwoordelijkheid. Anderen kunnen, en zullen ongetwijfeld, sommige van deze gebeurtenissen anders beoordelen.

Mijn academische en ondernemende loopbaan werd reeds beschreven in twee boeken. Het eerste, *Mémoires Désiré Collen – Een hart voor onderzoek en ondernemen*, verscheen in 2009 bij Vanden Broele te Brugge (ISBN 978-90-4960-056-3) en werd geschreven samen met Peter Raeymaekers. Het tweede, *Désiré Collen Biotechpionier*, verscheen in 2018 bij LannooCampus te Leuven (ISBN 978-94-014-5353-0) en werd geschreven door de onafhankelijke professionele journalisten Paul Huybrechts en Frieda Van Wijck. Digitale versies van deze boeken zijn beschikbaar op de website van de Désiré Collen Stichting. (<https://www.desirecollenstichting.be>) en op de website van de Désiré Collen Foundation (<https://www.desirecollenfoundation.be>).

Daarnaast werd het prospectus voor de beursintroductie (IPO) van ThromboGenics NV in 2006 opgesteld door de uitgevende vennootschap in samenwerking met KBC Securities NV als Lead Manager en Allen & Overy LLP als juridisch adviseur. Dit prospectus is beschikbaar op de website van de

Désiré Collen Stichting. Een Engelstalige versie van dit prospectus is beschikbaar op de website van de Désiré Collen Foundation.

Deze publicaties, die alle gebaseerd zijn op uitgebreid onafhankelijk onderzoek, hebben als waardevolle geheugensteunen gediend bij het opstellen van deze epiloog.

Een bepalende factor in mijn professionele loopbaan was het octrooi betreffende tissue-type plasminogen activator (t-PA) en het gebruik ervan in trombolytische therapie:

United States Patent 4,752,603: Plasminogen Activator and Pharmaceutical Composition Having Thrombolytic Activity (Figuur 1).

Op 11 juni 1980 diende Leuven Research and Development (LRD), de technologieoverdrachtsorganisatie van KU Leuven, in Nederland de oorspronkelijke octrooiaanvraag in voor tissue-type plasminogen activator (t-PA). Deze aanvraag leidde uiteindelijk tot de toekenning van US Patent 4,752,603 op 21 juni 1988.

In september 1980 sloot LRD een samenwerkings- en niet-exclusieve licentieovereenkomst met betrekking tot deze octrooirechten, die zich toen nog in de aanvraagfase bevonden, met Genentech Inc., South San Francisco, Californië. Op 18 maart 1983 werd deze overeenkomst omgezet in een wereldwijde exclusieve licentie. Tussen 1988 en 2006 betaalde Genentech Inc. aan LRD in totaal USD 144.851.620 aan royalty's onder deze licentieovereenkomst.

Omdat er aanzienlijke speculatie — en soms ook onjuiste voorstelling van zaken — heeft bestaan omtrent de eigendom en verdeling van deze inkomsten, heb ik besloten in deze epiloog zo volledig mogelijk uiteen te zetten hoe deze middelen werden aangewend. Deze reconstructie is gebaseerd op mijn omvangrijke, zij het onvermijdelijk onvolledige, elektronische archieven die gedurende het voorbije halve eeuw op mijn werkcomputer werden bijgehouden, aangevuld met de hierboven vermelde geheugensteunen.

Deze royalty's werden, zoals weergegeven in Tabellen 1a en 1b en geïllustreerd in Figuur 2, toegewezen aan (afkortingen achteraan in deze epiloog toegelicht):

1. door KU Leuven gecontroleerde entiteiten (KU Leuven, LRD en haar PRD- eenheid, CMVB/KU Leuven en CTG/VIB);
2. non-profitorganisaties DCRF/LSRP en CCT/Biggar en verder aan Colesta/Keeton, DCS/DCF, FEFP en FSEI
3. de uitvinders (Désiré Collen, Dingeman Rijken en Osamu Matsuo),

Figur 1:

United States Patent [19]

Collen et al.

[11] **Patent Number:** **4,752,603**

[45] **Date of Patent:** **Jun. 21, 1988**

- [54] **PLASMINOGEN ACTIVATOR AND PHARMACEUTICAL COMPOSITION HAVING THROMBOLYTIC ACTIVITY**
- [75] Inventors: **Desire J. Collen**, Leuven, Belgium; **Dingeman C. Rijken**, Leiden, Netherlands; **Osamu Matsuo**, Osaka, Japan
- [73] Assignee: **Leuven Research and Development VZW**, Leuven Belgium
- [21] Appl. No.: **867,561**
- [22] Filed: **May 28, 1986**

Related U.S. Application Data

- [63] Continuation of Ser. No. 640,550, Aug. 15, 1984, abandoned, which is a continuation of Ser. No. 272,093, Jun. 10, 1981, abandoned, which is a continuation-in-part of Ser. No. 183,638, Sep. 3, 1980, abandoned.

Foreign Application Priority Data

- Jun. 11, 1980 [NL] Netherlands 8003402

- [51] **Int. Cl.⁴** **A61K 37/00**
- [52] **U.S. Cl.** **514/21; 514/2; 514/8; 530/300; 530/350; 530/828**
- [58] **Field of Search** **514/2, 21, 8; 530/828, 530/300, 350**

References Cited

U.S. PATENT DOCUMENTS

- 3,904,480 9/1975 Hull et al. .
- 4,245,051 1/1981 Reich et al. .
- 4,259,447 4/1981 Hafeli .
- 4,317,882 4/1982 Horiguchi et al. .
- 4,370,417 1/1983 Hung et al. .

FOREIGN PATENT DOCUMENTS

- 0005644 11/1979 European Pat. Off. .
- 1492959 11/1977 United Kingdom .
- 1551275 8/1979 United Kingdom .
- 2025977 1/1980 United Kingdom .

OTHER PUBLICATIONS

- Allen, *Cell. Biol.* 4, 803, (1980); *Chemical Abstracts* 93, No. 183281.
- Angles-Cano et al., *C.R. Hebd. Seances Acad. Sc.* 289, 485 (1979); *Chemical Abstracts* 92, No. 3674m (1980).
- Aoki, *Journal Biochem.* 75, 731 (1974).
- Astrup et al., *Arch. Biochem. Biophys.* 40, 346 (1952).
- Barlow et al., *Proc. Serono Symp.* 9, 75 (1977); *Chemical Abstracts* 89, No. 57188j (1978).
- Binder et al., *Journal of Biological Chemistry* 254, 1998 (1979).
- Camiolo et al., *PSEBM* 138, 277 (1971).
- Christman et al., *Proteinases in Mammalian Cells and Tissues*, (A. J. Barrett, ed.; Elsevier, Amsterdam), pp. 91-149.
- Collen, *Edward Kowalski Memorial Lecture, Thromb Haem* 43, 77 (1980).
- Dano et al., *Biochemica et Biophysica Acta* 613, 542 (1980); *Chemical Abstracts* 93, No. 90924b (1980).
- Dano et al., *J. Exp. Med.* 147, 745 (1978); *Chemical Abstracts* 88, No. 150159q (1978).

- Fraki et al., *J. Cutaneous Pathol.* 6, 195 (1979); *Chemical Abstracts* 92, No. 445w (1980).
- Granelli-Piperino et al., *J. Exp. Medicine* 148, 223 (1978).
- Heussen et al., *Analytical Biochemistry* 102, 196 (1980); *Chemical Abstracts* 92, No. 89750q.
- Klavina et al., *Producenty Aminokislot i Fermentov* 1978, 94; *Chemical Abstracts* 89, No. 125054q (1978).
- Ouchterlony, *Progress in Allergy V*, (P. Kallos, ed.), 1 (1958).
- Petrenko, *Purification and Properties of Plasminogen Activator from Human Blood Plasma after Sudden Death*, p. 1127; *Biokhimiya* 43, 1438 (1978); *Chemical Abstracts* 89, No. 192926p (1978).
- Porath et al., *Nature* 258, 598 (1975).
- Pye et al., *Proc. Serono Symp.* 9, 43 (1977); *Chemical Abstracts* 89, No. 159241p (1978).
- Radcliffe et al., *Archives of Biochemistry and Biophysics* 189, 185 (1978).
- Rijken et al., *Biochemica et Biophysica Acta* 580, 140 (1979); *Chemical Abstracts* 91, No. 170680t (1979).
- Rijken, D. C., *Plasminogen Activator from Human Tissue*, Thesis pp. 1-125 (1980).
- Rijken, D. C. et al., *J. Biol. Chem.* 256, 7035 (1981).
- Roblin et al., *Cancer Research* 40, 2706 (1980); *Chemical Abstracts* 93, No. 126098b (1980).
- Thorsen et al., *Thrombos Diathes. haemorrh* 28, 65 (1972).
- Thorsen, *Danish Medical Bulletin* 24, 189 (1977).
- Shiba et al., *JA* 7844612, 21 Apr. 1978; *Chemical Abstracts* 89, No. 103261c (1978).
- Vetterlein et al., *J. Biol. Chem.* 254, 575 (1979); *Chemical Abstracts* 90, No. 135631k (1979).
- Vermlyen et al., *Clin. Chim. Acta* 8, 418 (1963).
- Wallen, *Progress in Chemical Fibrinolysis and Thrombolysis*, 3, 167.
- Wang et al., *Cancer Research* 40, 288 (1980); *Chemical Abstracts* 92, No. 92449d.
- Weber & Osborn, *J. Biol. Chem.* 244, 4406 (1969).
- Wilson, E. L. et al., *Chemical Abstracts* 92, No. 144679a (1980).
- Wu et al., *Int. J. Biochem.* 10, 1001 (1979); *Chemical Abstracts* 92, No. 54020z (1980).
- Sumitomo Chemical Co., Jap. Kokai 79147993, 19 Nov. 1979; *Chemical Abstracts* 92, No. 106531p (1980).
- Chemical Abstract Ninth Collection Index*, 70-85, 29549cs (1972-1976).
- Wiman et al., *Nature* 272, 549 (1978).

Primary Examiner—Sam Rosen
Attorney, Agent, or Firm—Walter H. Dreger

[57] **ABSTRACT**

A new plasminogen activator which is very similar to the plasminogen activator from blood can be isolated in good amounts from the culture fluid of human melanoma cells.

This new plasminogen activator has a strong thrombolytic effect and pharmaceutical compositions thereof may be used in the therapeutic treatment of thrombosis disorders.

3 Claims, No Drawings

Tabel 1a

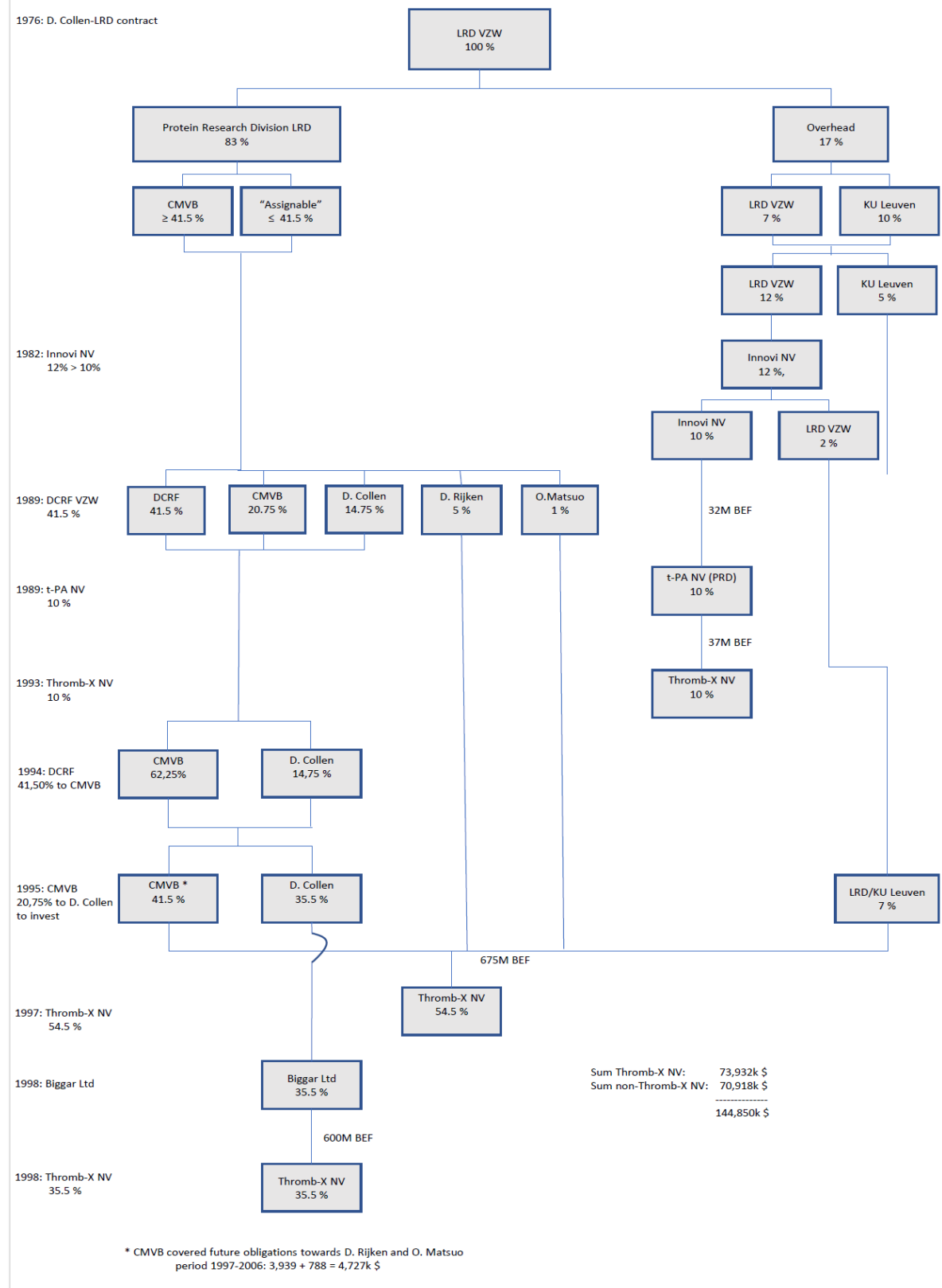
t-PA Royalties allocations (USD)											
A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L
Year paid	Year Sales	Total USD	DR+OM 6%	DR+OM by PRD 6%	KUL/LRD 7%	novi/tPA N 10%	PRD 20.75%/41.5%	DCRF/LSRP 41.5%	DC 14.75%	DC** 20.75%	SUM D to K
1988	1987	1,284,749	77,085	-	89,932	128,475	266,585	533,171	189,500		1,284,748
[1]	2JUL88: constitution of DCRF (retroactive reassignment of 1988 royalty payment)										
1989	1988	4,963,632	297,817	-	347,454	496,363	1,029,954	2,059,907	732,136		4,963,631
[2]	15SEP89: tPA NV purchased by LRD from Innovi for 32 mio BEF										
1990	1989	6,690,485	401,429	-	468,334	669,049	1,388,276	2,776,551	986,847		6,690,486
1991	1990	7,343,578	440,615	-	514,050	734,358	1,523,792	3,047,585	1,083,178		7,343,578
1992	1991	7,192,340	431,540	-	503,464	719,234	1,492,411	2,984,821	1,060,870		7,192,340
1993	1992	7,051,826	423,110	-	493,628	705,182	1,463,254	2,926,508	1,040,144		7,051,826
[3]	27DEC93: tPA NV purchased by Thromb-X from LRD for 37 mio BEF										
[4a]	31MAR94: payments to DCRF terminated, 20.75% assigned to LRD*										
1994	1993	8,849,114	530,947	-	619,438	-	5,508,573	-	1,305,244		7,964,202
[4b]	23JAN95: payments to DCRF terminated, 20.75% assigned to DC										
1995	1994	10,747,815	644,869	-	752,347	-	4,460,343	-	1,585,303	2,230,172	9,673,034
1996	1995	11,941,598	716,496	-	835,912	-	4,955,763	-	1,761,386	2,477,882	10,747,439
[5]	03MAR97: All LRD rights (54.5%) purchased by Thromb-X for 675 mio BEF										
1997	1996	11,654,568	-	699,274	-	-	-	-	1,719,049	2,418,323	4,137,372
1998	1997	10,904,669	-	654,280	-	-	-	-	1,608,439	2,262,719	3,871,157
[6]	04NOV98: Collen Charitable Trust (CCT) rights (35.5%) purchased by Thromb-X for 600 mio BEF										
1999	1998	9,187,963	-	551,278	-	-	-	-	-	-	-
2000	1999	9,843,898	-	590,634	-	-	-	-	-	-	-
2001	2000	7,602,610	-	456,157	-	-	-	-	-	-	-
2002	2001	5,808,333	-	348,500	-	-	-	-	-	-	-
2003	2002	6,214,312	-	372,859	-	-	-	-	-	-	-
2004	2003	6,856,777	-	411,407	-	-	-	-	-	-	-
2005	2004	7,203,827	-	432,230	-	-	-	-	-	-	-
2006	2005	3,509,526	-	210,571	-	-	-	-	-	-	-
Total (\$)		144,851,620	3,963,908	-	4,624,559	3,452,661	22,088,951	14,328,543	13,072,096	9,389,096	70,919,813
				4,727,190							
NB:	In earlier drafts of this table the payments to DCRF were reported as being terminated on 23JAN95 instead of 31MAR94										
	DC**: t-PA royalty share "entrusted" to DC per understanding with Prof Vander Eecken, chairman of LRD, transferred to FSEI in 2025										
[1]	2JUL88: constitution of DCRF										
[2]	15SEP89: tPA NV purchased by LRD from Innovi for 32 mio BEF										
[3]	27DEC93: tPA NV purchased by Thromb-X from LRD for 37 mio BEF										
[4a]	31MAR94: payments to DCRF terminated, 20.75% assigned to LRD*										
(4b)	23JAN95: payments to DCRF terminated, 20.75% assigned to DC										
[5]	03MAR97: LRD rights (54.5%) purchased for 675 mio BEF (450mio BEF + 870.406 ThromboGenics Ltd B shares) + 150.000 ThromboGenics Ltd B sha										
[6]	04NOV98: CCT rights (35.5%) purchased for 600 mio BEF (400mio BEF + 773.694 ThromboGenics Ltd B shares)										

Table 1b:

t-PA Royalties purchased by Thromb-X (USD)						Conversion to BEF			DC share (declared)		
P	Q	R	S	T	U	W	Y	Z	AB	AC	AD
Year	Year	t-PA NV	LRD/KUL/PRD	DC to CCT	SUM	SUM	Exchange	Total	BEF	BE tax paid	% of total
paid	Sales	10%	54.5%	35.5%	R,S,T	L,U	rate	BEF	BEF	BE tax paid	% of total
1988	1987	-	-	-	-	1,284,748	38.7	49,719,786	0	0	
[1]	2JUL88: constitution of DCRF (retroactive reassignment of 1988 royalty payment)										
1989	1988	-	-	-	-	4,963,631	39.16	194,375,829	30,603,486	7,650,872	14.75
[2]	15SEP89: tPA NV purchased by LRD from Innovis for 32 mio BEF										
1990	1989	-	-	-	-	6,690,486	34.64	231,758,400	29,442,567	7,360,642	14.75
1991	1990	-	-	-	-	7,343,578	34.25	251,517,547	31,538,622	7,884,656	14.75
1992	1991	-	-	-	-	7,192,340	33.4	240,224,156	30,118,099	7,529,525	14.75
1993	1992	-	-	-	-	7,051,826	33.02	232,851,295	29,193,720	7,298,430	14.75
[3]	27DEC93: tPA NV purchased by Thromb-X from LRD for 37 mio BEF										
[4a]	31MAR94: payments to DCRF terminated, 20.75% assigned to LRD										
1994	1993	884,911	-	-	884,911	8,849,113	34.82	308,126,149	38,631,306	9,657,827	14.75
[4b]	23JAN95: payments to DCRF terminated, 20.75% assigned to DC										
1995	1994	1,074,781	-	-	1,074,781	10,747,815	28.1	302,013,602	91,132,596	22,783,149	35.5
1996	1995	1,194,160	-	-	1,194,160	11,941,599	30.31	361,949,835	109,218,355	27,304,589	35.5
[5]	03MAR97: All LRD rights (54.5%) purchased by Thromb-X for 675 mio BEF										
1997	1996	1,165,457	6,351,740	-	7,517,197	11,654,569	34.5	402,082,596	121,328,434	30,332,109	35.5
1998	1997	1,090,467	5,943,045	-	7,033,512	10,904,669	37.5	408,925,088	?	0	
[6]	04NOV98: CCT rights (35.5%) purchased by Thromb-X for 600 mio BEF										
1999	1998	918,796	5,007,440	3,261,727	9,187,963	9,187,963	36	330,766,668	-	-	-
2000	1999	984,390	5,364,924	3,494,584	9,843,898	9,843,898	39.32	387,062,069	-	-	-
2001	2000	760,261	4,143,422	2,698,927	7,602,610	7,602,610	42.44	322,654,768	-	-	-
2002	2001	580,831	3,165,531	2,061,951	5,808,313	5,808,313	43.00	249,758,319	-	-	-
2003	2002	621,431	3,386,800	2,206,081	6,214,312	6,214,312	43.00	268,376,416	-	-	-
2004	2003	685,677	3,736,943	2,434,156	6,856,777	6,856,777	48.70	333,925,040	-	-	-
2005	2004	720,383	3,926,086	2,557,359	7,203,827	7,203,827	51.90	373,878,621	-	-	-
2006	2005	350,953	1,912,692	1,245,881	3,509,526	3,509,526	48.70	170,913,916	-	-	-
Total (\$)		11,032,498	42,938,623	19,960,666	73,931,787	144,851,600	38.66	5,420,880,100	511,207,185 BEF	127,801,799	
		[3]	[5]	[6]					12.710.273 EUR	25%	
Received (BEF)		426,535,000	1,659,983,000	771,679,348	2,858,197,348						
Paid (BEF)		37,000,000	450,000,000	400,000,000							
			184,683,282	140,030,877	1,174,714,159						
C-shares				[289.584.000]							

Figuur 2:

**Genentech t-PA License Agreement 1983
Royalty Assignments**

In 2018 werd ik, zonder enig verzoek, betrokkenheid of medewerking van mijn kant, opgenomen in de jaarlijkse rangschikking van *De Rijkste Belgen*, met een geschat vermogen van EUR 43,2 miljoen. Na het Fund+-dividend voortvloeiend uit de Tubulis-transactie in 2026 (zie Hoofdstuk IV) werd deze schatting verhoogd tot EUR 83,2 miljoen.

Het merendeel van deze activa was echter afkomstig van t-PA-royalty's die juridisch exclusief eigendom waren van LRD/KU Leuven (zie Hoofdstuk I). Met mijn instemming, maar niet op grond van enig persoonlijk eigendomsrecht, werden deze royalty's door hun wettelijke eigenaar toegewezen aan non-profit onderzoeks- en liefdadigheidsorganisaties, waaronder DCRF/LSRP en CCT, en vervolgens aan Colesta, DCS/DCF, FEFP en/of FSEI.

De doelstellingen van deze liefdadige en discretionaire structuren worden beschreven in Hoofdstuk II. Aangezien ik onherroepelijk ben uitgesloten van enig begunstigd belang of eigendomsrecht in deze organisaties, mogen de daarmee verbonden activa niet worden beschouwd als onderdeel van mijn persoonlijk vermogen, ondanks de aanzienlijke invloed die ik heb uitgeoefend op hun aanwending voor wetenschappelijke, educatieve en liefdadige doeleinden.

Met deze middelen heb ik in eerste instantie getracht onderzoekslaboratoria van wereldniveau uit te bouwen aan KU Leuven, met name het Centrum voor Moleculaire en Vasculaire Biologie (CMVB) en het Centrum voor Transgene Technologie en Gentherapie (CTG) van het Vlaams Instituut voor Biotechnologie (VIB). Ik meen dat de resultaten aantonen dat beide initiatieven succesvol zijn geweest. Hun ontwikkeling en verwezenlijkingen worden uitvoerig beschreven door Paul Huybrechts en Frieda Van Wijck in *Désiré Collen, Biotechpionier*.

De financiering van deze en andere projecten van KU Leuven absorbeerde het grootste deel van de ongeveer USD 45 miljoen aan t-PA-royalty's die tot 1998 werden ontvangen, evenals de opbrengst van BEF 675 miljoen die werd gerealiseerd uit de verkoop van toekomstige t-PA-royaltyrechten door de gezamenlijke entiteiten KU Leuven, LRD en DCRF.

Toen zich begin jaren negentig de mogelijkheid voordeed om een commercieel veelbelovend biotechnologiebedrijf te ontwikkelen op basis van intellectuele eigendom betreffende staphylokinase en microplasmine, in licentie verkregen van KU Leuven, werd bijna USD 100 miljoen — grotendeels afkomstig uit royalty-inkomsten — geïnvesteerd via deelnemingen, in ongeveer gelijke verhoudingen, in het kapitaal van ThromboGenics Ltd in Ierland en via kapitaalbrengen in Thromb-X NV in België. Deze middelen werden

vervolgens in belangrijke mate gerecycleerd via marktconforme onderzoeksovereenkomsten met CMVB/KU Leuven en CTG/VIB.

Deze onderneming groeide uiteindelijk uit tot ThromboGenics NV, het eerste Belgische biotechnologiebedrijf dat erin slaagde een farmaceutisch product — microplasmine (Jetrea®) — te ontwikkelen van een toevallige laboratoriumwaarneming tot een wereldwijd goedgekeurd geneesmiddel. Dit succes resulteerde in een vertienvoudiging van de beurskoers in 2012 ten opzichte van de introductieprijs van EUR 4,50 in 2006.

Nadien leidde echter een combinatie van strategische beoordelingsfouten en overdreven prijsambities tot een aanzienlijke terugval. Naar mijn oordeel heeft de beslissing om het product hoofdzakelijk te vermarkten via retinachirurgen in plaats van via de bredere oftalmologische gemeenschap in de Verenigde Staten, gecombineerd met een introductieprijs van ongeveer USD 3.900 voor een product waarvan de realistische marktwaarde hoogstens rond USD 1.000 lag, wezenlijk bijgedragen tot de achteruitgang van de commerciële prestaties. Uiteindelijk daalde de beurskoers van Oxurion NV, de rechtsopvolger van ThromboGenics NV, tot minder dan één eurocent.

Niettemin slaagde Biggar Ltd, de operationele arm van de Collen Charitable Trust (CCT) en belangrijkste aandeelhouder en sponsor van ThromboGenics Ltd, erin het grootste deel van haar geïnvesteerde kapitaal te recupereren door de verkoop van aandelenpakketten, voornamelijk in 2007 en 2008, teneinde het aandeelhouderschap te verbreden en te diversifiëren (zie Bijlage 11 bij Hoofdstuk I). Hierdoor kwamen aanzienlijke middelen beschikbaar voor nieuwe initiatieven.

Vervolgens richtte ik samen met de Désiré Collen Stichting/Foundation (DCS/DCF) en Life Sciences Research Partners (LSRP), de rechtsopvolger van DCRF, mijn aandacht op de oprichting in 2015 van Fund+, een evergreen venture-capitalfonds voor biotechnologie.

De missie van Fund+ bestond niet uitsluitend uit het genereren van een billijk financieel rendement voor zijn aandeelhouders, maar tevens uit het bijdragen aan de ontwikkeling van een duurzaam biotechnologisch ecosysteem in België met een meetbare maatschappelijke impact.

LSRP nam gedurende de eerste drie jaren de operationele kosten voor haar rekening en bracht vijf veelbelovende biotechnologische investeringen in natura in tegen historische kostprijs, terwijl aandeelhouder SFPIM drie bijkomende investeringen aanleverde. Deze combinatie verschafte Fund+ een belangrijke beginsprong.

De resultaten waren bemoedigend. Binnen vijf jaar hadden de investeerders reeds uitkeringen ontvangen die overeenkwamen met 78% van hun toegezegde kapitaal. Nadien besloot de Raad van Bestuur echter de groei van het fonds te beperken door slechts 50% van de netto-opbrengsten van toekomstige exits te herinvesteren en geen nieuwe investeerders toe te laten teneinde het rendement voor bestaande aandeelhouders te vrijwaren.

Toch resulteerden bijkomende succesvolle exits tegen het einde van het tweede kwartaal van 2026 in een Internal Rate of Return (IRR) van 18,2% en een Total Value to Paid-In Capital (TVPI) van 2,7, gebaseerd op het oorspronkelijke toegezegde kapitaal dat in 2015 werd onderschreven tegen EUR 1.000 per aandeel (zie Hoofdstuk IV).

Momenteel worden inspanningen geleverd om een aansluitend “closed-end” fonds op te richten dat een hernieuwde groei mogelijk moet maken door de toelating van bijkomende investeerders.

Omdat mijn doelstelling met Fund+ niet was financiële opbrengsten te maximaliseren ten koste van langetermijnmaatschappelijke waardecreatie, kwam ik tot de conclusie dat de uit royalty's afkomstige middelen die via DCS/DCF door CCT/Biggar Ltd in Fund+ waren geïnvesteerd, na recuperatie ervan in hoofdzaak moesten worden ingezet via FEFP (Foundation for Education to Improve Family Planning), een Britse Charitable Incorporated Organisation.

Eind 2024 bevond zich nog ongeveer EUR 52 miljoen in CCT, terwijl FEFP tegen het einde van het tweede kwartaal van 2026 activa bezat ter waarde van ongeveer GBP 75 miljoen, hoewel een belangrijk gedeelte daarvan bestond uit momenteel illiquide participaties in Fund+.

Om de mogelijkheid voor CCT en Colesta te behouden om onder de nieuwe Britse wetgeving die op 6 april 2025 in werking trad liefdadige activiteiten buiten het Verenigd Koninkrijk te ondersteunen, gaf ik de trustee van CCT en Colesta opdracht om namens DCS/DCF en op basis van een betaald mandaat een Zwitserse liefdadige stichting op te richten.

FSEI werd uiteindelijk echter opgericht met de voorzitter van de huidige trustee van CCT en Colesta als enige oprichter, bijgestaan door trustmedewerkers en een Zwitserse advocate, die vervolgens allen bestuurder van FSEI werden. Volgens de oprichtingsdocumenten handelt FSEI “uit eigen recht en onafhankelijk van DCS/DCF, zonder aangeduide begunstigden”.

Zoals de governance momenteel is georganiseerd, weerspiegelt deze structuur niet de toezicht- en bestuursregeling die door DCS/DCF en door mijzelf werd

gevraagd. Daarom werd op 22 april 2026 een formele klacht ingediend bij ASFIP te Genève. Het zal aan de bevoegde Zwitserse toezichhoudende autoriteiten en, indien van toepassing, aan de strafgerichten zijn om te beoordelen welke gevolgen hieruit eventueel voortvloeien onder Zwitsers recht.

De oprichting van FSEI en de overdracht van activa vanuit CCT en Colesta ten belope van ongeveer CHF 80 miljoen worden uitvoerig besproken in Addendum 3, dat voorlopig met een wachtwoord is beveiligd in afwachting van de beslechting van het geschil.

Omdat de activa van de hierboven vermelde entiteiten onherroepelijk aan liefdadige doeleinden zijn gewijd, heb ik besloten mijn resterende jaren voornamelijk te besteden aan:

- de verdere uitbouw van filantropische initiatieven in Zwitserland via FLJ en in België via DCS/DCF, samen met FSEI zodra een passende governancecontrole is hersteld; en
- het bevorderen, via FEFP, van de opleiding van kansarme preadolescente kinderen, in het bijzonder op het gebied van menselijke voortplanting, gezinsplanning en gezondheid, met bijzondere aandacht voor de maatschappelijke en ecologische gevolgen van bevolkingsgroei en armoede.

Deze activiteiten worden geïllustreerd op de websites van DCS/DCF en FEFP, die zullen worden bijgewerkt naarmate nieuwe initiatieven worden ontwikkeld.

Het doel van deze epiloog is niet om zich te verliezen in nostalgische terugblikken, maar om de reeds publiek beschikbare informatie aan te vullen betreffende:

- de toewijzing en besteding van de t-PA-royalty's door hun exclusieve eigenaar, LRD, met mijn instemming. Ik heb daarbij gestreefd naar een zo groot mogelijke transparantie; e
- in de bijgevoegde addenda, een aantal *petites histoires* betreffende:
  1. de recente verwerving door de Vlaamse Gemeenschap en KU Leuven van het persoonlijke exemplaar van Andreas Vesalius van *De humani corporis fabrica libri septem*;
  2. een herwaardering, met meer dan dertig jaar hindsight, van de controverse rond trombolytische therapie met t-PA bij acuut myocardinfarct;
  3. een kroniek van de gebeurtenissen die hebben geleid tot de oprichting van FSEI, de overdracht van de activa van CCT en Colesta, en het lopende

juridische geschil betreffende de oprichting en governance van FSEI (thans met wachtwoord beveiligd in afwachting van de beslechting van het geschil); en

4. mijn fiscale en domiciliaire status in het Verenigd Koninkrijk en België sinds mijn terugkeer naar België in april 2025 (in voorbereiding).

Kroniek

In dit relaas richt ik mij op anekdotes en beschouwingen — wat de Fransen *petites histoires* zouden noemen — gebaseerd op mijn eigen herinneringen, mijn uitgebreide maar onvermijdelijk onvolledige elektronische archieven en de eerder vermelde geheugensteunen. Deze beschrijvingen houden vaak verband met specifieke passages uit het boek van Paul Huybrechts en Frieda Van Wijck. Daarom wordt verwezen naar zowel de paginanummers van de oorspronkelijke Nederlandse uitgave (blz., voor bladzijden) als naar die van de online Engelse vertaling (p., voor pages). Citaten en nauw aansluitende parafrases uit dat werk en uit andere bronnen worden cursief weergegeven.

Tabel 1 geeft, in aanvulling van de bijlage “Afkortingen en Identificaties” aan het eind van deze Epiloog, een overzicht van de voornaamste onderzoeks-, commerciële, liefdadigheids- en filantropische entiteiten die tussen 1976 en heden een rol hebben gespeeld bij de ontwikkeling, commercialisering en uiteindelijke aanwending van de opbrengsten uit de t-PA-technologie.

Hoofdstuk I. 1976-2006: De t-PA Royaltyjaren

Ad: Mijn Overeenkomst met LRD / KU Leuven
(*Huybrechts en Van Wijck, blz. 50 / p. 35*)

Op 18 januari 1973 richtte KU Leuven Leuven Research and Development (LRD) op, een vereniging zonder winstoogmerk die zich toelagde op de valorisatie en commercialisering van onderzoeksresultaten die door wetenschappers van de universiteit werden gegenereerd.

In 1985 hield LRD op te bestaan als afzonderlijke rechtspersoon. Onder de naam KULRD werd de organisatie geïntegreerd in de universiteit zelf. De oorspronkelijke vzw LRD bleef als slapende rechtspersoon bestaan en behield slechts een beperkt aantal lopende activiteiten, waaronder de t-PA-overeenkomst met Genentech en het ICOS-contract, totdat deze regelingen in 2005–2006 afliepen.

Op 11 februari 1976 sloot ik, met goedkeuring van mijn mentor professor Marcel Verstraete, een overeenkomst met LRD betreffende de eigendom en het beheer van onderzoeksresultaten die aan KU Leuven werden verkregen. Voor zover mij bekend was ik het eerste personeelslid van de universiteit dat een dergelijke overeenkomst afsloot met de pas opgerichte technologieoverdrachtsorganisatie.

.

Tabel 1. Overzicht van de voornaamste commerciële, onderzoeks-, liefdadigheids- en filantropische entiteiten				
Entiteit	Periode*	Type	Voornaamste doelstelling	Opvolger of begunstigde
Centrum voor Moleculaire en Vasculaire Biologie (CMVB)	1976–2008	Onderzoekslaboratorium van KU Leuven	Fundamenteel en translationeel onderzoek	Thromb-X en ThromboGenics Ltd/NV
Centrum voor Transgentechnologie en Genterapie (CTG)	1995–2008	Onderzoekslaboratorium van VIB	Fundamenteel en translationeel onderzoek	Thromb-X en ThromboGenics Ltd/NV
Protein Research Division (PRD)	1976–2001	Onderzoeksafdeling van LRD, later geïntegreerd in DCRF	Ontwikkeling van intellectuele eigendom met betrekking tot t-PA	CMVB en CTG
Désiré Collen Research Foundation (DCRF)	1988–2007	Belgische onderzoeksstichting	Ondersteuning van translationeel biomedisch onderzoek	Thromb-X en ThromboGenics Ltd/NV
Life Sciences Research Partners (LSRP)	2007–heden	Rechtsopvolger van DCRF (naamswijziging)	Ondersteuning van translationeel biomedisch onderzoek	DCS/DCF, FEFP en FSEI
Collen Charitable Trust (CCT)	1998–heden	Britse offshore liefdadigheidstrust	Beheer en verdeling van liefdadigheidsvermogen	DCS/DCF, FEFP en FSEI
Biggar Ltd	1998–heden	Operationele vennootschap in eigendom van CCT	Beheer en uitvoering van de activiteiten van CCT	DCS/DCF, FEFP en FSEI
Colesta Trust	2003–heden	Britse offshore discretionaire trust met goede doelen als begunstigden	Beheer en verdeling van filantropisch vermogen	DCS/DCF, FEFP en FSEI
Thromb-X NV	1991–2005	Belgisch biotechnologiebedrijf, gefuseerd met ThromboGenics NV	Commercialisering van resultaten van translationeel onderzoek	PRD/LRD, DCRF
ThromboGenics Ltd	1998–2005	Iers biotechnologiebedrijf, gefuseerd met ThromboGenics NV	Commercialisering van resultaten van translationeel onderzoek	PRD/LRD, DCRF
ThromboGenics NV	2005–2013	Belgisch biotechnologiebedrijf, op Euronext Brussel op 7 juli 2006	Ontwikkeling en exploitatie van biotechnologische activa	PRD/LRD, DCRF
Désiré Collen Stichting/Foundation (DCS/DCF)	2015–heden	Belgische Stichting van openbaar Nut (SON)	Biomedische, educatieve en liefdadige activiteiten	Begunstigde organisaties
Foundation for Education to Improve Family Planning (FEFP)	2020–heden	Britse Charitable Incorporated Organisation (CIO)	Internationale educatieve en liefdadigheidsprojecten	Begunstigde organisaties
Fondation pour le Support de l'Éducation et de l'Innovation (FSEI)	2025–heden	Zwitserse liefdadigheidsstichting	Internationale liefdadigheids- en onderwijsinitiatieven	Begunstigde organisaties

* Periode waarin de entiteit actief was onder de vermelde naam of structuur.

Thans worden de rechten en verplichtingen van personeelsleden van KU Leuven inzake uitvindingen en intellectuele eigendom geregeld door gedetailleerde universitaire reglementen. Omdat de bepalingen van de overeenkomst van 1976 — zowel naar vorm als naar inhoud — echter van fundamenteel belang zijn voor het begrip van de eigendom, overdracht en bestemming van de opbrengsten die in deze epiloog worden besproken, is deze overeenkomst opgenomen als Bijlage 1 bij dit hoofdstuk

Op 11 juni 1980 diende LRD in Nederland de oorspronkelijke octrooiaanvraag in voor tissue-type plasminogen activator (t-PA), die uiteindelijk leidde tot de toekenning van **United States Patent 4,752,603** op 21 juni 1988. In het kader van deze aanvraag moesten de uitvinders — Désiré Collen, Dingeman C. Rijken en Osamu Matsuo — bepaalde rechten afstaan ten gunste van LRD als verkrijger van de octrooiaanvraag. Op 12 juni 1980 ondertekenden LRD en de uitvinders de desbetreffende overeenkomst, opgenomen als Bijlage 2.

Het gevolg van deze overeenkomst was dat alle rechten met betrekking tot de uitvinding werden overgedragen van de onderzoekers aan het technologieoverdrachtskantoor van KU Leuven, zonder enige contractuele garantie op vergoeding. Eventuele latere toewijzingen van inkomsten aan derden op verzoek van de uitvinders dienen juridisch dan ook te worden beschouwd als herverdelingen door de eigenaar van de rechten, en niet als schenkingen door de uitvinders zelf.

Naar mijn oordeel kunnen dergelijke herverdelingen bijgevolg geen deel uitmaken van de zogenaamde “fictieve massa” van een uitvinder onder het Belgische, Europese of daarmee samenhangende erfrecht.

Hoewel deze overeenkomst vandaag wellicht als onevenredig gunstig voor KU Leuven zou worden beschouwd, heb ik mij nooit verzet tegen het exclusieve eigendomsrecht van de universiteit op de intellectuele eigendom, op voorwaarde dat ik voldoende invloed behield op de bestemming van de daaruit voortvloeiende inkomsten ten behoeve van translationeel wetenschappelijk onderzoek en filantropische activiteiten. Hoewel dit nooit formeel werd vastgelegd, heb ik mijn filosofie vaak samengevat in de volgende woorden:

“Je hoeft de activa niet te bezitten, maar je moet wel aan de kassa zitten wanneer ze worden verdeeld”.

In het licht van de recente wijzigingen in de Britse fiscale wetgeving en successieregeling betreffende offshore trusts van niet-gedomicilieerden en de Long-Term Resident (LTR)-status voor personen die gedurende meer dan tien van de voorbije twintig jaar in het Verenigd Koninkrijk verbleven, evenals de

mogelijke betwisting van mijn Engelse domicilie van keuze na mijn recente terugkeer naar België (zie Addendum 4), dienen de toewijzingen van t-PA-royalty's onder de overeenkomsten van 11 februari 1976 en 12 juni 1980 opnieuw te worden beoordeeld in het kader van de huidige Britse erfbelasting, het Belgische belastingrecht en de toepasselijke Europese erfrechtelijke bepalingen.

Ad: Het mislukte Innovi-avontuur

(Huybrechts en Van Wijck, blz. 106–109 / pp. 78–80)

Als gunst aan Jos Bouckaert, toenmalig directeur van LRD en onderhandelaar van de oorspronkelijke overeenkomst van september 1980 tussen LRD en Genentech Inc., stemde ik ermee in dat het t-PA-dossier zou worden beheerd via Innovi NV, een technologieoverdrachtsorganisatie opgericht namens alle Vlaamse universiteiten, waar hij het project verder wilde begeleiden.

Toen Jos Bouckaert Innovi NV reeds na korte tijd verliet, werd duidelijk dat de door Innovi ontvangen beheersvergoedingen weinig meer vertegenwoordigden dan een afleiding van waardevolle onderzoeksmiddelen. In de praktijk bestond de voornaamste bijdrage van Innovi uit het versturen van driemaandelijks facturen aan Genentech.

Innovi ontving:

- 12% van de onderzoeksovereenkomst van november 1981 met Genentech (USD 78.000);
- 10% van de royalty's betaald in 1988 en 1989 (USD 625.000); en
- BEF 32 miljoen (ongeveer USD 817.000) bij de verkoop van t-PA NV aan LRD.

In totaal ontving Innovi dus ongeveer USD 1,52 miljoen.

Mijn voorstel aan de Raad van Bestuur van LRD om het t-PA-dossier met centrale middelen van LRD terug te kopen van Innovi werd verworpen. Uiteindelijk werd t-PA NV overgenomen door de Protein Research Division (PRD) binnen LRD voor BEF 32 miljoen. Enkele jaren later verkocht LRD, onder druk van de Belgische fiscus, t-PA NV aan Thromb-X NV voor BEF 37 miljoen.

Deze investering van eerst BEF 32 miljoen en vervolgens BEF 37 miljoen genereerde USD 2,83 miljoen aan royalty's voor ons laboratorium in de periode 1990–1993 en USD 11,03 miljoen aan royalty's voor Thromb-X NV tussen 1994 en 2006 (zie Overzicht, Tabel 1a en 1b).

De overdracht van de royaltyrechten aan de winstgerichte vennootschap Thromb-X NV vermeed bronheffing van 21,25% (25% op 85% van de royalty-

inkomsten) die verschuldigd zou zijn geweest op royalty's die rechtstreeks door de non-profitorganisatie LRD werden ontvangen.

Een rendement van meer dan tienmaal de aankoopprijs kan buitensporig lijken. Thromb-X NV sloot echter opeenvolgende onderzoeksovereenkomsten met LRD en VIB, waarbij het grootste deel van deze royalty's opnieuw werd geïnvesteerd in onderzoeksprogramma's gericht op het genereren van nieuwe royaltydragende licenties.

Naar mijn mening heeft Jos Bouckaert, gefrustreerd door wat hij beschouwde als onvoldoende steun van KU Leuven voor het Innovati-initiatief, getracht waarde te recupereren via het t-PA-dossier, zij het ten koste van mijn belangen. Evenzeer leek het erop dat de industriëlen die in de Raad van Bestuur van Innovati zetelden, beseften dat het initiatief weinig kans op slagen had en zich hoofdzakelijk bekommerden om het recupereren van hun investeringen. Billijkheid tegenover KU Leuven was naar mijn oordeel niet hun eerste bekommernis.

Ad: Het Bijbelse manna van de D. Collen Research Foundation
(*Huybrechts en Van Wijck, blz. 109–112 / pp. 80–82*)

De lastgevingsovereenkomst die op 12 juli 1982 met Innovati NV werd gesloten bevatte de volgende bepaling:

De bestemming van de inkomsten zoals bepaald in de overeenkomst van 11 februari 1976 ... kan niet worden gewijzigd zonder de voorafgaande goedkeuring van Prof. Dr. D. Collen.

Deze clausule werd opgenomen om te voorkomen dat Innovati NV de overeengekomen verdeelsleutel eenzijdig zou wijzigen. In de praktijk betekende dit dat de overeengekomen bestemming van de netto royalty-inkomsten niet zonder mijn toestemming kon worden aangepast, hoewel LRD en KU Leuven de exclusieve juridische eigenaars van de onderliggende rechten bleven.

Toewijzing van royalty's tijdens de boekjaren 1988-1993

Onder leiding van rector Roger Dillemans werd op 2 juli 1988 de **D. Collen Research Foundation (DCRF)** opgericht.

Er werd overeengekomen dat 41,5% van de netto royaltybetalingen ontvangen van Genentech aan DCRF zou worden toegewezen. Deze allocatie was gelijkmatig afkomstig uit twee bronnen: de ene helft uit het aandeel van 41,5% van CMVB dat werd gehouden door de PRD-afdeling van LRD, de andere helft uit het aandeel dat potentieel aan derden kon worden toegewezen.

De resterende 20,75% van het te bestemmen aandeel werd als volgt verdeeld:

- 14,75% aan Désiré Collen;
- 5,00% aan Dingeman Rijken;
- 1,00% aan Osamu Matsuo.

Deze verhoudingen weerspiegelden de duur van de actieve bijdrage van elke uitvinder aan de ontwikkeling van t-PA, respectievelijk 7,5, 2,5 en 0,5 jaar. Deze regeling (Bijlage 3) bleef van kracht gedurende de boekjaren 1988 tot en met 1993.

Op basis van de jaarlijkse royaltyoverzichten van Genentech ontving DCRF gedurende deze periode USD 14.328.543, terwijl ikzelf USD 5.092.675 had moeten ontvangen. Zowel DCRF als ikzelf waren onderworpen aan een bronheffing van 25% op 85% van de ontvangen royalty's. Kopieën van mijn Belgische belastingaangiften tonen aan dat ik BEF 150.896.494 (ongeveer EUR 3,75 miljoen) heb aangegeven, na aftrek van de toegelaten forfaitaire kosten van 15%, en BEF 37.724.122 aan bronbelasting heb betaald (zie Overzicht Tabella en 1b).

Ik heb het effectieve belastingtarief van 21,25% op de aan mij persoonlijk toegewezen royalty's steeds als redelijk beschouwd en heb deze belastingen steeds correct voldaan op alle royalty's die ik rechtstreeks ontving.

Een moeilijker vraagstuk betrof de royalty's die werden ontvangen door KU Leuven, LRD en DCRF. Deze organisaties bestonden hoofdzakelijk om translationeel onderzoek te ondersteunen dat kon leiden tot royalty genererende licentieovereenkomsten. Niettemin werden zij aan de bron belast op dezelfde wijze als particuliere begunstigen, ondanks het feit dat zij aanzienlijke onderzoeksuitgaven maakten die vergelijkbaar waren met die van commerciële ondernemingen.

In de biotechnologiesector bevindt een organisatie die belasting moet betalen op haar bruto-inkomsten — zonder wezenlijke rekening te houden met haar daadwerkelijke onderzoeksuitgaven — zich in een belangrijke structurele achterstandspositie. Een dergelijk systeem belemmert groei en innovatie ernstig.

De praktische oplossing bestond er daarom in royaltyrechten die werden aangehouden door non-profitorganisaties tegen marktwaarde over te dragen aan winstgerichte vennootschappen. Voor de verkopende non-profit-instelling vormde de opbrengst van een dergelijke overdracht een niet-belastbare kapitaalontvangst.

Deze strategie werd in verschillende stappen uitgevoerd, waarbij Thromb-X NV optrad als koper:

1. Op 27 december 1993 de verwerving van het belang van 10% gehouden door t-PA NV voor BEF 37 miljoen;
2. Op 3 maart 1997 de verwerving voor BEF 675 miljoen van het aandeel van 54,5% in toekomstige t-PA-royalty's toegewezen aan KU Leuven en LRD, onder voorbehoud van een terugkoopoptie na vijf jaar;
3. Op 4 november 1998 de verwerving voor BEF 600 miljoen van het aandeel van 35,5% in toekomstige t-PA-royalty's toegewezen aan CCT/Biggar Ltd, inclusief de 20,75% van wat ik de “toevertrouwde t-PA-royalty's” heb genoemd, die eerder waren toegewezen aan DCRF tijdens de periode 1988–1993 en aan LRD in 1994.

Toewijzing van royalty's tijdens het boekjaar 1994

Tegen 1994 was het resterende aandeel van 20,75% van de royalty-inkomsten dat binnen de Protein Research Division (PRD) van LRD werd aangehouden onvoldoende geworden om zowel de uitbreiding van de infrastructuur als het werkingsbudget van het snelgroeiende Centrum voor Moleculaire en Vasculaire Biologie (CMVB) aan KU Leuven te financieren.

Belangrijke investeringen omvatten onder meer de **Marc Verstraete Specific Pathogen-Free Animal Facility**, waarvoor alleen al een investering van ongeveer BEF 250 miljoen nodig was.

Op 31 maart 1994 ondertekende professor Jacques Vander Eecken, handelend namens de bestuursorganen van LRD en DCRF, een brief waarbij de toewijzing van t-PA-royalty's aan de D. Collen Research Foundation (DCRF) werd beëindigd en dit aandeel van 41,5% opnieuw werd toegewezen aan de PRD-afdeling van LRD (Bijlage 4).

Als gevolg daarvan ontving PRD/LRD in 1994 USD 5.508.573, hetgeen de uitbreiding van de onderzoeksorganisatie tot ongeveer tachtig wetenschappelijke en technische medewerkers mogelijk maakte.

Ad: Toewijzing van royalty's tijdens de boekjaren 1995–1998

(Huybrechts en Van Wijck, blz. 128–132 / pp. 96–98)

In 1994 lanceerde de Vlaamse Regering een ambitieus biotechnologie-initiatief, ondersteund door een niveau van publieke financiering dat naar Belgische normen uitzonderlijk was. Het doel was de kloof te overbruggen tussen fundamenteel wetenschappelijk onderzoek en economische ontwikkeling. Dit initiatief leidde op 6 juli 1995 tot de oprichting van het **Vlaams Instituut voor**

Biotechnologie (VIB). Na een overgangperiode werd VIB volledig operationeel op 1 januari 1996.

Op basis van onze staat van dienst bij de ontwikkeling van t-PA werden wij toegelaten om aan dit initiatief deel te nemen. Voortbouwend op mijn ervaring in de moleculaire biologie, opgedaan bij Genentech Inc, besloot ik mij te concentreren op het snel opkomende domein van de recombinante DNA-technologie en de initiële ontwikkeling van gentherapie richtte ik het **Centrum voor Transgene Technologie en Gentherapie (CTG)** op als een van de stichtende afdelingen van VIB.

Deelname aan VIB vereiste echter een substantiële externe cofinanciering van het onderzoek. De Onderzoeksraad van KU Leuven, waarlangs alle universitaire onderzoeksfinanciering verliep, beschouwde de aanzienlijke t-PA-royalty-inkomsten die via LRD werden ontvangen als een “communicerend vat” voor onderzoeksfinanciering. Zonder onbelemmerde toegang tot competitieve regionale, federale en Europese onderzoekssubsidies zouden de t-PA-royalty's — die onvermijdelijk zouden wegvallen bij het verstrijken van het octrooi — onvoldoende zijn geweest om zowel de academische en translationele onderzoeksprogramma's van CMVB als de uitbouw van een CTG-afdeling van wereldniveau binnen VIB te ondersteunen.

Na informele besprekingen met professor Jacques Vander Eecken, medeoprichter en voorzitter van LRD en een uitgesproken pleitbezorger van translationeel onderzoek en valorisatie aan KU Leuven, kwamen wij overeen het aandeel van 20,75% in de t-PA-royalty's — toegewezen aan DCRF tijdens de periode 1988–1993 en aan LRD in 1994 — buiten het directe gezichtsveld van de Onderzoeksraad van KU Leuven onder te brengen.

Aangezien er geen geschikte non-profit-structuur bestond waarlangs deze middelen konden worden gekanaliseerd, kwamen professor Vander Eecken en ik overeen dat deze royalty's aan mij zouden worden “toevertrouwd”. Ik verbond mij ertoe mijzelf niet als eigenaar van deze middelen te beschouwen, maar als hun beheerder, en ze aan te wenden waar nodig voor de ondersteuning en verdere uitbouw van de onderzoeksactiviteiten van zowel CTG als CMVB. Eventuele overschotten die daarvoor niet nodig zouden blijken, zouden uiteindelijk worden teruggeleid naar liefdadige of non-profit-structuren. Zoals verder wordt besproken, werden deze activa uiteindelijk in 2007 overgedragen aan Colesta en in 2025 verder aan FSEI.

Dienovereenkomstig ondertekende professor Vander Eecken op 23 januari 1995, namens de bestuursorganen van LRD en DCRF, een goedkeuring waarbij de toewijsbare t-PA-royalty's ten belope van 20,75% van LRD aan mij werden toegewezen, waardoor mijn aandeel steeg van 14,75% naar 35,5% (Bijlage 5).

Helaas werd professor Vander Eecken kort daarna ernstig ziek en overleed hij reeds enkele maanden later. Daardoor werd deze afspraak nooit geformaliseerd in een meer gedetailleerde schriftelijke overeenkomst.

Omdat ik, buiten de ondertekende goedkeuringsbrief betreffende de royaltyverdeling van 1995, geen documentair bewijs bezit van deze Vander Eecken–Collen-afpraak, heb ik ervan afgezien hierover publiekelijk te spreken. Ik wilde bovendien vermijden dat professor Vander Eecken, postuum kritiek zou kunnen ondergaan op zijn beslissingen die vandaag niet meer door hem kunnen worden verduidelijkt.

Deze verdeelsleutel bleef van kracht gedurende de boekjaren 1995–1998. Tijdens deze periode ontving ik in totaal USD 16.063.271, bestaande uit:

- USD 6.674.175 als mijn oorspronkelijke aandeel van 14,75%; en
- USD 9.389.096 als bijkomende 20,75% aan “toevertrouwde t-PA-royalty's”.

Zowel LRD als ikzelf waren onderworpen aan een identieke fiscale behandeling inzake bronheffing op deze royaltybetalingen.

De toevertrouwde royalty's werden hoofdzakelijk gebruikt voor de verwerving van participaties in Thromb-X NV (Bijlage 7) en ThromboGenics Ltd (Bijlage 10). Deze investeringen maakten het op hun beurt mogelijk dat Thromb-X NV marktconforme onderzoeksovereenkomsten sloot met CMVB en CTG. In het geval van CTG kwalificeerden deze contracten tevens als matching funds voor de financiering door VIB (Bijlage 8).

Al deze investeringen werden uiteindelijk omgezet in aandelen van ThromboGenics NV, gewaardeerd tegen EUR 4,50 per aandeel bij de beursintroductie van 7 juli 2006 (Bijlage 11).

Tijdens de tweede helft van 2007, toen ik het einde van mijn academische loopbaan naderde, droeg ik 826.619 aandelen van ThromboGenics NV — toen gewaardeerd op ongeveer EUR 10 per aandeel — samen met rechten tot verwerving van nog eens 540.000 aandelen tegen EUR 6,25 per aandeel, over vanuit mijn persoonlijk vermogen naar Colesta.

Deze overdracht was bedoeld als compensatie voor de eerdere toewijzing aan mij van de 20,75% toevertrouwde t-PA-royalty's gedurende de periode 1995–1998.

Tegen eind 2024 was het vermogen van de Colesta-trust aangegroeid tot ongeveer GBP 35 miljoen. Het grootste deel van deze activa werd vervolgens

overgedragen aan FSEI, een Zwitserse liefdadige stichting met doelstellingen die in grote lijnen overeenstemmen met die van DCRF en DCS/DCF, waarmee naar mijn oordeel de definitieve afwikkeling van mijn afspraak met professor Vander Eecken uit 1995 werd gerealiseerd.

Of deze overdracht juridisch moet worden gekwalificeerd als een terugbezorging van toevertrouwde royalty's dan wel als een schenking van aandelen van ThromboGenics, is onder het Britse recht van weinig praktisch belang, aangezien de transactie bijna twintig jaar geleden plaatsvond. Onder Belgisch en Europees erfrecht zou het feit dat de aandelen via mijn persoonlijke rekeningen liepen, bij gebrek aan duidelijk bewijs dat zij mij slechts waren toevertrouwd, evenwel aanleiding kunnen geven tot een andere interpretatie.

In de praktijk is deze vraag grotendeels academisch geworden, aangezien de aandelen van ThromboGenics — thans vertegenwoordigd door aandelen van Oxurion — vrijwel waardeloos zijn geworden en na een omgekeerde aandelensplitsing van 10.000 tegen 1 noteren aan minder dan één eurocent per aandeel.

Ad: Thromb-X NV

(Huybrechts en Van Wijck, blz. 127–145 / pp. 95–106)

Thromb-X NV werd op 31 december 1991 opgericht als naamloze vennootschap, met twee gelijkwaardige aandeelhouders: LRD, handelend voor haar Protein Research Division, en mijzelf in persoonlijke hoedanigheid (Bijlage 6).

Het doel van de vennootschap was een commercieel vehikel te creëren voor de ontwikkeling van farmaceutische producten, in het bijzonder staphylokinase — soms omschreven als een “arme-mensen-t-PA” — en microplasmine, dat uiteindelijk zou uitgroeien tot Jetrea®.

Elke oprichter bracht BEF 12,5 miljoen aan aandelenkapitaal in, vertegenwoordigd door aandelen met een nominale waarde van BEF 10.000, samen met een gelijk aantal oprichtersaandelen, wat resulteerde in telkens 2.500 aandelen van beide categorieën. Mijn bijdrage was afkomstig uit de t-PA-royalty's die ik persoonlijk had ontvangen tussen 1988 en 1991.

In de daaropvolgende jaren werden de preklinische en vroege klinische resultaten met zowel staphylokinase als microplasmin steeds veelbelovender, maar tevens steeds duurder om verder te ontwikkelen. Tegelijkertijd creëerde de oprichting van CTG binnen VIB een behoefte aan bijkomende matching funds voor onderzoek.

Om aan deze behoeften te voldoen verwierven zowel DCRF als ikzelf aandelen van Thromb-X NV van LRD tegen waarderingen die aanzienlijk hoger lagen dan de oorspronkelijke inschrijvingsprijs, waardoor bijkomende middelen beschikbaar kwamen voor onderzoek binnen CMVB.

Vervolgens investeerde ThromboGenics Ltd nog eens BEF 217 miljoen via nieuw uitgegeven aandelen van Thromb-X NV, waarmee translationele onderzoeksprogramma's binnen CMVB/KU Leuven en CTG/VIB werden gefinancierd via een reeks onderzoeksovereenkomsten die tussen 1996 en 2000 werden afgesloten. (Bijlage 7). Deze regelingen werden later samengebracht in een uitgebreide “Restatement of Agreements”, vergezeld van een gedetailleerde inventaris van de betrokken projecten (Bijlage 8).

In totaal bedroegen de investeringen in Thromb-X:

- BEF 118,65 miljoen door mijzelf (met gebruik van de 20.75% toevertrouwde t-PA-royalty's gedurende 1995-1998);
- BEF 50,45 miljoen door DCRF; en
- BEF 217 miljoen via nieuw uitgegeven aandelen onderschreven door ThromboGenics Ltd.

De totale investering beliep aldus BEF 386,12 miljoen (ongeveer EUR 9,6 miljoen).

De aandelen van Thromb-X die door DCRF en mijzelf werden gehouden, werden later omgeruild voor aandelen van ThromboGenics Ltd tegen IEP 5,0 (EUR 6,25) per aandeel en uiteindelijk geconverteerd in een gelijk aantal aandelen van ThromboGenics NV tegen de IPO-prijs van EUR 4,50 per aandeel in 2006. In wezen vormden deze transacties aanzienlijke indirecte subsidies voor onderzoeksprogramma's die door Thromb-X NV werden gefinancierd en uitgevoerd binnen CMVB/KU Leuven en CTG/VIB.

Ad: De aankoop door Thromb-X van 54,5% van de t-PA-royaltyrechten van LRD in 1997

(Huybrechts en Van Wijck, blz. 128–132 / pp. 96–98)

In december 1996 stelde ik voor dat LRD de resterende t-PA-royaltyrechten onder haar controle zou verkopen aan Thromb-X NV. Mijn doel was deze rechten over te brengen vanuit een non-profit-omgeving die onderworpen was aan bronheffing naar een commerciële structuur waarin de inkomsten efficiënter konden worden aangewend voor onderzoeks- en ontwikkelingsactiviteiten.

Op dat ogenblik controleerde ik ongeveer 78% van de stemgerechtigde aandelen van Thromb-X NV en was ik bereid om — met de toevertrouwde t-PA-royalty's — een gelijkwaardige bijkomende financiering te verschaffen voor onderzoek

in onze laboratoria van KU Leuven indien de toekomstige royalty-inkomsten de ramingen waarop de aankoopprijs was gebaseerd zouden overtreffen. Deze verbintenis werd uitdrukkelijk vermeld in mijn brief van 24 december 1996 aan de Academisch Coördinator Onderzoek (Bijlage 9).

Na de rectorverkiezingen van 1995 waren Roger Dillemans en Herman Van den Berghe echter opgevolgd in hun respectieve functies. De nieuwe Onderzoekscoördinator wenste kennelijk een nauwer toezicht uit te oefenen, zo niet een feitelijk vetorecht over deze regeling.

Op 3 maart 1997 verwierf Thromb-X NV het door LRD aangehouden royaltybelang van 54,5% voor BEF 675 miljoen. Op aandringen van de Onderzoekscoördinator kreeg LRD het recht deze royaltyrechten na vijf jaar terug te kopen voor het symbolische bedrag van USD 1. In 2001 werd deze terugkoopoptie vervangen door de overdracht van 150.000 aandelen in het nieuw opgerichte ThromboGenics Ltd. Tussen 1997 en 2006 ontving Thromb-X NV onder deze royaltyrechten USD 42.938.623.

Met de kennis van vandaag heeft LRD hierdoor meer dan EUR 20 miljoen aan potentiële royalty-inkomsten prijsgegeven, die in plaats daarvan ten goede kwamen aan ThromboGenics Ltd. In 1996 wilde KU Leuven echter niet dat ik hiervoor persoonlijk aansprakelijk zou zijn. Omdat deze inkomsten vervolgens opnieuw werden geïnvesteerd in de ontwikkeling van projecten die via DCRF/LSRP van KU Leuven in licentie waren verkregen, bleef het resultaat in overeenstemming met mijn ruimere doelstelling om translationeel onderzoek te bevorderen. Bovendien vereenvoudigde deze constructie in belangrijke mate de financiering van dergelijke programma's.

Helaas ontving DCRF/LSRP na het commerciële falen van Jetrea® uiteindelijk slechts ongeveer EUR 7 miljoen aan royalty-inkomsten uit dit project — EUR 3,15 miljoen in 2012, EUR 3,47 miljoen in 2013 en ongeveer EUR 250.000 nadien. De overige gelicentieerde projecten werden na mijn vertrek uit ThromboGenics NV stopgezet en genereerden geen financiële opbrengsten voor KU Leuven, LRD of DCRF.

Ad: Leuven leert grenzen stellen

(Huybrechts en Van Wijck, blz. 178–180 / pp. 131–132)

Noot: *De reden waarom ik dit onderdeel opneem en bespreek, is alleen om aan te tonen dat ik mij niet van KU Leuven heb gedistantieerd om meer opportunistische controle te krijgen over de t-PA-opbrengsten, maar dat ik geleidelijk op een zijspoor werd gezet vanwege mijn principiële standpunten over bepaalde aspecten van het bestuur.*

Na de reorganisatie van Leuven Research en Development (LRD) tot KULRD in 1985 werd de Protein Research Division (PRD) een van de belangrijkste onderdelen van de overblijvende afgeslankte organisatie. Om die reden werd ik ergens in het begin van de jaren negentig lid van de Raad van Bestuur van LRD.

Ik bracht regelmatig verslag uit aan de Raad over het gebruik van de royalty-inkomsten die aan de PRD waren toegewezen. De Raad had echter geen rechtstreeks zicht op de middelen die aan DCRF werden toegewezen. Dit vormde geen ideale basis voor strategische coördinatie, maar desondanks bestond er een werkbare samenwerking.

Gaandeweg werd ik echter bezorgd over bepaalde bestuursdaden waarbij de oprichters van ICOS, een van de meest succesvolle spin-offbedrijven van KU Leuven, betrokken waren.

Begin juli 1997 ontvingen alle leden van de Raad van Bestuur van LRD een memorandum van 20 juni 1997 met het verzoek goedkeuring te verlenen voor:

“Een exclusieve optie gedurende drie jaar om van LRD haar 880 aandelen ICOS (intussen hernoemd tot FHIC en later IVSC) te verwerven tegen een prijs van BEF 18.000 per aandeel ... tenzij een hoger bod van een derde partij zou worden ontvangen.”

Tussen 7 en 9 juli 1997 keurden alle bestuursleden het voorstel goed en ondertekenden zij het. Ik weigerde dit te doen omdat hardnekkige geruchten de ronde deden dat ICOS, inmiddels een zeer succesvol en winstgevend technologiebedrijf, zich voorbereidde op een notering aan Nasdaq.

Mijn weigering bleef zonder praktisch gevolg, aangezien het voorstel reeds de vereiste goedkeuringen van de overige bestuursleden had verkregen. De geruchten bleken correct. Op 30 juli 1997 meldden de kranten dat ICOS een Nasdaq-notering voorbereidde en op 7 november 1997 werd het bedrijf inderdaad naar de beurs gebracht tegen USD 14 per aandeel, na een aandelensplitsing waarbij voor elk oorspronkelijk ICOS-aandeel 212,5 nieuwe aandelen werden uitgegeven.

Dit impliceerde een waarde van ongeveer USD 2.975, of BEF 113.050, per oorspronkelijk ICOS-aandeel — meer dan zesmaal de optieprijs die door LRD was aanvaard.

Ik heb er absoluut geen bezwaar tegen dat uitvinders voor hun prestaties worden beloond; het zou zelfs nogal hypocriet zijn mocht ik het tegendeel beweren. Indien het succes van ICOS grotendeels aan de bijdragen van de oprichters te danken was — zoals ik veronderstel — dan was dit financieel

voordelen volledig begrijpelijk. Niettemin geldt ook hier het Bijbelse adagium: “*Geef aan Caesar wat Caesar toekomt*”. In dit geval ontving Caesar — namelijk KU Leuven — naar mijn mening slechts enkele kruimels.

Tijdens latere jaarlijkse bestuursvergaderingen, wanneer de jaarrekening van LRD werd besproken, heb ik herhaaldelijk aangevoerd dat de onder optie geplaatste ICOS-aandelen in de boekhouding moesten worden gewaardeerd tegen hun Nasdaq-marktwaarde en niet tegen de optieprijs. Mijn standpunt werd telkens verworpen. Pas veel later ontdekte ik dat de opties van de oprichters in 1998 en 2000 waren uitgeoefend “*en stoemelings*” zoals men in Brussel zegt — met andere woorden stilzwijgend en zonder formele kennisgeving aan de Raad van Bestuur.

Omdat ik de reputatie had verworven een moeilijk beheersbare lastpost te zijn, werd mij op 20 juni 2001 gevraagd de PRD uit LRD los te maken en onder te brengen in DCRF. Ik heb dat voorstel met enthousiasme aanvaard.

Via een notariële overdracht van 28 juni 2001 werden alle activa van de PRD binnen LRD — bestaande uit meer dan BEF 40 miljoen aan apparatuur, alsook de octrooien en octrooiaanvragen — overgedragen aan DCRF (Bijlage 12).

Hierdoor beschikte ik feitelijk over een kleine onafhankelijke tegenhanger van LRD binnen KU Leuven voor het beheer van de onderzoeksactiviteiten van onze afdelingen.

In ruil stemde ik ermee in dat DCRF een overheadvergoeding van 8,5% aan KU Leuven zou betalen op in aanmerking komende transacties, voornamelijk onderzoekscontracten met derden, tegenover de 5% die voordien binnen LRD werd aangerekend.

DCRF, later omgedoopt tot Life Sciences Research Partners (LSRP), bouwt haar activiteiten tegenwoordig geleidelijk af en dient voornamelijk voor het beheer van resterende onderzoeksmiddelen die door (voormalige) leden van onze afdelingen werden opgebouwd.

Ad: Ierland en de Kaaimaneilanden

(Huybrechts en Van Wijck, blz. 128–132 / pp. 96–98)

In 1997 kwam ik, na professioneel advies van Arthur Andersen te hebben ingewonnen, tot de conclusie dat om een potentieel succesvol biotechnologiebedrijf uit te bouwen, ik zou moeten emigreren en minstens tijdelijk afstand nemen van mijn voltijdse functie aan KU Leuven.

De eerste expatriatie-optie die mij werd voorgesteld was Monaco. Ik vroeg daarom een verblijfsvergunning aan en verwierf via offshorestructuren, Montaco en Watteau, een appartement, waarvoor ik een marktconforme huur betaalde.

Ik besepte echter al snel dat verblijf in Monaco onvermijdelijk de indruk van belastingontwijking zou wekken, terwijl mijn doel niet was belastingen te ontwijken, maar wel bronheffingen te vermijden die naar mijn mening de middelen voor translationeel onderzoek onnodig verminderden.

Daarom heb ik Monaco nooit als mijn hoofdverblijfplaats gevestigd. Ik behield het appartement en de verblijfsvergunning als vakantieverblijf tot 2011, toen ik het pand verkocht — tegen ongeveer driemaal de aankoopprijs, wat een succesvolle investering bleek — en mijn Monegaskische residentie beëindigde voorafgaand aan mijn definitieve verhuizing naar het Verenigd Koninkrijk in april 2012.

In februari 1998 nam ik ontslag als voltijds hoogleraar aan KU Leuven en verhuisde ik naar Londen als in het Verenigd Koninkrijk verblijvende niet-gedomicilieerde belastingplichtige.

Vanuit mijn appartement in London SW5 bestuurde ik ThromboGenics Ltd in Dublin, Ierland, oorspronkelijk opgericht onder de naam *Thrombogene* op 7 december 1998.

Tijdens mijn Britse fiscale residentie tussen februari 1998 en januari 2004 richtte ik, met de hulp van Coutts Bank in Londen, twee belangrijke structuren op:

- de Collen Charitable Trust (CCT) in september 1998; en
- de discretionaire Colesta Trust in december 2003, waarvan ik nadien onherroepelijk als begunstigde werd uitgesloten.

Bij het begin van het eurotijdperk vormde Ierland een uitzonderlijk aantrekkelijk klimaat voor ondernemers en investeerders. Om zijn positie ten opzichte van grotere Europese economieën te versterken, voerde het land bijzonder gunstige regelingen in voor innovatieve ondernemingen en durfkapitaalinvesteringen.

Tegen deze achtergrond richtte ik ThromboGenics Ltd op met een aanvangskapitaal van USD 1 miljoen, vertegenwoordigd door 700.000 aandelen van elk IEP 1.

Hoewel ThromboGenics Ltd later investeringen ontving van het East Hill University Spinouts Fund en van DCRF, bleven verdere fondsenwervingen grotendeels zonder resultaat.

Daardoor werd de ontwikkeling van ThromboGenics Ltd tot aan de beursintroductie van ThromboGenics NV in 2006 hoofdzakelijk gefinancierd met t-PA-royaltygelden, hetzij rechtstreeks via participaties van Biggar Ltd, hetzij onrechtstreeks via verkopen van t-PA-royaltyrechten aan Thromb-X NV tegen prijzen die lager lagen dan hun uiteindelijke gerealiseerde waarde.

Thromb-X NV werd geleidelijk een volle dochteronderneming van ThromboGenics Ltd.

Zoals eerder vermeld investeerde ik tussen 1995 en 2001 BEF 118,65 miljoen (EUR 2,95 miljoen), afkomstig van de “toevertrouwde” 20,75% t-PA-royalty's die ik tussen 1995 en 1998 ontving, in aandelen van Thromb-X NV. Deze participaties werden later omgewisseld voor aandelen van ThromboGenics Ltd tegen EUR 6,25 per aandeel.

Hoewel een gedeelte van deze participaties aan DCRF werd geschonken, werd het grootste deel uiteindelijk omgezet in 428.089 aandelen van ThromboGenics NV, gewaardeerd tegen EUR 4,50 per aandeel bij de beursintroductie van 2006, wat overeenkwam met een marktwaarde van ongeveer EUR 1,93 miljoen.

Op het ogenblik van de beursgang in juni 2006 bezat ik 1.126.619 aandelen van ThromboGenics NV. Deze aandelen waren tien tot vijftien jaar eerder verworven tegen een gemiddelde eigen investering van ongeveer EUR 2,50 per aandeel.

Ad: De aankoop door Thromb-X NV van 35,5% van de t-PA-royaltyrechten van CCT/Biggar in 1998

(Huybrechts en Van Wijck, blz. 130 / p. 97)

Naarmate de ontwikkelingsprogramma's binnen Thromb-X NV succesvol vorderden, werd het steeds duidelijker dat bijkomende financiering noodzakelijk zou zijn.

Ik onderzocht daarom of het resterende royaltyrecht van 35,5% — bestaande uit mijn persoonlijke aandeel van 14,75% en het aandeel van 20,75% aan toevertrouwde royalty's — kon worden overgedragen aan een liefdadige instelling en vervolgens verkocht aan Thromb-X NV.

Een dergelijke transactie zou de toekomstige royalty's bevrijden van de bronheffing en bijkomende middelen vrijmaken voor investeringen, volgens een

strategie die vergelijkbaar was met die welke reeds in 1993 en 1997 was toegepast.

De eenvoudigste oplossing zou erin hebben bestaan deze rechten over te dragen aan DCRF. Professioneel advies van Arthur Andersen wees echter uit dat een rechtstreekse schenking van een substantiële royaltystroom die reeds gedurende verschillende jaren belastbare inkomsten had gegenereerd, mogelijk geen stand zou houden tegenover een kritisch onderzoek door de Belgische belastingadministratie.

Bovendien was mijn relatie met de administratie van KU Leuven tegen die tijd enigszins bekoeld geraakt en was ik niet bijzonder enthousiast om de controle over deze middelen opnieuw toe te vertrouwen aan structuren die nauw met de universiteit verbonden waren.

Na de verplaatsing van mijn fiscale woonplaats naar Londen in februari 1998 heb ik daarom het resterende recht op 35,5% van de toekomstige t-PA-royalty's in oktober 1998 overgedragen aan de Collen Trust, later herdoopt tot de Collen Charitable Trust (CCT).

Gezien de overeenkomst van 12 juni 1980 met LRD moet deze overdracht, hoewel formeel omschreven als een schenking, evenwel worden beschouwd als een herbestemming door de juridische eigenaar van de royalty's, namelijk LRD.

Op 4 november 1998 verkocht CCT, handelend via haar operationele dochtervennootschap Biggar Ltd, deze royaltyrechten aan Thromb-X NV voor BEF 600 miljoen.

Tussen 1999 en 2006 betaalde Genentech Inc in totaal USD 56,23 miljoen aan royalty's. Een aandeel van 35,5% daarin zou ongeveer USD 19,96 miljoen hebben vertegenwoordigd, of om en bij BEF 900 miljoen.

Biggar Ltd investeerde een aanzienlijk deel van de verkoopopbrengst in ThromboGenics Ltd, opgericht te Dublin op 7 december 1998. Tegelijkertijd sloot Thromb-X NV opeenvolgende onderzoeksovereenkomsten met LRD en VIB, waardoor een aanzienlijk deel van deze middelen opnieuw werd geïnvesteerd in potentieel royaltygenererende onderzoeksprogramma's.

Gezamenlijk beschouwd verwierf Thromb-X NV van de USD 144,8 miljoen aan t-PA-royalty's die door Genentech onder de licentieovereenkomst van 1983 werden betaald, royaltyrechten die recht gaven op USD 73,9 miljoen, voor een totale aankoopprijs van BEF 1,312 miljard (ongeveer USD 33 miljoen).

Het verschil — meer dan USD 40 miljoen — vormde in feite een aanzienlijke indirecte subsidie voor de ontwikkeling van de onderneming, die ruimschoots verder ging dan de oorspronkelijke doelstelling om de bronheffing van ongeveer 21,25% te vermijden.

Activa overgedragen aan Colesta in 2007

De voornaamste activa die tijdens de tweede helft van 2007 aan Colesta werden overgedragen bestonden uit:

- 826.619 aandelen van ThromboGenics NV; en
- warrants voor de verwerving van nog eens 540.000 aandelen aan EUR 6,25 per aandeel

op een ogenblik waarop de marktwaarde van de aandelen ongeveer EUR 10 per aandeel bedroeg.

Deze participaties waren verworven met de toevertrouwde t-PA-royalty's die tijdens de periode 1995–1998 waren ontvangen. Deze royalty's waren aangegeven en belast in België en waren afkomstig van middelen die voordien waren toegewezen aan DCRF (1988–1993) en aan LRD (1994) voor niet-commerciële doeleinden.

Overeenkomstig de afspraak die in januari 1995 met professor Vander Eecken werd gemaakt, bleven deze activa bestemd voor liefdadige en filantropische doeleinden. Daarom werden DCS/DCF en later FEFP opgenomen als discretionaire begunstigden van Colesta.

Tegen eind 2024 bedroegen de activa van Colesta ongeveer GBP 35 miljoen.

Na de wetwijzigingen in het Verenigd Koninkrijk die op 6 april 2025 in werking traden, werd het aanzienlijk moeilijker om niet-Britse liefdadigheidsinstellingen — waaronder DCS/DCF — via bestaande Britse truststructuren te ondersteunen.

Bijgevolg werd tijdens het eerste kwartaal van 2025 ongeveer GBP 30 miljoen van de activa van Colesta overgedragen aan de nieuw opgerichte stichting FSEI.

Gemeten vanaf de waarde van de oorspronkelijke ThromboGenics-aandelen die in 2007 aan Colesta werden overgedragen, komt dit overeen met een samengesteld jaarlijks rendement van ongeveer 6%.

Oprichting van FSEI en overdracht van de activa van CCT en Colesta in 2025

Naar aanleiding van de wijzigingen in de Britse wetgeving die op 6 april 2025 van kracht werden, werd mij door Withers LLP geadviseerd dat de verdere ondersteuning van niet-Britse liefdadige activiteiten via CCT en Colesta de overdracht van activa naar een liefdadige structuur buiten het Verenigd Koninkrijk vereiste vóór de nieuwe regels in werking traden.

Ik gaf daarom aan de trustees van CCT en Colesta opdracht om namens DCS/DCF en op basis van een betaald mandaat de oprichting van een Zwitserse liefdadige stichting te organiseren.

Het resultaat week echter wezenlijk af van de structuur die ik voor ogen had.

FSEI werd opgericht met de voorzitter van de optredende trustee van CCT en Colesta als enige oprichter, bijgestaan door medewerkers van de trustee en een Zwitserse advocate, die vervolgens allen bestuurder van de nieuwe stichting werden.

De oprichtingsdocumenten bepalen uitdrukkelijk dat FSEI handelt: “*uit eigen recht en onafhankelijk van DCS/DCF*”, en dat noch CCT noch Colesta als begunstigden worden aangewezen.

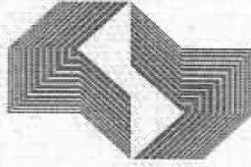
Naar mijn oordeel weerspiegelt deze bestuursstructuur niet de instructies die oorspronkelijk door DCS/DCF werden gegeven. Daarom werd op 22 april 2026 een formele klacht ingediend bij ASFIP Genève (*Autorité cantonale de surveillance des fondations et des institutions de prévoyance Genève*).

Het zal uiteindelijk aan de bevoegde Zwitserse toezichthoudende autoriteiten en, indien nodig, aan de Zwitserse rechtbanken zijn om te beoordelen of hieruit juridische gevolgen voortvloeien onder het toepasselijke Zwitserse recht.

Een chronologisch overzicht van de oprichting van FSEI en de overdracht van de activa van CCT en Colesta naar FSEI wordt opgenomen als Addendum 3 bij deze epiloog. In afwachting van de uitkomst van de toezichthoudende en/of gerechtelijke procedures blijft de ontwerptekst van Addendum 3 voorlopig met een wachtwoord beveiligd.

Bijlagen bij Hoofdstuk I

1. Mijn Overeenkomst met LRD / KU Leuven, 11FEB1976

LEUVEN RESEARCH & DEVELOPMENT v.z.w.

OVEREENKOMST

Tussen enerzijds :

De v.z.w. LEUVEN RESEARCH & DEVELOPMENT, met administratieve zetel te 3000 LEUVEN, Groot Begijnhof, Benedenstraat 59, hierna "L.R.& D." genoemd en vertegenwoordigd door Dhr.G. DECLERCQ, Afgevaardigd-Beheerder en J. BOUCKAERT, Directeur.

en

Dr.COLLEN Désiré, Van Monsstraat 67 te 3000 LEUVEN

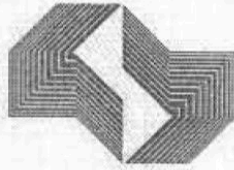
wordt overeengekomen wat volgt :

Artikel 1 :

Krachtens zijn statuten verschenen in de bijlagen tot het Belgisch Staatsblad van 18 januari 1973 is L.R.& D. gemachtigd onderzoeksresultaten te beschermen, studies en onderzoeken al dan niet onder vorm van met derden aangegane researchcontracten te valoriseren en de opbrengsten ervan ter beschikking te stellen voor verder wetenschappelijk onderzoekswerk aan de Katholieke Universiteit te Leuven.

Artikel 2 :

Dr.D. COLLEN en zijn medewerkers, tewerkgesteld aan de Katholieke Universiteit te Leuven, doen ten voordele van de v.z.w. Leuven Research & Development afstand van alle juridische, commerciële en financiële rechten en de uitoefening ervan, die verbonden zijn aan onderzoeksresultaten die zij rechtstreeks of onrechtstreeks bekomen hebben in het kader van hun onderwijs- en onderzoeksopdrachten aan de Katholieke Universiteit Leuven.

LEUVEN RESEARCH & DEVELOPMENT v.z.w.

2.

Artikel 3 :

L.R.& D. is alleen gemachtigd deze rechten uit te oefenen en verplicht zich er toe naar best vermogen de juridische, commerciële en financiële belangen van Dr.D. COLLEN en zijn medewerkers te behartigen en te verdedigen.

Artikel 4 :

De eventuele inkomsten zullen door L.R.& D. als volgt verdeeld worden :

- 10 % komt toe aan de Katholieke Universiteit Leuven
- 7 % komt toe aan de v.z.w. Leuven Research & Development
- Na aftrek van alle kosten verbonden aan de uitoefening van zijn opdracht zal L.R.& D. minimum 50 % van het resterend gedeelte ter beschikking houden voor verder onderzoek in het laboratorium van Dr.D. COLLEN. Het resterend gedeelte kan aan Dr.D. COLLEN en zijn medewerkers als persoonlijke vergoeding uitgekeerd worden.

Artikel 5 :

De concrete verdelingsmodaliteiten zullen ten gepaster tijd in onderling overleg tussen L.R.& D. en Dr.D. COLLEN bepaald worden en ter goedkeuring aan de raad van beheer van L.R.& D. worden voorgelegd. De raad van beheer van L.R.& D. kan ten allen tijde zijn standpunt hierin aanpassen aan de omstandigheden.

Opgemaakt in Leuven in twee exemplaren.

Dr. D. COLLEN

Leuven, 11 februari 1976

Prof. M. Verstraete
PROF. M. VERSTRAETE

Gezien Geysen

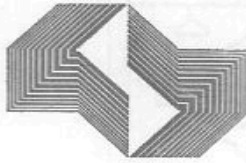
Voor LEUVEN RESEARCH & DEVELOPMENT v.z.w.

Leuven, 9 februari 1976

G. DECLERCQ
Afgevaardigd-Beheerder

J. BOUCKAERT
Directeur

2. Overdracht van t-PA Rechten t-PA tussen LRD en de Uitvinders, 12JUN1980

LEUVEN RESEARCH & DEVELOPMENT v.z.w.

80/JB/mp/6.237

Overeenkomst

Tussen : Dr.Désiré Collen
Dr.D.C. Rijken
Dr.O. Matsuo
vestiging kiezend op het Centrum voor Thrombosis en Vasculair
Onderzoek, Akademisch Ziekenhuis, Gasthuisberg te Leuven en hier-
na "ONDERZOEKERS" genoemd

en : Leuven Research & Development v.z.w., Groot Begijnhof 59 te
3000 Leuven, hierna "L.R.& D." genoemd

wordt overeengekomen wat volgt :

Artikel 1

De ONDERZOEKERS doen exclusief ten voordele van L.R.& D. ten difinitieven titel afstand van alle juridische, commerciële en financiële rechten en de uitoefening ervan op de onderzoeksresultaten in het domein van de Plasminogeenactivator, die zij rechtstreeks of onrechtstreeks bekomen hebben tijdens de uitoefening van hun opdrachten en activiteiten in het Centrum voor Thrombosis en Vasculair Onderzoek van de Katholieke Universiteit Leuven.

Artikel 2

L.R.& D. is alleen gemachtigd deze rechten uit te oefenen en zal naar eigen inzichten en zonder daartoe verplicht te worden de hierboven vermelde onderzoeksresultaten eventueel door octrooiaanvragen beschermen en valoriseren ondermeer door het afsluiten van licentieovereenkomsten met geïnteresseerde derde partijen.
De ONDERZOEKERS verbinden er zich toe ten allen tijde L.R.& D. bij te staan bij het vervullen van de administratieve en technische formaliteiten die met de uitoefening van deze rechten kunnen gepaard gaan.

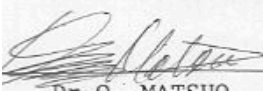
Artikel 3

L.R.& D. is op geen enkele wijze ertoe gehouden vergoedingen uit te keren aan de ONDERZOEKERS.
De ONDERZOEKERS behouden echter het recht de door hun bekomen onderzoeksresultaten vrij te publiceren of op congressen en symposia voor te dragen.

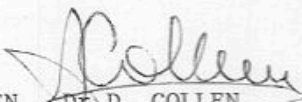
OPGEMAAKT TE LEUVEN IN 4 EXEMPLAREN OP 12 JUNI 1980

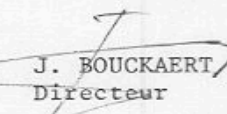
De ONDERZOEKERS

Voor LEUVEN RESEARCH &
DEVELOPMENT

Dr.O. MATSUO

Dr.D.C. RIJKEN

Dr.D. COLLEN

J. BOUCKAERT
Directeur

3. Verdeling van de t-PA Royalty's tijdens FY 1988-1993

Désiré Collen, M.D., Ph.D.

Katholieke
Universiteit
Leuven

Center for Thrombosis and
Vascular Research
Herestraat 49
B-3000 Leuven
Belgium

Prof. J. VANDER EECKEN
Voorzitter LRD
Benedenstraat 59
Groot Begijnhof
B-3000 LEUVEN

Leuven, 25 maart 1991

Geachte Heer Voorzitter,

Met verwijzing naar mijn brieven van 9 december 1987 en 26 oktober 1988 betreffende de bestemming van de royalties uit het t-PA contract, stel ik hiermee de volgende verdelingsleutels voor betreffende het jaar 1990.

- 2 percent voor LRD, 5 percent voor K.U. Leuven en 10 percent voor t-PA NV, zoals bij overeenkomst bepaald.
- 41.5 percent voor de D. Collen Research Foundation (gevormd door 20.75 percent van de Protein Research Division LRD en door 20.75 percent te bestemmen door D. Collen).
- 20.75 percent voor de Protein Research Division LRD, ten voordele van het Centrum voor Trombose en Vasculair Onderzoek, K.U. Leuven.
- 14.75 percent voor D. Collen.
- 5 percent voor de Leiden-Leuven Stichting van Dr. D. Rijken.
- 1 percent voor de onderzoeksactiviteiten van Dr. O. Matsuo.

Tenzij tegenbericht van Uwentwege neem ik aan dat deze schriftelijke bevestiging van onze mondelinge afspraken Uw goedkeuring heeft.

Met de meeste hoogachting,

voor account,

J. van der Leek

J. Collen

Prof. Dr. D. COLLEN

4. Verdeling van de t-PA Royalties tijdens FY 1994

Katholieke Universiteit Leuven
CENTER FOR MOLECULAR AND VASCULAR BIOLOGY
(formerly Center for Thrombosis and Vascular Research)
Herestraat 49, B-3000 Leuven, Belgium

Désiré Collen, M.D., Ph.D.

Prof. J. VANDER EECKEN
Voorzitter LRD
Groot Begijnhof
Benedenstraat 59A
B-3000 LEUVEN

Leuven, 31 maart 1994

Geachte Heer Voorzitter,

Met verwijzing naar onze vroegere gesprekken en overeenkomsten betreffende de bestemming van de royalties uit het t-PA contract, stel ik hiermee de volgende verdeling voor betreffende de inkomsten van het jaar 1993.

- 2% voor LRD;
- 25,75% voor de Protein Research Division LRD (20,75% uit het deel voorzien voor het "laboratorium van D. Collen" en 5% van de KU Leuven ter compensatie van voorfinancieringen 9de verdieping Gasthuisberg);
- 5% voor D. Rijken en 1% voor O. Matsuo ;
- 41,5% voorlopig ter beschikking te houden in LRD (20,75% uit het deel voorzien voor het "laboratorium van D. Collen" en 20,75% uit het deel "te bestemmen door D. Collen" dat tot heden jaarlijks in de D. Collen Research Foundation ingebracht werd).

Mijn voorstel om een deel van de gelden die voorheen in de D. Collen Research Foundation ingebracht werden thans ter beschikking te houden in LRD is mede ingegeven door de mogelijke financieringsbehoeften voor de afwerking en functionering van de "M. Verstraete Specifiek Pathogeen-vrije Afdeling" op de 9de verdieping Gasthuisberg.

Mag ik U tevens voorstellen om 1,6 miljoen US dollars als handgift over te maken aan de D. Collen Research Foundation, te putten uit het in LRD ter beschikking gehouden bedrag en het deel voorzien voor D. Rijken en O. Matsuo, om de aangegane verbintenissen (fellowships, giften, toelagen D. Rijken en O. Matsuo, etc. volgens interne nota van Dhr. Claes dd. 21 maart 1994) te dekken.

Tenzij tegenbericht van Uwentwege, neem ik aan dat deze schriftelijke bevestiging van onze mondelinge afspraken Uw goedkeuring heeft.

Met de meeste hoogachting,

voor accord,

Prof. Dr. D. COLLEN

5. Verdeling van de t-PA Royalty's tijdens FY 1995-1998

Prof. J. VANDER ECKEN
Voorzitter LRD
Groot Begijnhof
Benedenstraat 59A
3000 LEUVEN.

Leuven, 23 januari 1995

Geachte Heer Voorzitter,

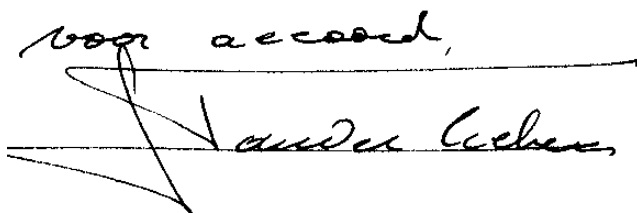
Met verwijzing naar de overeenkomsten met Genentech Inc (South San Francisco, CA), naar de vergadering van de Raad van Bestuur van de D. Collen Research Foundation VZW van 26 april 1994 en naar het intern KULEuven akkoord in de rand van het Biotechnologie initiatief van de Vlaamse Regering, bevestig ik hiermee de volgende, volledig binnen de contractuele afspraken vallende, verdeelsleutel voor de t-PA royalties van het jaar 1994 :

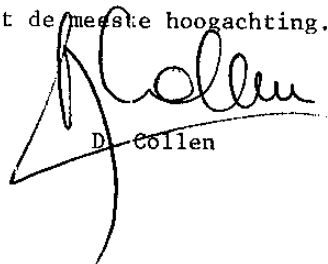
- 2 percent voor LRD, 5 percent voor KU Leuven en 10 percent voor Thromb-X NV, zoals bij overeenkomst bepaald ;
- 41,5 percent voor de Protein Research Division ; hieruit zal 32 miljoen geput worden voor overdracht aan de KU Leuven ;
- 5 percent voor de Leiden-Leuven Stichting van D. Rijken en 1 percent voor de onderzoeksactiviteiten van O. Matsuo ;
- 35,5 percent voor D. Collen

De aanzienlijke herschikking van de royalties, in vergelijking met vorige jaren, is het gevolg enerzijds van de toegenomen financieringsnoden van onze afdeling (zoals U weet zullen we op 1 april 1995 een financieringstekort van meer dan 40 miljoen BEF hebben), en anderzijds het overhevelen van 32 miljoen BEF / jaar naar de KU Leuven. Hierdoor is het niet langer mogelijk om fondsen aan de D. Collen Research Foundation V.Z.W. toe te kennen op basis van een gelijke inbreng van de Protein Research Division LRD en van D. Collen.

Ik neem aan dat de instructies aan Genentech Inc conform zullen zijn aan deze schriftelijke bevestiging van onze mondelinge afspraken.

Met de meeste hoogachting.

voor accord,

J. Vander Ecken

D. Collen

6. Oprichting van Thromb-X NV

N. 920109 - 767

« Thromb-X », naamloze vennootschap

Leopoldstraat 1/21
Leuven

OPRICHTING - BENOEMINGEN

Er blijkt uit een akte, verleden voor notaris Paul Kuijpers te Leuven-Heverlee op twintig december negentienhonderd éénennegentig, geregistreerd te Leuven, eerste kantoor der registratie, op vierentwintig december nadien boek 232 blad 69 vak 20, dat er een naamloze vennootschap werd opgericht, met als naam "THROMB-X" en zetel te Leuven, Leopoldstraat 1/21, voor onbepaalde duur, door: a) de heer Désiré COLLEN, hoogleraar, gehuisvest te Herant-Winksele, Schoonzichtlaan 20; b) De vereniging zonder winstoogmerk "LEUVEN RESEARCH & DEVELOPMENT", met zetel te Leuven, Krakenstraat 3.

Het kapitaal bedraagt vijftienduizend miljoen frank, verdeeld in tweeduizend vijfhonderd aandelen zonder nominale waarde, volledig volstort door de oprichters, te weten: 1) door de heer Désiré COLLEN: twaalfhonderdvijftig aandelen of twaalf miljoen vijfhonderdduizend frank, volstort ten belope van twee miljoen vijfhonderdduizend (2.500.000) frank; 2) door de vereniging zonder winstoogmerk "LEUVEN RESEARCH & DEVELOPMENT": twaalfhonderdvijftig aandelen of twaalf miljoen vijfhonderdduizend frank, volstort ten belope van twee miljoen vijfhonderdduizend frank.

Er werden eveneens tweeduizend vijfhonderd winstaandelen gecreëerd, waarvan twaalfhonderdvijftig (1.250) aandelen met stemrecht en twaalfhonderdvijftig (1.250) aandelen zonder stemrecht, en allen met deelname in de winst. Zij genieten dezelfde rechten als de kapitaals aandelen van de vennootschap voor wat betreft de winstverdeling en de verdeling van het vereffeningsoverschot. De winstaandelen met stemrecht worden meegeteld voor de berekening van het kworum op de algemene vergaderingen. De winstaandelen zijn en blijven op naam.

De raad van bestuur is gemachtigd het kapitaal te verhogen ten belope van honderdvijftig miljoen frank tot honderdvijftig miljoen frank, in één of meerdere keren, eventueel mits omzetting van reserves. De raad van bestuur kan binnen de grenzen van het toegestaan kapitaal converteerbare obligaties of warrants uitgeven.

De vennootschap heeft tot doel het uitoefenen van alle beheers- en financiële activiteiten en meer in het bijzonder: onderzoek naar, ontwikkeling van en verkoop van diagnostische en therapeutische stoffen voor de voorkoming of verwijdering van trombosen, en andere farma in het domein van de menselijke geneeskunde. Zij mag bij middel van inbreng, deelneming, fusie, plaatsing of op iedere andere wijze belangen nemen in alle vennootschappen of ondernemingen die een soortgelijk of gelijkaardig doel hebben. In het algemeen mag zij alle industriële, commerciële, financiële, onroerende en roerende verhandelingen doen die rechtstreeks of onrechtstreeks in verband staan met haar doel of die van aard zijn haar nijverheid of haar handel uit te breiden of te bevorderen.

Het batig overschot van de balans, na aftrek van de algemene onkosten, maatschappelijke lasten met inbegrip van de provisie voor de belastingen op de winst van het boekjaar en de nodige afschrijvingen, vormt de zuivere winst. Van deze winst wordt ten minste vijf ten honderd afgehouden voor het aanleggen van de wettelijke reserve. Deze afhouding houdt op verplichtend te zijn wanneer het reservefonds één/tiende bedraagt van het kapitaal. Deze afhouding dient opnieuw te gebeuren indien dit tiende aangetast wordt. Het eventuele saldo wordt ter beschikking gesteld van de algemene vergadering die zal beslissen over de aanwending ervan. Voor zover het aantal aandelen zonder stemrecht niet méér dan één/derde van het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigt of heeft vertegenwoordigd, geven deze aandelen recht op een preferent en opvorderbaar dividend alsmede op een recht in de uitkering van het winstoverschot, dat niet lager mag zijn dan dat van het winstoverschot van de aandelen met stemrecht.

Na ontbinding zal in voorkomend geval het positief vereffeningssaldo, na aanzuivering van alle schulden, lasten en vereffeningkosten of daartoe gedane consignatie, eerst dienen om de aandelen terug te betalen onder aftrek van het bedrag dat gebeurlijk nog zou verschuldigd zijn voor de volledige volstorting. Het eventueel saldo zal éénvormig verdeeld worden onder alle aandelen. Voor zover het aantal aandelen zonder stemrecht niet méér dan één/derde van het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigt of heeft vertegenwoordigd, geven deze aandelen een recht op de uitkering van het na vereffening overblijvende saldo, waarvan het bedrag niet lager mag zijn dan dat uitgekeerd aan de houders van aandelen met stemrecht.

Het boekjaar begint op één januari en eindigt op éénendertig december van ieder jaar. Het afsluiten van het eerste boekjaar is vastgesteld op éénendertig december negentienhonderd tweeëntwintig. De gevone jaarvergadering komt bijeen op de eerste maandag van de maand april van ieder jaar om zestien uur in de zetel, of op iedere andere plaats in België die aangewezen zou worden in de bijeenroeping. Indien deze dag een wettelijke feestdag is, wordt de vergadering de eerstvolgende werkdag gehouden op hetzelfde uur.

Om toegelaten te worden tot de algemene vergadering moeten de aandeelhouders op naam tenminste vijf dagen voor de vergadering hun aandelen neerleggen op de zetel of op de plaats in België, in de oproepingsbrief vermeld, tenzij de oproepingsbrief anders vermeldt. Ieder aandeel geeft recht op één stem. De aandeelhouders kunnen hun stem schriftelijk uitbrengen. Daartoe moet de stembrief, gedateerd en ondertekend, de vennootschap bereiken ten minste vijf dagen vóór het houden van de algemene vergadering.

De vennootschap wordt bestuurd door een raad van bestuur, bestaande uit ten minste drie leden, vennoten of niet, benoemd voor ten hoogste zes jaar door de algemene vergadering der aandeelhouders en door haar steeds afzetbaar. De uittreedende bestuurders zijn dadelijk herverkiesbaar.

De raad van bestuur heeft de meest uitgebreide beheers- en beschikkingsmacht voor het bestuur der zaken van de vennootschap. Alle handelingen die niet uitdrukkelijk door de wet of door de statuten voorbehouden zijn aan de algemene vergadering, vallen onder zijn bevoegdheid. Behoudens bijzondere machtiging gegeven door de raad van bestuur, worden alle akten die de vennootschap verbinden, geldig ondertekend hetzij door de voorzitter, hetzij door de gedelegeerd bestuurder, hetzij door twee bestuurders, die ten overstaan van derden, zelfs tegenover een openbaar functionaris of een ministerieel ambtenaar alsmede tegenover de hypotheekbewaarder, geen verechtaardiging van een voorafgaande beslissing van de raad zullen moeten voorleggen.

Worden geroepen tot de functies van bestuurder: de heer Désiré Collen, voornoemd; mevrouw Louisa Rita Paula Réniers, zonder beroep, gehuisvest te Herant-Winksele, Schoonzichtlaan 20; de heer Hans Alfons Julien Claes, directeur, gehuisvest te Keerbergen, Tremelobaan 145, en de heer Jacques Albert Henri Vander Eecken, voornoemd. De heer Désiré Collen wordt geroepen tot het voorzitterschap van de raad van bestuur. De heer Hans Claes wordt geroepen tot de functie van gedelegeerd bestuurder. In deze laatste hoedanigheid wordt hij belast met het bestuur van de vennootschap, hierin onder meer begrepen alle financiële verrichtingen beperkt tot vijfhonderdduizend frank. Voor de noden en binnen de perken van dit bestuur zal zijn handtekening, afzonderlijk gebruikt, geldig de vennootschap verbinden. Onder zijn verantwoordelijkheid kan hij het geheel of een deel van zijn machten van het bestuur overdragen aan derden, hierin onder meer begrepen alle financiële verrichtingen beperkt tot tweehonderdduizend frank.

Voor ontledend uittreksel:

(Get.) Paul Kuijpers,
notaris.

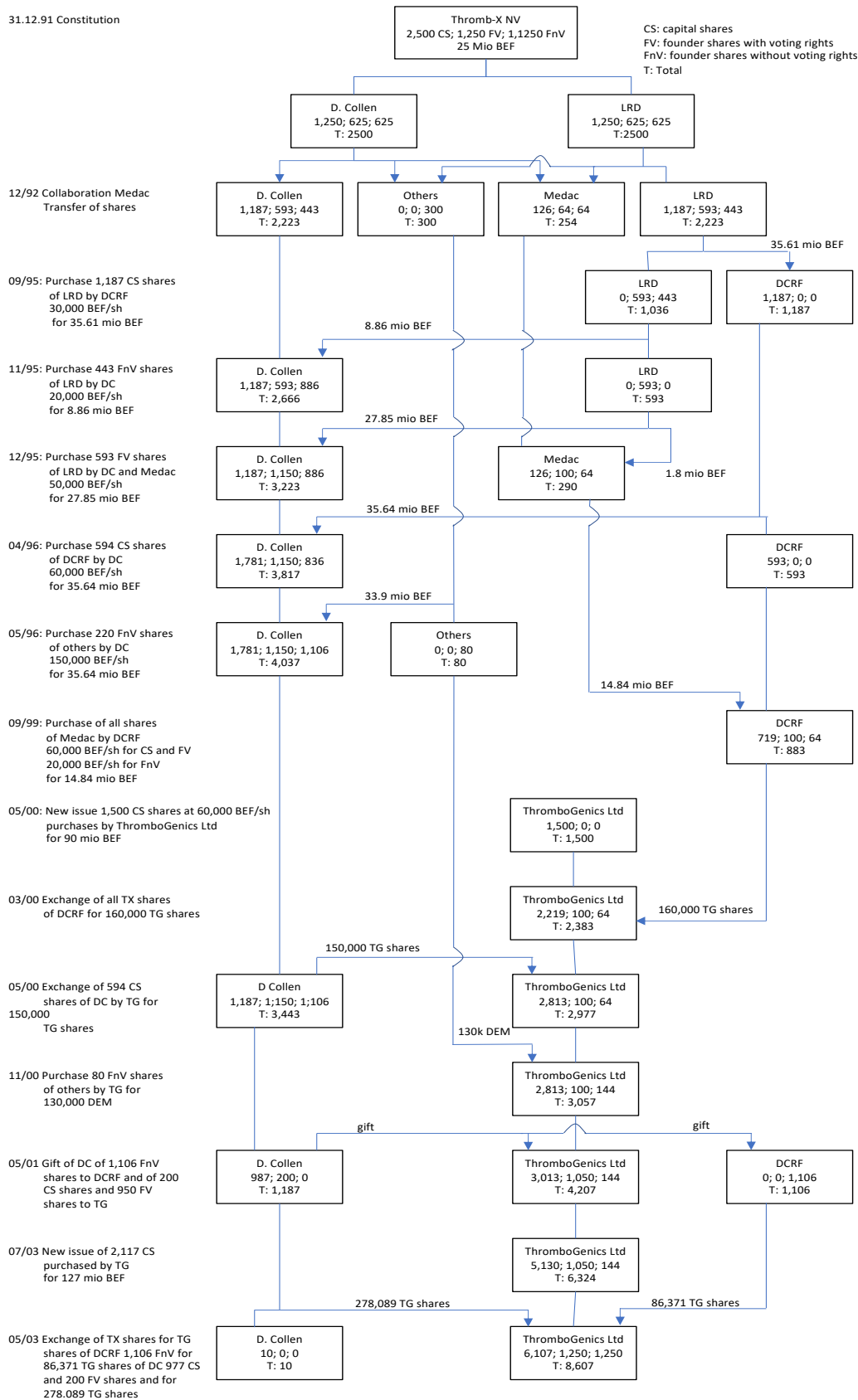
Bijgevoegd: uitgifte van de oprichtingsakte met bankattest en volmacht.

Neergelegd te Leuven, 31 december 1991 (A/7607).

3 3900 BTW 19 pct. 741 4641

7. Transacties met Thromb-X NV aandelen

31.12.91 Constitution

8. Lijst van CMVB/CGT Projecten gefinancierd door Thromb-X NV

21

ATTACHMENT I TO THE "RESTATEMENT OF AGREEMENTS" BETWEEN
THROMB-X, NV, VIB, LRD, VZW AND THROMBOGENICS LTD

LIST OF RESEARCH PROGRAMS

- A1. Treatment of ischemic stroke based on reduction of α_2 -antiplasmin.
- A2. Prevention and treatment of thrombosis based on partially inhibiting antibodies to human Factor VIII.
- A3. Development of a humanized chimeric Fab-fragment that blocks platelet glycoprotein Ib, as a new antithrombotic agent.
- A4. Use of Vascular Endothelial Growth Factor (VEGF) and/or Placental Growth Factor (PLGF), or both, for the treatment of ischemic stroke and acute myocardial infarction.
- A5. Use of inhibitors of growth arrest-specific gene 6 (Gas6) function of or Gas6 receptors for prevention and treatment of arterial or venous thrombosis.
- B1. Development of a cystic fibrosis model in the rabbit.
- B2. Engineering of a rabbit milk protein locus for transgene knock-in.

Thromb-X, NV

LRD, VZW

VIB

ThromboGenics Ltd

Inventory of June 1, 2000

9. Brief aan de Onderzoekscoördinator KU Leuven, 24DEC1996

Professor R. Bouillon
Onderzoekscoördinator KULeuven
Universiteitshallen
Naamsestraat 22
3000 Leuven

Leuven, 24 december 1996

Geachte Heer Onderzoekscoördinator,

Hiermee bevestig ik ons gesprek van 21 december 1996 in de rand van de voorgenomen verkoop van t-PA rechten door Leuven Research & Development vzw, volgens het voorstel overgemaakt aan de Academische Overheid KULeuven op 19 december 1996.

De voorgestelde verkoopprijs is mijns inziens realistisch en zou moeten toelaten om de voor mijn laboratoria noodzakelijke financiering te waarborgen voor een periode van minstens vijf jaar. Indien dit objectief kan worden gerealiseerd, neem ik persoonlijk het engagement om equivalent bijkomende fondsen over te maken voor onderzoek in onze KULeuven laboratoria in de mate dat de toekomstige t-PA inkomsten op termijn hoger zouden uitvallen dan de ramingen waarop de verkoopprijs is gebaseerd.

Ik dank Leuven Research & Development vzw voor het in mijn onderzoek gestelde vertrouwen en wens hierbij te vermijden dat KULeuven, Leuven Research & Development vzw of de laboratoria een belangrijk nadeel zouden kunnen ondervinden van een onnauwkeurige inschatting van de toekomstige t-PA inkomsten.

In de hoop U met dit schrijven van dienst te zijn geweest, teken ik inmiddels, met de meeste hoogachting,

D. Collen
Schoonzichtlaan 20
3020 Herent

10. Geschiedenis van het Kapitaal van ThromboGenics Ltd

Date	Action	Shareholders (main)	Shares	Price paid*/ Consideration paid
7-Dec-98	Subscriber shares	Jacqueline McGowan-Smyth	1 ord	Nil
		David Martin	1 ord	Nil
21-Dec-98	Transfer of shares	Désiré Collen	1 ord	Nil
		Randall Moreadith	1 ord	Nil
12-Jan-99	New issue	Désiré Collen	700,000 A ord at IR£1.00	IR£ 700,000
27-May-99	New issue	Biggar Limited	5,000,000 A ord at IR£1.00	IR£ 5,000,000
1-Mar-00	New issue	D. Collen Research Foundation VZW	1,000,000 B ord	IR£4,080,000
4-May-01	New issue	Biggar Limited	773,694 B ord	200 mioBEF
		Désiré Collen	150,000 B ord	TX shares
		D. Collen Research Foundation VZW	160,000 B ord	TX shares
		Leuven Research & Development VZW	870,406 B ord	225 mio BEF
7-May-01	New issue	Leuven Research & Development VZW	150,000 B ord	Buyback option
9-May-01	New issue	East Hill Biopharmaceutical Partners I, LLC	1,149,747 B ord	
		East Hill Biopharmaceutical Partners II, LLC	923,037 B ord	
11-Mar-02	New issue	East Hill Biopharmaceutical Partners I, LLC	704,684 C ord EUR 0.0634869	12.8 million USD
		East Hill Biopharmaceutical Partners II, LLC	565,732 C ord EUR 0.0634869	
		Biggar Limited	1,600,000 C ord EUR 0.0634869	
30-Nov-04		D. Collen Research Foundation VZW	86,371 B ord	
13-Jun-05		Désiré Collen	275,746 B ord	
24-Aug-05	transfer	LR&D to Biggar Ltd	1,020,406 B ord	€1,2879,283 ?
*IR£1= €1.25=BEF50				

11. Aandeelhouderschap van ThromboGenics Ltd/NV

Date	Source of information	D. Collen		Biggar Ltd		DCRF		LRD		Colesta	
21.12.98	Constitution	1	A sh								
12.01.99	DC 1 mio USD	700,000	A sh								
27.05.99	Biggar 5 mio IRP			5,000,000	A sh						
01.03.00	DCRF 5 mio EUR					1,000,000	B sh				
01.07.01	transfer DC right to buy	(540,000)	B sh							(540,000)	B sh
04.05.01	conversion 200 mio BEF			773,694	B sh						
04.05.01	exchange 594 CS TX of DC	150,000	B sh								
04.05.01	exchange all TX of DCRF					160,000	B sh				
04.05.01	conversion 225 mio BEF							870,406	B sh		
07.05.01	LRD right to buy back t-PA rights							150,000	B sh		
11.03.02	DC right to SAK IP	(1,600,000)	C sh	1,600,000	C sh						
30.11.04	DCRF exchange 1,106 FnV TX shares					86,371	B sh				
13.06.05	DC exchange 977 CS and 200 FnV TX	275,746	B sh								
24.08.05	Transfer LRD to Biggar			1,020,406				(-1,020,406)			
	Total	1,125,747		8,394,100		1,246,371		0		0	
	Shares at IPO (prospectus)	1,126,619		8,400,605		1,247,337		0		0	
07.07.06	IPO 1 mio EUR			222,222							
28.07.06	IPO green shoe			-500,914							
08.01.07	Gift DCRF to Biggar			1,172,960		-1,172,960					
20.07.07	Transfer DC to Colesta	-326,619								326,619	
11.09.07	Sale Colesta to Biggar			267,032						-267,032	
12.09.07	Exercise right to buy DC									540,000	
18.09.07	Transfer DC to Colesta	-100,000								100,000	
	Sales Biggar/Colesta			(-4,954,000)						(-159,587)	
31.12.07	Total	700,000		4,607,905		74,377		0		540,000	
16.01.08	Transfer DC to Colesta	-400,000								400,000	
31.12.08	Annual Report TG			2,512,105							
19.09.09	Bank statement			-1,982,105						0	
31.12.11	Annual Report TG			2,512,105							
31.12.12	Annual Report TG			2,115,753							
31.12.13	Annual Report TG			1,800,000							
31.12.14	Annual Report TG			2,111,121							
02.14	Bank statement			1,745,956							
05.15	Estimate from bank statement			1,450,000							
31.12.15				0							

12. Notariële Akte van Overdracht van PRD Activa naar DCRF

TB

Ten jare tweeduizend en één,
Op achtentwintig juni,
Is voor mij, Hugo KUIJPERS, Notaris te Leuven-Heverlee,

VERSCHENEN

De vereniging zonder winstoogmerk **LEUVEN RESEARCH & DEVELOPMENT**, met zetel te Leuven, Krakenstraat, 3, opgericht bij onderhandse akte de dato twintig december negentienhonderd tweeënzeventig, bekendgemaakt in de Bijlage tot het Belgisch Staatsblad op achttien januari negentienhonderd drieënzeventig onder nummer 390.

De statuten werden gewijzigd op de buitengewone algemene vergadering van vijftien december negentienhonderd tweeëntachtig, bekendgemaakt in vermelde bijlage op eenendertig maart negentienhonderd drieëntachtig, onder nummer 3282.

Hier vertegenwoordigd overeenkomstig artikel 9 der statuten door twee bestuurders:

-Professor Dr. Raymond De Bondt, voorzitter, identiteitskaart nr. ~~143-0128348-21~~,
wonend, te Leuven-Heverlee, Tervuursesteenweg, 417, benoemd op de algemene vergadering van eenentwintig december negentienhonderd vijfennegentig, bekendgemaakt in de Bijlage tot het Belgisch Staatsblad van zes juni negentienhonderd zesennegentig, onder nummer 12631;

-Baron Guido Declercq, bestuurder, identiteitskaart nr. ~~118-0016856-22~~,
wonend te 1950 Kraainem, Patrijzenlaan, 16, herbenoemd op de algemene vergadering van ~~achtentwintig~~ juni tweeduizend en één.

Hierna genoemde de schenkster.

Die mij verklaart te schenken voor vrij en onbelast van zakelijke rechten aan en ten voordele van

De vereniging zonder winstoogmerk **D. COLLEN RESEARCH FOUNDATION**, met zetel: Onderwijs en Navorsing Campus Gasthuisberg K.U.LEUVEN, Herestraat, 49, te Leuven, opgericht bij onderhandse akte de dato twee juli negentienhonderd achtentachtig, bekendgemaakt in de Bijlage tot het Belgisch Staatsblad op zes oktober negentienhonderd achtentachtig, onder nummer 14130.

Hier vertegenwoordigd overeenkomstig artikel 16 der statuten door Professor Dr. Désiré Collen, identiteitskaart nr. ~~paspoort nr. 274 777~~, wonend te London, SW50HN, 28 Collingham Gardens, benoemd als statutair bestuurder en statutair voorzitter bij de oprichting,

die aanvaardt voor vermelde vereniging.

Hierna genoemd de begiftigde.

BESCHRIJVING VAN DE GOEDEREN: (Bedrijfsafdeling)

Investeringsgoederen (uitrusting labo, machines, meubilair, software en bureautica-computers) en octrooien beschreven en pro fisco geschat op de som van EENENVEERTIG MILJOEN DRIEHONDERD EN ACHT DUIZEND VIERENTWINTIG (41.308.024) BELGISCHE FRANK in een staat van schatting opgemaakt door de partijen in datum van heden.

Overeenkomstig artikel 948 van het Burgerlijk Wetboek; welke staat, waarachtig verklaard en getekend "ne varietur", door de partijen in tegenwoordigheid van de notaris, gehecht zal blijven aan onderhavige akte.

32.553
SCHENKING
28/6/2001

A709396

Eerste blad

[Handwritten signatures]

1
eerste blad
p.

Hoofdstuk II. Niet-commerciële en caritatieve Structuren

Zoals besproken in Hoofdstuk I werden, naast LRD, het technologieoverdrachtskantoor van KU Leuven, en zijn Protein Research Division (PRD), zes non-profit- of liefdadigheidsstructuren opgericht om het grootste deel van de t-PA-royalty-inkomsten aan te wenden voor translationeel onderzoek en filantropische initiatieven.

Ter bevordering van de transparantie worden deze entiteiten en hun onderlinge relaties met LRD/PRD en de winstgerichte vennootschappen Thromb-X NV en ThromboGenics NV hieronder verder toegelicht.

Protein Research Division (PRD) van Leuven Research en Development (LRD), 1976

Op 18 januari 1973 richtte KU Leuven een vereniging zonder winstoogmerk Leuven Research en Development (LRD) op, die zich toelegde op de valorisatie en commercialisering van onderzoeksresultaten die door universitaire onderzoekers werden gegenereerd.

De opdracht van LRD bestaat erin bij te dragen tot de ontwikkeling van onderzoek in zowel de humane als de exacte wetenschappen, onder meer door uitvindingen te beschermen en onderzoeksresultaten te valoriseren via onderzoeksovereenkomsten met derden, en de daaruit voortvloeiende opbrengsten ter beschikking te stellen voor verder wetenschappelijk onderzoek aan KU Leuven.

Op 11 februari 1976 sloot ik, met goedkeuring van mijn mentor professor Marc Verstraete, een overeenkomst met LRD betreffende de eigendom en het beheer van onderzoeksresultaten die aan KU Leuven werden gegenereerd. Tevens richtte ik de Protein Research Division (PRD) op als een van de operationele eenheden van LRD.

PRD fungeerde als het contractuele vehikel waarlangs onderzoekssamenwerkingen met derden werden uitgevoerd ten behoeve van het Centrum voor Moleculaire en Vasculaire Biologie (CMVB) van KU Leuven (voorheen Laboratorium voor Trombose- en Vasculair Onderzoek genoemd).

Tussen 1988 en 1996 ontving PRD/LRD USD 22.088.951 aan t-PA-royalty-inkomsten. Daarnaast ontving het in 1997 BEF 675 miljoen uit de verkoop van zijn toekomstige t-PA-royaltyrechten aan Thromb-X NV, zoals samengevat in Tabel 1a en 1b van Hoofdstuk I.

Op verzoek van LRD werden alle activa van PRD bij notariële akte van 28 juni 2001 overgedragen aan DCRF/LSRP(Hoofdstuk I, Bijlage 12).

(1) Désiré Collen Research Foundation (DCRF) en Life Sciences Research Partners (LSRP).

DCRF werd op 2 juli 1988 opgericht als vereniging zonder winstoogmerk door Désiré Collen, KU Leuven, LRD en Harvard Medical School.

Haar voornaamste doelstelling was een aanzienlijk gedeelte van de t-PA-royalty-inkomsten te investeren in biomedisch en biotechnologisch onderzoek.

Volgens haar statuten had de vereniging tot doel:

Het verrichten, bevorderen en ondersteunen van wetenschappelijk onderzoek in het algemeen en van biomedisch en biotechnologisch onderzoek in het bijzonder, onder meer door het toekennen van onderzoeksbeurzen, onderzoeksmandaten en reisbeurzen, het organiseren van wetenschappelijke congressen en symposia, het financieel ondersteunen van publicaties en alle andere activiteiten die bijdragen tot de bevordering en verspreiding van de wetenschap.

Naar aanleiding van wijzigingen in de Belgische wetgeving werden de statuten van de organisatie in 2007 aangepast en werd de stichting herdoopt tot Life Sciences Research Partners (LSRP).

Tussen 1988 en 1994 ontving DCRF/LSRP USD 14.328.543 aan t-PA-royalty-inkomsten.

De activiteiten van LSRP worden uitvoerig beschreven op haar website en in haar jaarverslagen.

(2) Collen Charitable Trust (CCT), 1988

CCT, oorspronkelijk opgericht onder de naam *Collen Trust*, werd op 2 september 1998 opgericht als een onherroepelijke liefdadigheidstrust onder de STAR-wetgeving (*Special Trusts Alternative Regime*) van de Kaaimaneilanden.

De trust werd opgericht door:

1. Désiré Collen; en
2. Coutts Ltd (Grand Cayman), samen met Coutts Trustees SA (Genève).

Het liefdadige doel van CCT luidt als volgt:

Het bevorderen en ondersteunen van alle vormen van medisch onderzoek door universiteiten en onderzoeksinstituten van welke aard ook, dan wel door individuele wetenschappers, ongeacht of zij aan een bepaalde instelling verbonden zijn, in het bijzonder binnen de landen van de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika, maar ook elders, en met bijzondere aandacht voor de domeinen van de moleculaire biologie en cardiovasculaire geneeskunde, zonder daartoe beperkt te zijn.

Biggar Ltd, een vrijgestelde vennootschap met beperkte aansprakelijkheid opgericht op de Kaaimaneilanden op 20 juli 1998, fungeert als operationele arm van CCT en is volledig eigendom van de trust.

De voornaamste liefdadige begunstigen van CCT waren:

- DCS/DCF in België;
- FLJ in Zwitserland; en
- FEFP in het Verenigd Koninkrijk.

Doorheen de jaren heeft CCT aanzienlijk bijgedragen aan het Leuvense biotechnologische ecosysteem via investeringen in Thromb-X NV en ThromboGenics NV, alsook via schenkingen van meer dan EUR 50 miljoen aan DCS/DCF.

De middelen van de trust waren hoofdzakelijk afkomstig uit de overdracht van 35,5% van de toekomstige t-PA-royaltyrechten (1999–2006), die vervolgens aan Thromb-X NV werden verkocht voor BEF 600 miljoen.

Eind 2024 beschikte CCT over activa ten belope van ongeveer EUR 52 miljoen. Tijdens het eerste kwartaal van 2025 werd het grootste deel van deze activa overgedragen aan de nieuw opgerichte Zwitserse liefdadigheidsstichting FSEI.

(3) Colesta Trust, 1993

Colesta is een onherroepelijke discretionaire trust naar het recht van de Kaaimaneilanden.

De trust werd in december 2003 opgericht door Coutts London namens Désiré Collen, handelend als economische settlor, tijdens zijn periode van niet-gedomicilieerde fiscale residentie in het Verenigd Koninkrijk.

De oorspronkelijke begunstigen waren ikzelf en leden van mijn familie. In oktober 2024 werden mijn echtgenote en ikzelf onherroepelijk uitgesloten als begunstigen van Colesta.

DCS/DCF, FEFP en later FSEI werden toegevoegd als discretionaire begunstigen nadat Colesta in 2007 826.619 aandelen van ThromboGenics NV had ontvangen, die destijds een waarde vertegenwoordigden van ongeveer EUR 10 per aandeel.

Deze aandelen waren afkomstig van investeringen gefinancierd met het aandeel van 20,75% “toevertrouwde” t-PA-royalty's dat tijdens de periode 1995–1998 werd ontvangen.

Tegen eind 2024 beschikte de trust over activa ten belope van ongeveer GBP 35 miljoen.

Tijdens het eerste kwartaal van 2025, en vooruitlopend op de wijzigingen in de Britse wetgeving inzake offshore trusts, werd ongeveer GBP 30 miljoen van deze activa overgedragen aan FSEI.

(4) Désiré Collen Stichting / Désiré Collen Foundation (DCS/DCF), 2015

DCS/DCF werd op 20 februari 2015 opgericht als een private stichting naar Belgisch recht. Op 9 juli 2024 werd zij officieel erkend als Stichting van Openbaar Nut (SON).

Haar statutaire doel luidt als volgt:

Het bevorderen, ondersteunen en realiseren van economisch en maatschappelijk vernieuwende ontwikkelingen en het vergaren van kennis, voornamelijk maar niet uitsluitend op het gebied van de biowetenschappen, de medische wetenschappen en de wetenschap in het algemeen, en dit voornamelijk maar niet uitsluitend in België. Haar opdracht omvat het ondersteunen en realiseren van onderwijs, opleiding en onderzoek binnen wetenschappelijke, artistieke, culturele en maatschappelijke domeinen.

De activiteiten van DCS/DCF worden uitvoerig beschreven in haar jaarverslagen en op haar website.

DCS/DCF ontving belangrijke schenkingen van CCT ten belope van ongeveer EUR 35 miljoen, waarmee 38.585 aandelen van Fund+ werden verworven, overeenstemmend met 29,76% van het kapitaal van het fonds.

Deze aandelen werden eind 2020 overgedragen aan FEFP.

Eind 2025 beschikte DCS/DCF over netto activa ten belope van EUR 6.369.317.

(5) Foundation for Education to improve Family Planning (FEFP), 2020

FEFP is een Britse liefdadigheidsorganisatie die op 28 februari 2020 werd geregistreerd bij de Charity Commission for England and Wales.

Op 26 oktober 2020 erkende HM Revenue & Customs FEFP als een Charitable Incorporated Organisation (CIO).

De missie van de stichting luidt als volgt:

Het bevorderen van de educatie van het publiek, en in het bijzonder van kansarme jongeren, op het gebied van voortplanting, gezinsplanning en gezondheid, met bijzondere aandacht voor de maatschappelijke en ecologische gevolgen van bevolkingsgroei en armoede. Daarnaast het verlenen van hulp en ondersteuning aan personen overal ter wereld die het slachtoffer zijn van oorlog, natuurrampen, onlusten of andere catastrofes.

De liefdadige activiteiten van FEFP worden uitvoerig beschreven op haar website en in Hoofdstuk V.

De belangrijkste activa van FEFP zijn afkomstig uit de overdracht door DCS/DCF van 38.585 aandelen van Fund+ eind 2020.

Aan het einde van het tweede kwartaal van 2026 beschikte FEFP over activa ten belope van ongeveer GBP 75 miljoen.

(6) Fondation pour le Support de l'Education et de l'Innovation (FSEI), 2025

Het wettelijk kader waarbinnen de hierboven beschreven filantropische structuren functioneerden, wijzigde fundamenteel ten gevolge van de Britse Spring Budget van 15 maart 2023 en de Autumn Budget van 30 oktober 2024.

Onder de nieuwe regels kunnen schenkingen door Britse *Long-Term Residents* aan niet-Britse liefdadigheidsinstellingen aanleiding geven tot erfbelastinggevolgen. Bovendien werden vanaf 6 april 2025 vele offshore trusts die voordien als Excluded Property Trusts werden beschouwd onderworpen aan aanzienlijk minder gunstige fiscale en successierechtelijke regimes.

Deze wijzigingen bedreigden de langetermijnlevensvatbaarheid van CCT als instrument voor de ondersteuning van niet-Britse liefdadigheidsactiviteiten, waaronder:

- de jaarlijkse Collen–Jeantetprijs voor Translationele Geneeskunde;
- de verdere ontwikkeling van Huyze Verstraete in Leuven; en
- diverse initiatieven van DCS/DCF.

De juridische adviseurs van Withers LLP adviseerden daarom dat, indien de ondersteuning van niet-Britse liefdadigheidsinstellingen moest worden voortgezet, alle of een deel van de trustactiva vóór 6 april 2025 dienden te worden overgedragen aan een liefdadige structuur buiten het Verenigd Koninkrijk.

Ter uitvoering van deze strategie gaf ik de trustees van CCT en Colesta opdracht om namens DCS/DCF en op basis van een betaald mandaat de oprichting van een Zwitserse liefdadigheidsstichting te organiseren.

FSEI (CHE-222.977.772) werd dienovereenkomstig opgericht op 25 februari 2025. De stichting werd opgericht door de voorzitter van de toenmalige trustee van CCT en Colesta, bijgestaan door medewerkers van de trustee en een Zwitserse advocate, die vervolgens allen lid werden van de Raad van Bestuur.

Volgens de oprichtingsdocumenten handelt FSEI: “*uit eigen recht en onafhankelijk van DCS/DCF, zonder aangeduide begunstigen.*”

Naar mijn oordeel weerspiegelt deze bestuursstructuur niet de toezichts- en governanceregelingen die oorspronkelijk door DCS/DCF en door mijzelf werden beoogd. Daarom werd op 22 april 2026 een formele klacht ingediend bij ASFIP Genève (*Autorité cantonale de surveillance des fondations et des institutions de prévoyance*).

Het zal aan de bevoegde Zwitserse toezichthoudende autoriteiten en, indien nodig, aan de Zwitserse rechtbanken zijn om te beoordelen of hieruit gevolgen voortvloeien onder het toepasselijke Zwitserse recht.

De oprichting van FSEI en de overdracht van activa vanuit CCT en Colesta worden uitvoeriger besproken in Addendum 3, dat voorlopig met een wachtwoord is beveiligd in afwachting van de beslechting van het geschil.

Hoofdstuk III. ThromboGenics NV

Ad: Belangenconflicten

(Huybrechts en Van Wijck, blz. 235–238 / pp. 174–177)

Bij de beursintroductie in 2006 vervulde ik gelijktijdig de functies van Chief Executive Officer en voorzitter van de Raad van Bestuur.

Daarnaast bezat ik persoonlijk 1.126.619 aandelen van ThromboGenics NV. Ik was bovendien verbonden aan, zij het noch als eigenaar noch als controlerende persoon:

- Biggar Ltd, dat 8.400.605 aandelen bezat; en
- DCRF, dat 1.247.337 aandelen bezat.

Tussen 2007 en begin 2008 bracht ik 826.619 van mijn persoonlijke aandelen onder in de Colesta Trust. Deze aandelen waren afkomstig van investeringen die waren gedaan met het mij toevertrouwde aandeel van 20,75% van de t-PA-royalty's ontvangen gedurende de periode 1995–1998.

De Colesta Trust was een volledig discretionaire trust met geïdentificeerde begunstigden. DCS/DCF en later FSEI werden als discretionaire begunstigden toegevoegd, en het grootste deel van de activa van Colesta werd gedurende het eerste kwartaal van 2025 overgedragen aan FSEI.

De waarde vertegenwoordigd door de in Colesta ondergebrachte aandelen kwam in grote lijnen overeen met 20,75% royalty-inkomsten die ik tussen 1995 en 1998 persoonlijk in België had aangegeven en waarop ik belastingen had betaald, en die ik naar mijn inzicht als een *bonus pater familias* had beheerd. Sinds 2009 is de waarde van de Colesta Trust grosso modo geëvolueerd in lijn met de prestaties van de Dow Jones-index.

Tegen het einde van 2010 bezat ik geen persoonlijke aandelen van ThromboGenics NV meer. Colesta had haar participatie inmiddels vervreemd, terwijl Biggar Ltd nog steeds 4.607.905 aandelen bezat.

Tussen 2006 en 2009 verkochten Biggar Ltd en Colesta aandelenpakketten tegen de toen geldende marktprijzen van ongeveer EUR 8 tot EUR 11 per aandeel aan geïdentificeerde investeerders, teneinde de gekende aandeelhoudersbasis te diversifiëren.

Eind 2012, toen de aandelenkoers haar historische hoogtepunt bereikte, bezat Biggar Ltd nog 2.115.753 aandelen, overeenkomend met ongeveer 5,9% van de toen uitstaande 35.860.224 aandelen. Deze aandelen vertegenwoordigden een

marktwaarde van EUR 93,1 miljoen, terwijl de totale waarde van Biggar Ltd ongeveer EUR 140 miljoen bedroeg.

Tegen het einde van 2012 kwam ik tot de conclusie dat ThromboGenics NV zich ontwikkelde in een richting die ik strategisch onverantwoord achtte. Nadat verschillende pogingen om die koers te beïnvloeden zonder resultaat waren gebleven, nam ik op 1 november 2013 ontslag.

De resterende participatie van Biggar Ltd werd gedurende 2015 geliquideerd tegen aanzienlijk lagere aandelenkoersen. Het laatste pakket van 500.000 aandelen werd verkocht aan een lid van de Raad van Bestuur tegen EUR 2,77 per aandeel.

Eind 2015 bedroeg de totale waarde van Biggar Ltd ongeveer EUR 84 miljoen. Achteraf beschouwd kwam dit ruwweg overeen met het oorspronkelijk in de onderneming geïnvesteerde kapitaal, vermeerderd met de waarde van de t-PA-royalty's die Thromb-X NV via de eerder beschreven royaltytransacties had verworven.

Indien er al potentiële belangenconflicten bestonden, heb ik mij daar niet persoonlijk door verrijkt. Integendeel, de gezamenlijke activa van Biggar Ltd, de Colesta Trust en mijzelf waren eind 2015 nauwelijks groter dan wat een conservatief en louter defensief beheer van de t-PA-royalty-inkomsten waarschijnlijk zou hebben opgeleverd.

Mijn ambitie om een Belgische mini-versie van Genentech te creëren is uiteindelijk mislukt. Naar mijn mening hebben strategische fouten en tekortkomingen in de governance daarbij een belangrijke rol gespeeld. Terugkijkend was de persoonlijke financiële vergoeding die ik ontving gedurende de periode vanaf de oprichting van Thromb-X NV in 1991 tot mijn vertrek bij ThromboGenics NV in 2013 weinig meer dan wat de Engelsen omschrijven als *“a few peppercorns”*.

Warrantenplannen en Fiscale Controverses

Een tweede potentieel belangenconflict hield verband met de deelname aan warrantplannen, die per definitie de verwerving van aandelen beneden de marktwaarde mogelijk maken en daardoor een zekere verwatering voor bestaande aandeelhouders veroorzaken.

Ik nam niet deel aan warrantprogramma's van ThromboGenics Ltd zolang de vennootschap in Ierland gevestigd was. Ook na de beursintroductie van ThromboGenics NV zag ik als Chief Executive Officer af van deelname aan de warrantplannen van 2006 en 2008.

Na mijn terugtreden als CEO in 2008 nam ik echter via mijn managementvennootschap Patcobel NV deel aan:

- het warrantplan van 2008 (60.000 warrants met uitoefenprijzen tussen EUR 8 en EUR 11); en
- de resterende toewijzing van het warrantplan van 2006, toegekend in 2010 (35.000 warrants met een uitoefenprijs van EUR 11).

Deze 95.000 warrants werden in 2010 uitgeoefend via een “cashless exercise”. Om de uitoefening mogelijk te maken, leende ik tijdelijk 53.000 persoonlijke aandelen uit aan Patcobel NV, die vervolgens werden verkocht. De opbrengst daarvan werd gebruikt om de uitoefening van de warrants te financieren.

De aldus verkregen 42.000 nieuwe aandelen, met een waarde van ongeveer EUR 20 per aandeel, bleven eigendom van Patcobel NV en werden vervolgens ingebracht in Anpech BM, een Belgische burgerlijke maatschap, in ruil voor 840 aandelen van Anpech met een nominale waarde van EUR 1.000 per aandeel. Deze ThromboGenics-aandelen bleven deel uitmaken van de portefeuille van Anpech en werden consequent opgenomen in haar jaarrekeningen.

Er deed zich echter een boekhoudkundige fout voor, aangezien deze aandelen ook hadden moeten worden geconsolideerd in de jaarrekening van Patcobel NV. Toen deze omissie in mei 2013 werd vastgesteld door onze nieuwe accountant, heb ik onmiddellijk advies ingewonnen bij vooraanstaande Belgische belastingspecialisten. In juni 2013 werd anoniem een dossier voor vrijwillige regularisatie ingediend bij de Bijzondere Belastinginspectie (BBI).

Later datzelfde jaar werd een regeling bereikt. De 42.000 aandelen werden terug overgedragen aan Patcobel NV in ruil voor de 840 aandelen van Anpech BM, waarna de aandelen correct werden opgenomen in de jaarrekening van Patcobel NV over 2013. Hierdoor nam de belastbare grondslag van Patcobel toe met EUR 846.814 en werden alle verschuldigde belastingen correct betaald.

In september 2014 voerde de BBI echter een afzonderlijk onderzoek uit naar de warrantplannen van ThromboGenics NV. De inspecteurs hielden geen rekening met de eerdere regularisatie en meenden aanwijzingen van fiscale fraude te hebben vastgesteld.

De 42.000 aandelen die door Patcobel NV werden aangehouden, werden geherkwalificeerd als een lening aan mij persoonlijk gedurende de periode 2010–2013. Als gevolg daarvan:

- werd ik belast voor ongeveer EUR 270.000 aan belastingen, boetes en interesten; en
- werd Patcobel NV belast voor ongeveer EUR 116.000 aan vennootschapsbelasting, boetes en interesten op de veronderstelde interestinkomsten.

Een bijkomend probleem ontstond naar aanleiding van drie afzonderlijke gelegenheden waarbij ik aandelen ter beschikking stelde van KBC Bank om cashless warrantoefeningen door werknemers van ThromboGenics NV mogelijk te maken. Het mechanisme was eenvoudig: de uitgeleende aandelen werden verkocht, de opbrengst werd gebruikt om nieuwe aandelen te creëren en uit te oefenen, en de werknemers behielden het daaruit voortvloeiende economische voordeel. Na afloop van de transactie kreeg ik de oorspronkelijk uitgeleende aandelen terug.

In elk van deze gevallen verkocht KBC echter iets meer aandelen dan strikt noodzakelijk was, teneinde zich te beschermen tegen kortetermijn schommelingen van de beurskoers. Het verschil werd vervolgens in contanten aan mij terugbetaald.

De Belgische fiscus beschouwde deze terugbetaling als belastbaar inkomen. Op basis van een *last in, first out*-methodologie werd een bijkomende belastingaanslag opgelegd van meer dan EUR 34.000 met betrekking tot het warrantplan van 2010. Mijn belastingadviseurs raadden aan deze regeling te aanvaarden, aangezien een betwisting het risico inhield vergelijkbare dossiers met betrekking tot de warrantplannen van 2006 en 2008 opnieuw te openen, wat mij mogelijk aan bijkomende aanslagen van meer dan EUR 100.000 had kunnen blootstellen.

Ad: Versterking voor Collen

(Huybrechts en Van Wijck, blz. 239–240 / pp. 177–178)

Na de beursintroductie van ThromboGenics NV in juli 2006 werd het managementteam versterkt met de aanwerving van Chris Buyse als Chief Financial Officer in augustus 2006 en Patrik De Haes als Chief Operating Officer in februari 2007.

Chris Buyse leidde met succes de complexe integratie van ThromboGenics Ltd in Ierland, het nog bestaande Thromb-X NV en het nieuw opgerichte Belgische ThromboGenics NV.

In 2007 organiseerde hij, met de steun van KBC Securities, een private plaatsing van EUR 23,9 miljoen tegen EUR 10,80 per aandeel, meer dan het dubbele van de introductiekoers van tien maanden eerder.

In 2009 voltooide hij de grensoverschrijdende fusie met Ierland en begeleidde hij de verhuis van de onderneming van de Gasthuisberg-campus naar de nieuwe biotechnologische incubator aan de Gaston Geenslaan in Leuven. In november 2009 keerde ThromboGenics NV terug naar de kapitaalmarkt. KBC Securities, Petercam en Jefferies International haalden EUR 42,3 miljoen op via de uitgifte van 2,6 miljoen aandelen tegen EUR 16 per aandeel, goed voor een netto-opbrengst van ongeveer EUR 41 miljoen. In 2010 volgde een bijkomende kapitaalverhoging van EUR 53,9 miljoen, gevolgd door een private plaatsing in april 2012 die EUR 77,8 miljoen opbracht tegen EUR 24 per aandeel.

In totaal slaagde ThromboGenics NV er na de beursintroductie in om via vier afzonderlijke financieringsrondes ongeveer EUR 196 miljoen bijkomend kapitaal aan te trekken onder de financiële leiding van Chris Buyse.

Zijn prestaties werden erkend toen hij in 2012 door *Trends/Tendances* werd uitgeroepen tot CFO van het Jaar.

Chris Buyse blijft, naast Steve Pakola, die Chief Medical Officer was van zowel ThromboGenics Ltd als ThromboGenics NV, een van de meest succesvolle managementaanwervingen uit mijn ondernemende loopbaan.

Na ons vertrek uit ThromboGenics NV bleven wij samenwerken in verschillende initiatieven. Chris werd Chief Executive Officer van DCS/DCF, was Managing Partner van Fund+ tussen 2016 en 2022 en is sinds 2022 Managing Director van FEFP. Daarnaast vertegenwoordigt hij momenteel DCS/DCF in zowel de Raad van Bestuur van de Francqui Stichting in België als die van de Fondation Louis Jeantet de Médecine in Zwitserland.

Patrik De Haes toonde al snel sterke managementkwaliteiten en introduceerde een meer gestructureerde aanpak van projectbeheer, budgettering en operationele planning. Hij bracht discipline, nauwgezetheid en een sterke focus op waardecreatie en waarde verzilvering mee — eigenschappen die vanzelfsprekend in de smaak vielen bij raden van bestuur en investeerders.

In augustus 2008 stelde ik Patrik De Haes voor als mijn opvolger als Chief Executive Officer. Achteraf bekeken was die beslissing ongetwijfeld de grootste managementfout uit mijn professionele loopbaan (op de vertrouwensrelatie die ik later stelde in de trustees van CCT en Colesta met betrekking tot de oprichting van FSEI na). Hoewel De Haes over onmiskenbare managementcapaciteiten beschikte en erin slaagde waardevolle overeenkomsten met Alcon/Novartis en Roche te onderhandelen, groeide bij mij geleidelijk de overtuiging dat hij minder geschikt was voor een leiderschapscultuur gebaseerd op collegiale besluitvorming en wetenschappelijk ondernemerschap.

Na zijn benoeming tot CEO transformeerde hij ThromboGenics NV geleidelijk tot een strikt hiërarchische organisatie, gekenmerkt door top-down besluitvorming en steeds sterker gedifferentieerde vergoedingsstructuren. Geleidelijk werd het oorspronkelijke senior managementteam ontmanteld. Stuart Laermer vertrok als eerste, gevolgd door Steve Pakola, vervolgens Jean-Marie Stassen, daarna ikzelf en uiteindelijk Chris Buyse. Wat ik het moeilijkst kon aanvaarden, was de toenemende neiging om ThromboGenics NV en Jetrea® voor te stellen als persoonlijke verwezenlijkingen van de CEO, terwijl het programma reeds lang vóór zijn komst was ontstaan en gedurende zijn klinische ontwikkeling werd geleid door Steve Pakola en vele anderen.

Mijn voorstel om Patrik De Haes tot CEO te benoemen was dus mijn verantwoordelijkheid. Evenzeer meen ik dat de Raad van Bestuur een verkeerde strategische keuze maakte toen zij uiteindelijk zijn visie op een meer klassiek farmaceutisch bedrijf verkoos boven het ondernemende en translationele model dat de onderneming tot dan toe had gebracht waar zij stond.

Uiteindelijk heeft ThromboGenics NV — vandaag Oxurion NV — ongeveer EUR 500 miljoen kapitaal verbruikt zonder een duurzaam commercieel succes voort te brengen.

Ad: De Deal van het Jaar

(Huybrechts en Van Wijck, blz. 249–251 / pp. 184–185)

In maart 2012 sloot Patrik De Haes een mijlpaalakkoord met Alcon, de oftalmologische dochteronderneming van Novartis, betreffende de commercialisering van Jetrea® buiten de Verenigde Staten.

Krachtens deze overeenkomst betaalde Alcon onmiddellijk een voorschot van EUR 75 miljoen. Bijkomende mijlpaalbetalingen ten belope van EUR 90 miljoen waren gekoppeld aan de lancering van het product in de Verenigde Staten en Europa, terwijl verdere commerciële mijlpalen de totale waarde van de overeenkomst konden verhogen tot ongeveer EUR 375 miljoen. Daarnaast had ThromboGenics NV recht op royalty's op toekomstige verkopen.

Destijds voorspelden sectoranalisten een jaarlijkse omzet van ongeveer USD 500 miljoen in de Verenigde Staten alleen, met vergelijkbare niveaus op internationale markten.

Het enthousiasme van de investeerders bereikte ongekennde hoogten.

Tegen het einde van 2012 was de aandelenkoers van ThromboGenics NV gestegen tot ongeveer EUR 45. Financiële analisten overtroefden elkaar in

optimisme, de verwachtingen bleven stijgen en slechts weinigen stelden de onderliggende aannames van deze prognoses in vraag.

De beurskapitalisatie van de onderneming overschreed EUR 1,5 miljard, waardoor zij in aanmerking kwam voor opname in de BEL20-index, wat in maart 2013 effectief gebeurde.

De overeenkomst met Alcon/Novartis was een uitzonderlijke prestatie waarvoor Patrik De Haes aanzienlijke erkenning verdient.

Ook ik geloofde destijds dat Jetrea® het potentieel had om uit te groeien tot een succesvol *first-in-class* geneesmiddel. Niettemin heb ik van bij het begin, samen met Marc de Smet en Julia Haller, mijn twijfels geuit over wat ik beschouwde als een buitensporig ambitieuze prijszettingsstrategie.

Ad: *Tu Quoque, Brute*

(Huybrechts en Van Wijck, blz. 256–262 / pp. 191–195)

Hoewel ik in 2008 de operationele verantwoordelijkheid grotendeels had overgedragen aan Patrik De Haes, bleef ik als voorzitter een actieve rol spelen.

Ik trachtte dit te doen via een “Office of the Chairman”, bestaande uit regelmatige vergaderingen tussen de voorzitter, de CEO en de CFO. Dit orgaan werd in 2010 formeel opgenomen in de governance code van de onderneming en had tot doel de strategische dialoog en het toezicht te bevorderen.

Volgens Huybrechts en Van Wijck:

“CEO De Haes leverde nooit een actieve bijdrage aan dit comité en koos er vanaf midden 2012 voor uitsluitend aan de Raad van Bestuur te rapporteren. Er ontstond een vertrouwensbreuk tussen de voorzitter en de CEO. Het Office of the Chairman werd uit de governance code geschrapt. De oprichter en voorzitter voelde zich steeds meer gemarginaliseerd, terwijl de Raad van Bestuur naliet in te grijpen.”

Chief Business Officer Stuart Laermer verliet de onderneming eind 2011. Chief Medical Officer Steve Pakola nam in mei 2012 ontslag en trad vervolgens in dienst bij Amakem als Chief Medical Officer.

Tegelijkertijd ontstonden fundamentele meningsverschillen over de toekomstige richting van de onderneming.

Patrik De Haes pleitte ervoor ThromboGenics NV om te vormen tot een onderneming die zich uitsluitend op oftalmologie zou richten. De trombose- en oncologieprogramma's zouden worden afgebouwd of stopgezet, terwijl

alle middelen zouden worden geconcentreerd op Jetrea® en mogelijke vervolgindicaties binnen de oogheelkunde. De Raad van Bestuur steunde deze strategie.

Naar mijn mening betekende deze beslissing een fundamentele breuk met de oorspronkelijke missie van ThromboGenics NV als een translationeel biotechnologiebedrijf dat een brug sloeg tussen academische innovatie en farmaceutische ontwikkeling. Ik verwees herhaaldelijk naar het IPO-prospectus, waarin expliciet werd voorzien in de voortdurende verwerving en ontwikkeling van nieuwe programma's afkomstig van de KU Leuven en het VIB. Tegen 2012 leek deze verbintenis echter grotendeels vergeten.

Patrik De Haes verklaarde in januari 2013 in *De Standaard*: “*One prize pony is better than a stable full of donkeys*”. Mijn antwoord luidde: “*Een stal vol ezels is beter dan één renpaard*”. Destijds vermoedde echter vrijwel niemand dat het renpaard uiteindelijk kreupel zou blijken te zijn.

Begin 2013 was het duidelijk geworden dat er binnen de onderneming geen plaats meer was voor beide strategische visies. De Raad van Bestuur stond uiteindelijk voor een keuze tussen de CEO en de oprichter-voorzitter. Ik begreep onmiddellijk dat die keuze waarschijnlijk niet in mijn voordeel zou uitvallen en begon daarom mijn vertrek voor te bereiden.

Indien ThromboGenics NV de trombose- en oncologieprogramma's niet langer wenste voort te zetten, vond ik dat deze projecten moesten worden teruggegeven aan de KU Leuven en LSRP zodat zij elders konden worden verder ontwikkeld. Dit leidde tot langdurige discussies over de toekomst van verschillende gelicentieerde programma's die in de praktijk reeds waren verlaten.

Op 25 maart 2013 werd in een PowerPoint-presentatie met de titel *Project Victory* een waarde van EUR 4,2 miljoen toegekend aan de cardiovasculaire projecten. ThromboGenics NV toonde weinig belangstelling om externe kopers te zoeken en gaf er de voorkeur aan de programma's stop te zetten, eerder dan ze tegen een symbolische waarde terug over te dragen. LSRP wees het voorstel af.

In juli 2014 ondernam ik een laatste poging om het staphylokinase programma terug te verwerven via een structuur zonder voorafgaande betaling, maar met toekomstige royalty's in geval van commercieel succes. Het ontwerp van overeenkomst dat door ThromboGenics NV werd voorgesteld, vereiste dat LSRP: “*a royalty on all revenues generated with Products ... at a rate of 20%*” zou betalen voor programma's die in feite reeds waren stopgezet. Ik beschouwde dit voorstel als onredelijk en beëindigde alle verdere onderhandelingen met ThromboGenics NV.

Uiteindelijk bleek het renpaard inderdaad kreupel te zijn geworden, terwijl de stal met ezels reeds was afgeslacht. Op 20 november 2023 vroeg Oxurion NV bescherming tegen zijn schuldeisers aan. Hoewel de beursgenoteerde vennootschap in beperkte vorm bleef voortbestaan, worden haar aandelen nog steeds verhandeld als een pennystock met een waarde van minder dan één eurocent per aandeel.

Terugkijkend blijf ik ervan overtuigd dat de oorspronkelijke visie van ThromboGenics NV — als een duurzame translationele biotechnologieonderneming die voortdurend werd gevoed door innovatie vanuit de academische wereld — een sterkere langetermijnstrategie bood dan een exclusieve afhankelijkheid van één enkel product, hoe veelbelovend dat product aanvankelijk ook mocht lijken.

Hoofdstuk IV. Fund+ NV

Tegen 2015 bedroegen de activa van CCT/Biggar Ltd, na de verkoop van alle aandelen van ThromboGenics NV, nog steeds ongeveer EUR 85 miljoen. Deze middelen waren hoofdzakelijk afkomstig van het aandeel van 20,75% in de mij toevertrouwde t-PA-royaltyrechten, betaald door Genentech Inc. tussen 1999 en 2006 en die in 1998 verkocht waren aan Thromb-X NV voor BEF 600 miljoen.

De vraag rees dan ook hoe deze middelen in de toekomst het best konden worden aangewend.

Op bijna tweeënzeventigjarige leeftijd leek het weinig realistisch nogmaals van nul af aan een nieuw biotechnologiebedrijf op te bouwen. Een dergelijke onderneming vereist doorgaans minstens tien jaar aanhoudende inspanningen en aanzienlijke financiering door derden.

Een realistischere benadering leek te bestaan uit deelname aan de financiering van rijpere biotechnologiebedrijven die reeds voorbij de zogenaamde "FFF-fase" waren geraakt — *friends, fools and family* — en de zaadfinanciering achter zich hadden gelaten. Dit was overigens een strategie die ik met LSRP sinds 2006 reeds sporadisch had toegepast.

Ad: LSRP versnelt

(Huybrechts en Van Wijck, blz. 290–291 / pp. 216–217)

Volgens Huybrechts en Van Wijck:

LSRP investeerde reeds sinds 2006 in biotechnologiebedrijven, toen ThromboGenics Ltd/NV naar België terugkeerde. Met occasionele ondersteuning van Chris Buyse verwierf Collen participaties in een aantal jonge ondernemingen, waarvan er later twee naar de beurs gingen. Deze beursintroductions vonden plaats tegen waarderingen die aanzienlijk hoger lagen dan de bedragen die oorspronkelijk door LSRP waren geïnvesteerd, waardoor de organisatie belangrijke reserves kon opbouwen.

Zoals ik later opmerkte:

We waren hiermee bezig zonder ons ten volle bewust te zijn van het potentieel ervan. Toen Chris Buyse in augustus 2014 eveneens ThromboGenics NV verliet, stelde ik voor om deze activiteit te professionaliseren.

Het rechtstreeks organiseren van dergelijke investeringen via LSRP bracht echter praktische moeilijkheden met zich mee.

De oorsprong van de activa van LSRP was immers heterogeen. Zij bestonden deels uit de resterende middelen van DCRF — fondsen die oorspronkelijk afkomstig waren van zowel de KU Leuven via de PRD/LRD als van het niet-

toegewezen gedeelte van de t-PA-royalty's gedurende de periode 1988–1995 — en deels uit de resterende activa van de KU Leuven, LRD en PRD na de overdracht van PRD aan DCRF/LSRP in 2001.

Het oprichten van een nieuwe commerciële investeringsmaatschappij op mijn eigen naam was evenmin aantrekkelijk. Als fiscaal inwoner van het Verenigd Koninkrijk, met domicilie in Londen sinds 2012, zouden alle inkomsten die persoonlijk aan mij werden toegerekend — zelfs indien zij onmiddellijk opnieuw werden geïnvesteerd — onderworpen zijn geweest aan Britse inkomstenbelasting en/of belasting op meerwaarden.

Om deze redenen richtte ik in februari 2015 de Désiré Collen Stichting/Foundation (DCS/DCF) op als een private stichting naar Belgisch recht. Op 9 juli 2024 werd deze stichting vervolgens erkend als Stichting van Openbaar Nut (SON).

Ad: De Désiré Collen Stichting en een eerste Stap
(*Huybrechts en Van Wijck, blz. 292–296 / pp. 217–218*)

Het statutaire doel van de Désiré Collen Foundation luidde als volgt:

"het bevorderen, stimuleren en realiseren van economisch en maatschappelijk vernieuwende ontwikkelingen en van kennisverwerving, in hoofdzaak maar niet uitsluitend op het gebied van de biosciences, de medische wetenschappen en de wetenschap in het algemeen, voornamelijk maar niet uitsluitend in België."

De stichting werd aanvankelijk opgericht met een stichterskapitaal van EUR 25.000. Gedurende de daaropvolgende twee jaar werd dit bedrag echter door herhaalde schenkingen — voornamelijk afkomstig van de Collen Charitable Trust — met drie ordes van grootte vermenigvuldigd. Binnen korte tijd was DCS/DCF uitgegroeid tot een van de grotere private stichtingen van België.

Drie maanden later, in mei 2015, richtten DCS/DCF en LSRP gezamenlijk Fund+ op. De oorspronkelijke kapitaalbreng bedroeg:

- EUR 2,5 miljoen afkomstig van DCS/DCF; en
- EUR 6,5 miljoen afkomstig van LSRP, bestaande uit EUR 5 miljoen in natura en EUR 1,5 miljoen in contanten.

Het gezamenlijk aanvangskapitaal bedroeg aldus EUR 9 miljoen.

Hoewel noch DCS/DCF noch LSRP op zichzelf een geschikt juridisch vehikel vormden voor durfkapitaalactiviteiten, konden beide organisaties rechtmatig

participeren in Fund+, mits eventuele investeringsopbrengsten uiteindelijk werden aangewend voor niet-commerciële doeleinden. Dividenden ontvangen door deze entiteiten bleven onderworpen aan Belgische roerende voorheffing.

De missie van Fund+, zoals omschreven in de oprichtingsdocumenten en op de website, luidde:

"Fund+ is een "open-end" fonds voor langetermijninvesteringen in innovatieve ondernemingen actief in de levenswetenschappen, met een bijzondere focus op België. Wij streven naar duurzame aandeelhouderswaarde, willen bijdragen aan de ontwikkeling van een leidende positie van de levenswetenschappensector en een meetbare en positieve maatschappelijke impact creëren."

Volgens de oorspronkelijke aandeelhoudersovereenkomst verbond DCS/DCF zich ertoe alle uitkeringen ontvangen van Fund+ opnieuw te investeren door in te schrijven op nieuw uitgegeven aandelen tegen Netto Inventariswaarde (NAV). Andere aandeelhouders bleven vrij om uitkeringen op te nemen dan wel opnieuw te investeren.

Tussen mei 2015 en september 2016 werden vijf kapitaalrondes afgerond. Via een combinatie van geldelijke inschrijvingen — waarbij aanvankelijk slechts 25% van het toegezegde kapitaal diende te worden volgestort — en inbrengen in natura bestaande uit bestaande biotechnologische investeringen van LSRP en SFPIM, werd in totaal EUR 45,34 miljoen opgehaald, vertegenwoordigd door 45.340 aandelen.

De details van deze kapitaalrondes worden uitvoerig beschreven door Huybrechts en Van Wijck.

Een belangrijk voordeel vloeide voort uit de inbreng in natura door LSRP van vijf veelbelovende biotechnologische investeringen en door SFPIM van drie bijkomende ondernemingen, die alle tegen historische kostprijs werden ingebracht. Hierdoor kreeg Fund+ onmiddellijk een aanzienlijke voorsprong.

De strategie leverde snel resultaten op. Na de eerste, bescheiden exit van Q-Biologicals tijdens het eerste operationele jaar van het fonds, besloten de aandeelhouders unaniem dat alle opbrengsten binnen Fund+ zouden blijven om de groei te versnellen in plaats van te worden uitgekeerd.

Een veel grotere opportuniteit deed zich voor in 2017 toen Ogeda werd overgenomen door Astellas in een transactie met een waarde van EUR 800 miljoen, waaronder een onmiddellijke betaling van EUR 500 miljoen. Fund+ bezat ongeveer 18% van Ogeda en realiseerde daardoor een aanzienlijke opbrengst.

Voor het eerst kozen de aandeelhouders er echter voor om een uitkering te ontvangen.

Per aandeel werd EUR 999 uitgekeerd via een combinatie van kapitaalvermindering en dividenduitkeringen.

DCS/DCF herinvesteerde onmiddellijk haar volledige uitkering van EUR 7.592.400 door in te schrijven op 3.686 nieuw uitgegeven aandelen van Fund+ tegen EUR 2.060 per aandeel. Ook SFPIM herinvesteerde ongeveer de helft van de opbrengsten die voortvloeiden uit haar ingebrachte participaties. Deze transacties resulteerden in:

- een kapitaalvermindering van EUR 36,94 miljoen; en
- een daaropvolgende kapitaalverhoging op basis van totale verbintenissen ten belope van EUR 92,84 miljoen, vertegenwoordigd door 84.329 aandelen.

Van dit bedrag werd, zoals in Tabel 2 aangetoond:

- EUR 33,78 miljoen onmiddellijk volgestort; en
- EUR 59,06 miljoen oproepbaar gehouden.

Tabel 2: Kapitaalstructuur van Fund+

Date		Committed Cap	Paid in cap	Uncalled cap	Nr shares
		45,340,000	45,340,000	0	45,340
29/09/2017	Capital reduction	-36,940,523	-36,940,523		
29/09/2017	Capital increase	92,839,240	33,776,065	59,063,175	84,329
	Grand Total	101,239,718	42,175,543	59,063,175	129,669

Ad: Op Weg naar een Fonds van EUR 200 Miljoen
(*Huybrechts en Van Wijck, blz. 306–308 / pp. 227–228*)

Na het succes van de Ogeda-transactie verbeterden de vooruitzichten van Fund+ spectaculair. Huybrechts en Van Wijck vatten de situatie als volgt samen:

"Na de eerste betaling van EUR 500 miljoen bleef nog eens EUR 300 miljoen aan potentiële mijlpaalbetalingen mogelijk. Gezien de succesvolle fase II-resultaten van fezolinetant leek er weinig reden om aan een uiteindelijke succesvolle afloop te twijfelen. Anders zou Astellas nooit EUR 500 miljoen vooraf hebben betaald."

Voor DCS/DCF waren de implicaties aanzienlijk.

Indien alle mijlpalen zouden worden bereikt, zou DCS/DCF een bijkomende meerwaarde realiseren van ongeveer EUR 23,2 miljoen, bovenop de reeds in Fund+ geherinvesteerde EUR 7,9 miljoen. De stichting zou daardoor

uitgroeien tot een van de grootste private filantropische stichtingen van België.

Ook LSRP kon rekenen op een bijkomende meerwaarde van ongeveer EUR 19 miljoen.

Chris Buyse beschreef deze transformatie als volgt:

"We zijn gestart met potentiële verbintenissen van EUR 125 miljoen, waarvan aanvankelijk slechts één vierde in contanten werd opgevraagd. Na de inbrengen in natura door LSRP en SFPIM kwam onmiddellijk ongeveer EUR 45 miljoen beschikbaar. Na kosten en belastingen heeft Ogeda reeds ongeveer EUR 70 miljoen bijgedragen, met de mogelijkheid uiteindelijk ongeveer EUR 120 miljoen bij te dragen. Rekening houdend met kapitaalverminderingen en uitkeringen beschikken we effectief over ongeveer EUR 140 miljoen beschikbaar investeringskapitaal."

Hij voegde eraan toe:

"Wanneer Ogeda zijn tweede schijf betaalt — wat uiteindelijk ook gebeurde — zal Fund+ beschikken over bijna EUR 200 miljoen aan middelen. Er bestaat in België geen vergelijkbaar fonds van die omvang en wij worden stilaan een gerespecteerde partner binnen Europese financieringssyndicaten in de life sciences."

Gedurende meerdere jaren bleek deze inschatting correct.

Tot zover alles goed. De exit van iTeos tijdens 2020–2021, die een opbrengst van EUR 37,9 miljoen genereerde op een gecumuleerde investering van EUR 11,4 miljoen, gaf echter aanleiding tot uiteenlopende interpretaties van de verbintenissen die aandeelhouders waren aangegaan krachtens de Aandeelhoudersovereenkomst van 13 mei 2015, in het bijzonder met betrekking tot de verdeling van investeringsopbrengsten en de deelname van bestaande en latere investeerders aan toekomstige kapitaalverhogingen.

iTeos maakte deel uit van de inbreng in natura van LSRP in Fund+ in 2015 en werd vervolgens verder ondersteund door bijkomende investeringen van Fund+, waardoor het totaal geïnvesteerde kapitaal tegen eind 2019 opliep tot EUR 11,4 miljoen. In juli 2020 werd iTeos genoteerd op Nasdaq tegen een introductiekoers van USD 18 per aandeel. Op dat ogenblik bezat Fund+ ongeveer 1,4 miljoen aandelen met een waarde van circa USD 25 miljoen. Na afloop van de "lock-up"-periode van zes maanden verkocht Fund+ in januari 2021 één miljoen aandelen tegen EUR 32,52 per aandeel.

Op 17 november 2021 rapporteerde Chris Buyse aan de Raad van Bestuur:

"Onze resterende positie van 400.000 aandelen werd verkocht voor een totaalbedrag van USD 13.562.000. Hierdoor bedraagt de totale opbrengst van de exit USD 45.025.000 met een meerwaarde van USD 32.491.000 (money multiple van 3,6)."

Het succes van de investering in iTeos bevestigde de kracht van het Fund+-model. Tegelijkertijd vormde het het begin van een discussie over de vraag of Fund+ zijn oorspronkelijke groeistrategie moest blijven volgen dan wel moest evolueren naar een vehikel dat zich in de eerste plaats richtte op het uitkeren van opbrengsten aan bestaande aandeelhouders. Deze strategische discussie zou in de daaropvolgende jaren steeds belangrijker worden.

De oorspronkelijke Fund+-overeenkomst van 13 mei 2015 bepaalde in artikel 11.1 dat opbrengsten uit investeringen aan de aandeelhouders zouden worden uitgekeerd, terwijl individuele aandeelhouders konden verzoeken hun uitkeringen binnen het fonds te laten of opnieuw in het fonds te investeren. De overeenkomst bepaalde bovendien dat alle bijdragen van de Stichter gedurende de volledige looptijd van het fonds in Fund+ zouden blijven, hetzij doordat de Stichter werd uitgesloten van tussentijdse uitkeringen, hetzij doordat eventuele uitkeringen automatisch werden geherinvesteerd.

Mogelijke tekortkomingen van deze regeling werden reeds in mei 2021 duidelijk onderkend door een bestuurder:

"... indien de meeste aandeelhouders zouden beslissen om de opbrengsten van toekomstige exits volledig voor zichzelf te behouden (wat onder de huidige Fund+-voorwaarden mogelijk is), zal Fund+ de komende jaren onvoldoende middelen hebben voor nieuwe investeringen, tenzij bijkomend kapitaal wordt opgehaald bij bestaande of nieuwe investeerders."

Dezelfde bestuurder stelde dat een beleid waarbij:

1. het oorspronkelijk geïnvesteerde kapitaal van succesvolle exits opnieuw wordt geïnvesteerd; en
2. 50% van de gerealiseerde meerwaarden eveneens wordt geherinvesteerd, een tastbare blijk zou vormen van engagement voor de langetermijngroei van Fund+ en een bevestiging van de missie om via "impact investing" het ecosysteem van de levenswetenschappen te versterken.

Na uitvoerige discussies werd uiteindelijk een consensus bereikt, die door de Algemene Vergadering van Aandeelhouders van 7 juni 2021 werd goedgekeurd.

Artikel 11.1 werd aangepast zodat:

"The Founder has the right ... to opt that all or a part of its contributions to the share capital of the Fund will remain in the Fund."

Daarnaast werd artikel 11.1.6 ingevoerd, waarin het volgende dividendbeleid werd vastgelegd:

"To the extent legally permitted and possible in light of the Fund's interests and financial obligations, the Shareholders shall procure that the Fund will distribute 50% of its realized proceeds with respect to a certain participation to its shareholders, it being understood that, for the calculation of the amount to be distributed, the initial investment made by the Fund in such participation shall first be deducted from the proceeds."

Dit compromis werd gekoppeld aan de gelijktijdige uitkering van een dividend van EUR 450 per aandeel aan alle aandeelhouders, waaronder DCS en FEFP (totale uitkering: EUR 58,35 miljoen), samen met de oproeping van alle nog niet volgestorte kapitaalverbintenissen (EUR 59,06 miljoen). Hierdoor zouden alle kapitaalverbintenissen volledig worden volgestort.

Op 7 mei 2021 deed ik nog een laatste poging om een ambitieuzere groeistrategie voor Fund+ te bevorderen:

"Ik zou er echter voor terugschrikken de toekomstige groei te beperken tot de helft van het netto rendement, omdat wij — op voorwaarde dat het managementteam voldoende aantoonst over de nodige talenten en vaardigheden te beschikken — de groei van Fund+ zouden moeten ondersteunen tot het niveau van de Europese topfondsen in biotech, zodat wij kunnen deelnemen aan investeringsconsortia die momenteel buiten ons bereik liggen."

Ik stelde daarnaast voor om aandeelhouders de mogelijkheid te bieden een deel of het geheel van hun dividenden te herinvesteren via een nieuwe kapitaalverhoging, gestructureerd met een minimale onmiddellijke volstorting en een maximaal oproepbaar gedeelte. Een dergelijk mechanisme zou de liquiditeit van de aandeelhouders hebben behouden en tegelijk bijkomend groeikapitaal voor het fonds hebben verschaft. Ik gaf daarbij aan dat DCS/DCF en FEFP slechts zouden deelnemen naar rato van hun bestaande aandeelhouderschap.

Pogingen om Fund+ verder uit te bouwen via bijkomende investeringen van bestaande of nieuwe investeerders, overeenkomstig procedures die reeds voorzien waren in de aandeelhoudersovereenkomst en uiteindelijk een meerderheid van 75% vereisten, werden echter op bestuursniveau geblokkeerd. Een vertegenwoordiger van een ankerinvesteerder reageerde onomwonden:

"Je ne veux pas donner des cadeaux à quiconque."

Met de groei van Fund+ feitelijk beperkt tot het behoud van slechts de helft van toekomstige netto-opbrengsten uit exits, en zonder betekenisvolle reserves voor nieuwe investeringen, namen twee leden van het oorspronkelijke senior managementteam in maart 2022 ontslag.

Niet verrassend werd tijdens de bestuursvergadering van 29 juni 2022 vastgesteld dat: *“Fund+ (1.0) is fully vested”*.

Daardoor konden na midden 2022 geen nieuwe investeringen meer worden gedaan. De kaspositie van het fonds daalde van EUR 44,8 miljoen eind 2021 naar EUR 14,8 miljoen eind 2022 en verder naar EUR 3,9 miljoen eind 2023. In september 2023 werd een bankkrediet, gewaarborgd door de laatste Ogeda-mijlpaalbetaling van EUR 17,5 miljoen die verschuldigd was in juni 2024, noodzakelijk om de activiteiten voort te zetten.

Vanaf midden 2022 ontwikkelden zich intensieve en soms scherpe discussies over de toekomst van Fund+. Eén denkrichting, die ik krachtig ondersteunde, pleitte ervoor het aandelenkapitaal opnieuw open te stellen voor bijkomende investeringen door bestaande en nieuwe investeerders. Een dergelijke aanpak vereiste echter eerst overeenstemming over de netto-inventariswaarde (NAV) van het fonds.

Hoewel de relevante procedures reeds waren voorzien in de Aandeelhoudersovereenkomst van 13 mei 2015 en met succes waren toegepast bij de herinvestering door DCS/DCF en SFPIM in 2017, kon de vereiste gekwalificeerde meerderheid van 75% niet worden bereikt. Het alternatieve voorstel — alle toekomstige opbrengsten uit exits uit te keren en Fund+ zo spoedig mogelijk te liquideren — was onaanvaardbaar voor DCS/DCF (later FEFP), die 29,76% van het aandelenkapitaal vertegenwoordigde.

De exit van Cardior in maart 2024 genereerde een opbrengst van EUR 28,5 miljoen op een investering van EUR 8 miljoen die in 2021 was gedaan, en herstelde de financiële flexibiliteit van het fonds. Niettemin behield Fund+, na uitkering van 50% van de netto-opbrengsten overeenkomstig het dividendbeleid, slechts voldoende middelen voor de lopende werking en vervolginvesteringen in bestaande portefeuillevennootschappen, maar niet voor nieuwe investeringen. Daarom werd overeengekomen het dividend van ongeveer EUR 10 miljoen voorlopig binnen Fund+ te behouden totdat bijkomende middelen beschikbaar zouden komen.

Op 15 oktober 2025 voltooide Tubulis, een van de portefeuillebedrijven van Fund+, een overtekende Series C-financieringsronde van EUR 308 miljoen. Fund+ had het recht om pro rata deel te nemen met een investering van EUR 9

miljoen, betaalbaar in twee gelijke schijven. Wegens beperkte liquiditeit besliste de Raad van Bestuur echter dat Fund+ slechts voor EUR 4,5 miljoen zou intekenen en werd geïnteresseerde aandeelhouders toegestaan rechtstreeks naast het fonds te investeren.

Een belangrijke doorbraak volgde op 7 april 2026, toen Gilead Tubulis overnam voor een initiële vergoeding van USD 3,15 miljard (EUR 2,73 miljard). Fund+ bezat toen ongeveer 3,6% van het aandelenkapitaal van de onderneming, wat resulteerde in een opbrengst van ongeveer EUR 98 miljoen. Na uitkering van de contractueel verschuldigde dividenden voortvloeiend uit zowel de Cardior- als de Tubulis-exit — samen goed voor ongeveer EUR 52 miljoen — zullen de beschikbare kasreserves van Fund+ naar verwachting stijgen tot ongeveer EUR 55 miljoen. Van dit bedrag zal ongeveer EUR 21 miljoen nodig zijn om de werking van het fonds en de bestaande engagementen tot eind 2027 te financieren, maar zonder ruimte voor nieuwe investeringen.

Op 27 april 2026 besliste de Raad van Bestuur om de oprichting na te streven van een nieuw “closed-end fund “ voor toekomstige investeringen naast, en niet binnen, het bestaande "legacy fund". De bedoeling is tenminste EUR 150 miljoen op te halen, met een eerste closing van EUR 100 miljoen vóór het einde van 2026. Mits goedkeuring door de vereiste gekwalificeerde meerderheid van aandeelhouders zou ongeveer EUR 34 miljoen aan beschikbare liquide in Fund+ kunnen worden uitgekeerd aan de aandeelhouders, zodat zij hiermee op vrijwillige basis kunnen deelnemen aan het nieuwe fonds.

Of deze oplossing uiteindelijk succesvol zal blijken, valt nog af te wachten. Zoals het gezegd luidt: *the proof of the pudding is in the eating*.

Achteraf beschouwd ging het debat nooit in de eerste plaats over de verdeling van de opbrengsten uit de exits van iTeos, Cardior of Tubulis. Het betrof veeleer twee fundamenteel verschillende visies op Fund+.

De ene visie beschouwde het fonds hoofdzakelijk als een vehikel om na succesvolle exits kapitaal terug te bezorgen aan investeerders; de andere zag het als een permanente en groeiende bron van kapitaal voor de verdere ontwikkeling van het Europese ecosysteem van de levenswetenschappen. De spanning tussen deze twee benaderingen zou een belangrijk deel van de latere geschiedenis van Fund+ bepalen.

Voor DCS/DCF (nadien FEFP), die bijna 30% van het aandelenkapitaal van Fund+ vertegenwoordigde, waren deze discussies meer dan een theoretische aangelegenheid. Zij betroffen de toekomstige aanwending van activa die hun oorsprong vonden in het succes van t-PA en die dienden ter ondersteuning van

wetenschappelijke innovatie en filantropische initiatieven. Het was dan ook vanzelfsprekend dat ik nauw betrokken bleef bij deze discussies en een strategie bleef verdedigen die de langetermijnimpact van deze activa zou behouden en versterken.

Terugkijkend illustreert deze ervaring hoe succes niet alleen kansen maar ook uitdagingen creëert. De opbouw van Fund+ vereiste een gedeelde inzet voor een langetermijnvisie. Het bepalen hoe de vruchten van dat succes moesten worden aangewend, bleek soms nog moeilijker dan het realiseren van het succes zelf.

Prestatie-indicatoren van Fund+

Een bijkomend inzicht in de kapitaalstructuur en de historiek van de prestaties van Fund+, bijgewerkt met de meest recente publiek beschikbare financiële gegevens, wordt gegeven in de bijgevoegde tabellen.

“Private-equity”-fondsen hebben doorgaans een beperkte looptijd — vaak tien jaar of langer — en investeren in niet-liquide activa die vele jaren kunnen vergen alvorens opbrengsten te genereren. Zij worden meestal beheerd door een *General Partner* namens de *Limited Partners* (de investeerders). De *General Partner* wordt doorgaans vergoed via beheersvergoedingen (*management fees*) en een *carried interest*, zijnde een aandeel in de winst boven een vooraf bepaalde rendementsdrempel (*hurdle rate*).

Fund+ verschilt op verschillende belangrijke punten van het klassieke private-equity-model. Ten eerste is het opgezet als een open-end fonds, wat de realiteit weerspiegelt dat de ontwikkeling van biotechnologie vaak uitzonderlijk lange ontwikkelingscycli kent. Ten tweede wordt Fund+ bestuurd via een “Management Committee” en een Raad van Bestuur en werkt het met een systeem van bonussen en uitzonderlijke bonussen naast de gebruikelijke beheersvergoedingen. In tegenstelling tot de meeste durfkapitaalfondsen voorziet Fund+ echter niet in een “*carried interest*”.

De private-equity-sector heeft een eigen terminologie ontwikkeld om investeringsprestaties te meten. De belangrijkste indicatoren die door Fund+ worden gebruikt zijn:

- NAV (*Net Asset Value*): netto-inventariswaarde;
- PI (*Paid-In Capital*): gestort kapitaal;
- (*Committed Capital*): toegezegd kapitaal;
- DPI (*Distributions to Paid-In Capital*): uitkeringen ten opzichte van het gestorte kapitaal.;
- RVPI (*Residual Value to Paid-In Capital*): verhouding tussen de resterende waarde en het gestorte kapitaal;

- TVPI (*Total Value to Paid-In Capital*): verhouding tussen de totale waarde en het gestorte kapitaal;
- IRR (*Internal Rate of Return*): intern rendement en
- MM (*Money Multiple*): het aantal keren dat de initiële investering wordt terugverdiend.

Deze indicatoren worden ook gebruikt in de rapportering van Fund+ en worden hieronder overgenomen uit de bestuursdocumentatie van 27 april 2026 (Tabel 3).

Tabel 3:

Fund+ NAV end Q2 2026 in kEUR			
Fair Value portfolio	98,610	Paid in	138,179
Net Cash	55,000	Distributed	177,271
Milestones Cardior, Tubulis	31,800		
Total NAV Fund+	185,410	DPI	1.28
		RVPI	1.34
Total Shares	129,669	TVPI	2.62
Value per share	1,429	IRR	21.30

Een IRR van 21,3% is een uitzonderlijk sterk resultaat voor een durfkapitaalfonds gespecialiseerd in biotechnologie. Eveneens vertegenwoordigt een TVPI — of *Money Multiple* — van 2,62 na elf jaar een zeer respectabele prestatie volgens de normen van de sector.

Deze cijfers zijn echter gewogen gemiddelden die voortvloeien uit verschillende categorieën van investeringen:

1. geldelijke inschrijvingen, waarvan aanvankelijk slechts 25% werd volgestort en 75% oproepbaar bleef;
2. inbrengen in natura door LSRP en SFPIM, ingebracht tegen 100% van hun historische kostprijs vanaf de oprichting; en
3. herinvesteringen door DCS/DCF en SFPIM van de opbrengsten van de Ogeda-exit in 2017 tegen een netto-inventariswaarde (NAV) van EUR 2.060 per aandeel (Tabel 4).

Rendement op basis van toegezegd Kapitaal

Fund+ keerde de volgende bedragen uit:

- EUR 249,75 per aandeel in 2017;
- EUR 450 per aandeel in 2021;

- EUR 30 per aandeel in 2022;
- EUR 137 per aandeel in 2024; en
- EUR 400 per aandeel in 2026.

Wanneer het toegezegde kapitaal (*Committed Capital*) als referentie wordt genomen, genereren deze uitkeringen een netto-IRR van ongeveer 7,6% en een TVPI van 1,27 indien geen rekening wordt gehouden met de resterende waarde van de portefeuille (Tabel 4, Paneel A1).

Wanneer echter ook de netto-inventariswaarde van de resterende portefeuille — EUR 1.429 per aandeel per april 2026 — wordt meegerekend, verbetert de prestatie aanzienlijk tot:

- een IRR van ongeveer 18,2%; en
- een TVPI (*Money Multiple*) van ongeveer 2,7.

Rendement op Basis van werkelijk gestort Kapitaal

Een ander perspectief ontstaat wanneer Fund+ wordt geanalyseerd op basis van het werkelijk volgestorte kapitaal (*Plact*), waarbij het toegezegde maar nog niet opgevraagde kapitaal wordt beschouwd als een soort voorwaardelijke kredietlijn waarover het fonds kon beschikken. Een dergelijke kredietfaciliteit heeft uiteraard economische waarde, hoewel een precieze waardering ervan veronderstellingen vereist omtrent kapitaalkosten en liquiditeitsrisico.

Volgens deze benadering (Tabel 4, Paneel A2) evolueerde het daadwerkelijk volgestorte kapitaal als volgt:

- EUR 250 per aandeel in 2015;
- EUR 265 per aandeel voor investeerders die in 2016 toetraden, wat overeenkwam met een uitgiftepremie van 6%;
- EUR 187,75 per aandeel na de kapitaalvermindering en de gedeeltelijke oproeping van de openstaande verbintenissen in 2017; en
- EUR 300,25 per aandeel na de dividenduitkering van EUR 450 per aandeel en de volledige oproeping van het resterende toegezegde kapitaal in 2021.

Over de periode 2015–2021 bedroeg het gemiddeld effectief volgestorte kapitaal bijgevolg ongeveer EUR 250 per aandeel.

Vanuit dit perspectief genereerde Fund+ een aanzienlijk hoger rendement op het daadwerkelijk door de aandeelhouders geïnvesteerde kapitaal. Hoewel toegezegd kapitaal de algemeen aanvaarde maatstaf blijft binnen de venture-capitalsector, weerspiegelt de benadering op basis van werkelijk gestort kapitaal

wellicht beter de economische realiteit van de investeerders, die het voordeel behielden van het niet-opgevraagde gedeelte van hun verbintenissen totdat het fonds deze middelen daadwerkelijk nodig had.

Het verschil tussen beide benaderingen illustreert een van de unieke kenmerken van Fund+. Het fonds realiseerde aantrekkelijke rendementen terwijl tijdens de opstartjaren slechts een relatief beperkt bedrag effectief moest worden volgestort. Daardoor konden de aandeelhouders een aanzienlijke liquiditeitsreserve behouden totdat zich investeringsopportuniteiten voordeden.

Na uitbetaling van het nog verschuldigde dividend van EUR 400 per aandeel zullen de gecumuleerde netto-uitkeringen aan de aandeelhouders oplopen tot EUR 1.266 per aandeel. Gecombineerd met de resterende netto-inventariswaarde van EUR 1.429 per aandeel resulteert dit in een TVPI op basis van werkelijk volgestort kapitaal (*TVPIact*) die overeenkomt met een *Money Multiple* van ongeveer 7,8 over een periode van elf jaar.

Wanneer de prestaties worden geanalyseerd per categorie van investeerders, ontstaan aanzienlijke verschillen.

Investeerders die in 2015 tot Fund+ toetraden via een inbreng in natura realiseerden tegen het einde van het tweede kwartaal van 2026 een netto Internal Rate of Return (IRR) van ongeveer 17,6% en een TVPI van 2,02, exclusief de resterende waarde van de portefeuille (Tabel 4, Paneel B). Wanneer ook de resterende netto-inventariswaarde wordt meegerekend, stijgt de prestatie tot een IRR van 24,6% en een TVPI (*Money Multiple*) van 3,45. Deze resultaten vergelijken gunstig met de prestaties van vele gespecialiseerde biotechnologische durfkapitaalfondsen.

Rendement op Basis van de herinvesteringen na de Ogeda-exit in 2017

Het beeld is echter heel anders voor de herinvesteringen die DCS/DCF en SFPIM deden na de Ogeda-exit in 2017. Deze investeerders schreven in op nieuwe aandelen tegen een netto-inventariswaarde van EUR 2.060 per aandeel. Tegen het einde van het tweede kwartaal van 2026 genereerde deze tranche een IRR van ongeveer -10,5% en een TVPI van 0,49 wanneer de resterende portefeuillewaarde buiten beschouwing wordt gelaten. Wanneer de resterende netto-inventariswaarde wordt meegerekend, verbetert het resultaat aanzienlijk maar blijft het bescheiden, met een IRR van ongeveer -1,4% en een TVPI (*Money Multiple*) van 1,19 (Tabel 4, Paneel C).

Deze verschillen illustreren een belangrijk kenmerk van venture-capitalinvesteringen. Het rendement hangt niet alleen af van de kwaliteit van de onderliggende investeringen, maar ook van het tijdstip en de waardering waarop

in het fonds wordt ingestapt. De bijzonder succesvolle vroege exits, met name Ogeda en iTeos, realiseerden het grootste deel van hun waarde vóór de herinvesteringsronde van 2017 en kwamen daardoor in onevenredige mate ten goede aan de vroegere investeerders.

Globaal genomen blijft de gewogen gemiddelde prestatie van Fund+ indrukwekkend. Een IRR van 21,3% is uitzonderlijk voor een biotechnologisch durfkapitaalfonds, terwijl een TVPI (*Money Multiple*) van 2,62 na elf jaar een zeer respectabel resultaat vormt volgens internationale maatstaven.

Het is dan ook betreurenswaardig dat geen gekwalificeerde meerderheid van aandeelhouders kon worden gevonden om de verdere groei van Fund+ te ondersteunen langs de lijnen die bij de oprichting in 2015 waren voorzien. De oorspronkelijke ambitie bestond erin een permanent investeringsplatform (*evergreen fund*) te creëren dat succesvolle exits grotendeels zou kunnen herinvesteren in een volgende generatie Belgische en Europese biotechnologiebedrijven, en zo tegelijk het ecosysteem van de levenswetenschappen zou versterken én aantrekkelijke financiële rendementen zou genereren.

Of deze visie alsnog gerealiseerd kan worden via het voorgestelde opvolgfonds valt nog af te wachten. De beslissing van de Raad van Bestuur van 27 april 2026 om de oprichting van een nieuw gesloten fonds na te streven, gestructureerd als een Belgische Private Privak, biedt alvast een mogelijke weg vooruit.

Zoals eerder opgemerkt: de proef op de som zal uiteindelijk in de praktijk moeten worden geleverd.

Tabel 4:

Fund+: History of committed vs paid-in capital (Q2 2026)									
A.1. Return on investment per committed share (1,000 EUR)									
		Committed	Paid out	without portfolio		with portfolio NAV			
				IRR %	TVPI	NAV/sh	IRR %	TVPI	
2015-2016	committed	1,000	0						
2015-2016	paid in								
Sep-17	capital red/dividend**		249.75						
Sep-17	call of 25% of committed								
Jun-21	dividend		450						
Jun-21	call rest committed								
Jun-22	dividend		30						
Jun-24	dividend		137						
Jul-26	dividend		400	7.6	1.27	1,429	18.2	2.7	
A.2. Return on Cash invested per share (~250 EUR/sh 2015-2026)									
		Paid in	Paid out	Net paid-in	without portfolio		with portfolio NAV		
					IRR**	TVPlact**	NAV/sh	IRR**	TVPlact**
2015-2016	committed								
2015-2016	paid in	250	0	250					
Sep-17	capital red/dividend**		249.75	0.25					
Sep-17	call of 25% of committed	187.5		187.75					
Jun-21	dividend		450						
Jun-21	call rest committed	562,5		300.25					
Jun-22	dividend		30	270.25					
Jun-24	dividend		137	133.25					
Jul-26	dividend		400	-266.75	6.8	2.06	1,429	20.6	7.8
*25% of committed capital for 25% of committed shares									
TVPlact** 1000 EUR/sh committed, average 250 EUR/sh net paid in during 2015-2021									
B. Contribution in kind in 2015-2016 (1,000 EUR/sh) (LSRP and SFPIM)									
		Paid in	Paid out	Net paid-in	without portfolio		with portfolio NAV		
					IRR %	TVPI	NAV/sh	IRR %	TVPI
2015-2016	committed								
2015-2016	paid in	1,000	0	1,000					
Sep-17	capital red/dividend**		999	1					
Sep-17	call of 25% of committed								
Jun-21	dividend		450	-449					
Jun-21	call rest committed								
Jun-22	dividend		30						
Jun-24	dividend		137						
Jul-26	dividend		400	-1,016	17.6	2.02	1,429	24.6	3.45
C. Shares at 2,060 EUR in 2017 (DCS+SFPIM)									
		Paid in	Paid out	Net paid-in	without portfolio		with portfolio NAV		
					IRR %	TVPI	NAV/sh	IRR %	TVPI
2015-2016	committed								
2015-2016	paid in								
Sep-17	capital red/dividend**								
Sep-17	call of 25% of committed	2,060		2,060					
Jun-21	dividend		450	1,550					
Jun-21	call rest committed								
Jun-22	dividend		30						
Jun-24	dividend		137						
Jul-26	dividend		400	983	-10.5	0.49	1,429	-1.4	1.19

Hoofdstuk V. DCS/DCF en FEFP

De activiteiten die in dit hoofdstuk worden beschreven, worden geïllustreerd op de websites van DCS/DCF (www.desirecollenstichting.be) en FEFP (www.fefp.uk) en zullen zich verder blijven ontwikkelen naarmate nieuwe initiatieven worden ontplooid.

Désiré Collen Stichting / Désiré Collen Founfation (DCS/DCF)

Via de Belgische Désiré Collen Stichting/Foundation (DCS/DCF) werden, met de steun van de Collen Charitable Trust (CCT), twee belangrijke wetenschappelijke prijzen ingesteld.

In mei 2017 werd een schenking van EUR 15 miljoen toegekend aan de Francqui Stichting ter oprichting van een fonds van EUR 20 miljoen ter ondersteuning van twee driejaarlijkse prijzen: de Francqui-Collenprijs voor Fundamentele Geneeskunde en de Francqui-Collenprijs voor Translationele Geneeskunde. De Francqui Stichting geniet sinds de jaren 1930 een uitstekende reputatie en haar continuïteit op lange termijn lijkt goed verzekerd.

Op 14 december 2018 werd een overeenkomst gesloten met de Fondation Louis Jeantet de Médecine in Genève voor de oprichting van een nieuwe jaarlijkse Europese prijs voor translationele geneeskunde. Aanvankelijk bekend als de Jeantet-Collenprijs voor Translationele Geneeskunde, draagt deze sinds 2025 de naam Collen-Jeantetprijs voor Translationele Geneeskunde. Sinds haar oprichting in de jaren 1980 heeft de Jeantet Foundation een indrukwekkende reputatie opgebouwd in het erkennen van wetenschappelijke excellentie in heel Europa.

Op 2 november 2019 werd de gerenommeerde Ton Koopman Bibliotheek voor Barokmuziek verworven en via het Orpheus Instituut in Gent ter beschikking gesteld van onderzoekers.

Op 1 september 2020 verwierf DCS/DCF Huyze Verstraete, de voormalige woning van professor Marc Verstraete, gelegen aan de Minderbroedersstraat 29 te Leuven. Het doel was het pand te renoveren tot een ontmoetingsplaats voor academische activiteiten, gastonderzoekers en wetenschappelijke residenties.

Huyze Verstraete werd officieel ingehuldigd op 20 september 2024 en is inmiddels operationeel. DCS/DCF onderzoekt momenteel de verwerving van het pand De Hulster, gelegen aan de Minderbroedersstraat 23 te Leuven, waardoor deze activiteiten ongeveer zouden kunnen verdrievoudigen.

Op 28 maart 2024 diende DCS/DCF bij de Belgische Minister van Justitie een aanvraag in om erkend te worden als Stichting van Openbaar Nut. Deze erkenning werd op 9 juli 2024 verleend door Koning Filip.

Zoals besproken in Hoofdstuk II ontving DCS/DCF aanzienlijke schenkingen van CCT ten belope van ongeveer EUR 35 miljoen. Deze middelen werden gebruikt voor de verwerving van 38.585 aandelen van Fund+, goed voor 29,76% van het aandelenkapitaal van het fonds. Deze aandelen werden eind 2020 vervolgens overgedragen aan FEFP.

Eind 2025 bedroegen de netto-activa van DCS/DCF EUR 6.372.630.

Foundation for Education to improve Family Planning (FEFP)

Als inwoner van het Verenigd Koninkrijk sinds april 2012 ontving ik op 15 mei 2017 een document van permanent verblijfsrecht van het UK Home Office en verkreeg ik op 19 maart 2019 de status van *Settled Status* onder het EU Settlement Scheme.

Op 25 februari 2020 richtte ik, terwijl ik woonachtig en gedomicilieerd was in het Verenigd Koninkrijk en fiscaal als niet-inwoner van België werd beschouwd, FEFP (*Foundation for Education to Improve Family Planning*) op naar Engels recht voor onbepaalde duur.

FEFP werd op 28 februari 2020 geregistreerd bij de Charity Commission for England and Wales en werd vervolgens op 26 oktober 2020 door HM Revenue & Customs erkend als een *Charitable Incorporated Organisation* (CIO).

De missie van de stichting luidt als volgt:

Het bevorderen van onderwijs, in het bijzonder voor kansarme jongeren, op het gebied van menselijke voortplanting, gezinsplanning en gezondheid, met bijzondere aandacht voor de maatschappelijke en ecologische gevolgen van bevolkingsgroei en armoede; alsmede het verlenen van hulp en ondersteuning aan slachtoffers van oorlog, natuurrampen, conflicten en humanitaire noodsituaties overal ter wereld.

Mijn belangstelling voor educatieve initiatieven inzake vruchtbaarheid en gezinsplanning vloeit voort uit de overtuiging dat een ongecontroleerde bevolkingsgroei het buitengewoon moeilijk zal maken om de langetermijngevolgen van klimaatverandering en milieudegradatie te beperken.

Deze overtuiging werd versterkt door het rapport van de Royal Society van het Verenigd Koninkrijk uit 2012, *People and the Planet*, en in het bijzonder door de bespreking van de relatie tussen onderwijs, vruchtbaarheid en demografische ontwikkeling.

Het rapport concludeerde:

“De wereldwijde bevolkingsgroei moet worden vertraagd en gestabiliseerd, maar dit mag geenszins op een dwingende wijze gebeuren. Vrijwillige gezinsplanning vormt een essentieel onderdeel van de verdere daling van de vruchtbaarheidscijfers, wat voordelen oplevert voor het welzijn van mannen en vrouwen overal ter wereld. Onderwijs speelt hierbij een belangrijke rol: goed opgeleide mensen leven doorgaans langer en gezonder, kunnen beter zelf bepalen hoeveel kinderen zij wensen te hebben en zijn beter bestand tegen veranderingen”.

En verder:

“Onderwijs voor meisjes is een cruciale stap in het versterken van de autonomie van vrouwen en vergemakkelijkt de vrijwillige toepassing van gezinsplanning”.

Deze inzichten vormen nog steeds een centrale pijler van de missie van FEFP.

Waarom een Britse Charity?

Mijn beslissing om een afzonderlijke Britse liefdadigheidsinstelling op te richten werd deels ingegeven door de lange traditie van goed ontwikkelde liefdadigheidswetgeving in het Verenigd Koninkrijk en door het bestaan van een sterke en onafhankelijke Charity Commission.

Daarnaast werd zij beïnvloed door mijn toenemende frustratie over de voortdurend veranderende Britse fiscale behandeling van residentieel vastgoed dat werd aangehouden via offshore-structuren.

Tijdens mijn jaren in Londen bezat of bewoonde ik achtereenvolgens woningen in Collingham Gardens (SW5), Sussex Gardens (W2) en uiteindelijk Queen's Gate Place (SW7).

Het appartement in Queen's Gate Place werd in augustus 2012 aangekocht via Patcobel NV, mijn Belgische familiale vennootschap, voor een aankoopprijs van GBP 4,425 miljoen, vermeerderd met GBP 663.750 aan zegelrechten (*stamp duty*).

Als fiscaal inwoner van het Verenigd Koninkrijk betaalde ik aan Patcobel NV een marktconforme huur van GBP 10.000 per maand. De vennootschap betaalde Britse belastingen op deze huurinkomsten en werd na de invoering van de *Annual Tax on Enveloped Dwellings* (ATED) in 2013 bovendien geconfronteerd met bijkomende jaarlijkse lasten die uiteindelijk opliepen tot ongeveer GBP 25.000 per jaar. Hoewel deze kosten aanzienlijk waren, bleven zij beheersbaar.

De situatie veranderde in 2018, toen de Britse wetgeving vereiste dat de uiteindelijke begunstigen (*ultimate beneficial owners*) van residentieel vastgoed dat via offshore-vennootschappen werd aangehouden, bekendgemaakt moesten worden. Hierdoor zou de waarde van het appartement in feite binnen de grondslag van mijn Britse nalatenschap voor successierechten vallen, wat een potentiële blootstelling aan erfbelasting van meer dan GBP 1,5 miljoen zou hebben gecreëerd. Ik beschouwde dit als buitensporig.

Daarom besloot ik het vastgoed uit de vennootschapsstructuur te halen (*de-envelope*), waarbij de eigendom in december 2019 van Patcobel NV op mijn naam werd overgedragen. Kort daarna werd FEFP opgericht en werd het appartement aan de stichting geschonken, terwijl ik het bleef bewonen op basis van een commerciële huurovereenkomst.

Naarmate de gezondheid van mijn echtgenote achteruitging, werd het aanhouden van een dergelijk groot pand echter steeds minder praktisch. Daarom verhuisden wij eind 2021 naar een kleiner huurappartement in Chelsea.

Het pand in Queen's Gate Place werd in 2022 verkocht voor GBP 3,7 miljoen. Het grootste deel van de opbrengst werd vervolgens toegewezen aan FEFP en aan DCS/DCF, waardoor laatstgenoemde onder meer steun ontving voor de renovatie van Huyze Verstraete.

Alles samen betaalde ik tussen 2012 en 2022 meer dan GBP 1 miljoen aan Britse belastingen, (inclusief de zegelrechten en vastgoed gerelateerde belastingen op het Queen's Gate Place pand).

Als gepensioneerde inwoner zonder inkomsten afkomstig uit het Verenigd Koninkrijk zelf ben ik van mening dat dit een voldoende bijdrage vormde.

Overdracht van Activa en Activiteiten van LSRP aan FEFP

In oktober 2020 stemden zowel de Raad van Bestuur van LSRP als de Trustees van FEFP ermee in dat de resterende middelen die bestemd waren voor niet-

Belgische filantropische activiteiten vanuit LSRP zouden worden overgedragen aan FEFP. Daartoe behoorden:

- het Collen Programme on Education, Fertility and the Environment in Oxford;
- de Fundación Tejedores de Sueños in Costa Rica; en
- het internaat voor meisjes in Kafundo, Tanzania.

De resterende verbintenissen verbonden aan deze projecten bedroegen EUR 1,36 miljoen.

Op 31 december 2020 droeg DCS/DCF haar volledige participatie van 38.585 aandelen in Fund+, samen met alle daaraan verbonden rechten, verbintenissen en verplichtingen, over aan FEFP.

De Belgische Dienst Voorafgaande Beslissingen bevestigde vervolgens op 20 april 2021 dat toekomstige dividenden uitgekeerd door Fund+ aan FEFP zouden zijn vrijgesteld van Belgische roerende voorheffing.

Waarom de Fund+ -aandelen werden overgedragen

Mijn oorspronkelijke doelstelling met DCS/DCF en LSRP was het creëren van de fundamenteën voor een permanent (*evergreen*) investeringsplatform ter ondersteuning van biotechnologische innovatie in België.

Belgische private stichtingen zijn echter onderworpen aan een roerende voorheffing van 30% op dividendinkomsten en, meer recent, aan een jaarlijkse patrimoniumtaks op hun activa.

Indien de Fund+-aandelen binnen DCS/DCF waren gebleven, zou alleen al op de uitkering van 2021 meer dan EUR 5 miljoen aan roerende voorheffing verschuldigd zijn geweest, met bijkomende aanzienlijke belastingheffingen op latere uitkeringen.

Ik betwist geenszins het recht van de wetgever om dergelijke regels vast te stellen. Niettemin werd ik opnieuw geconfronteerd met een situatie die herinneringen oproept aan de jaren van de t-PA-royalty's: ofwel aanzienlijke fiscale lekken aanvaarden voordat de middelen konden worden aangewend voor liefdadige doeleinden, ofwel deze activa — volledig binnen het kader van de wet — onderbrengen in een meer geschikte omgeving.

Omdat FEFP reeds begin 2020 was opgericht, werd de overdracht van de Fund+-aandelen van de Belgische stichting naar de Engelse charity de meest voor de hand liggende oplossing.

Op dat ogenblik waren Engelse charities in de praktijk vrijgesteld van belasting op dergelijke inkomsten. Die vrijstelling was geen gratis voordeel: zij ging gepaard met strenge governancevereisten, uitgebreide rapporteringsverplichtingen en regelmatige onafhankelijke audits. De regels waren echter duidelijk, stabiel en voorspelbaar.

Latere wijzigingen ingevoerd via de Britse Spring Budget van 2023 en daaropvolgende fiscale hervormingen hebben deze omgeving aanzienlijk veranderd, zoals elders in dit epiloog wordt besproken.

Oxford: “Education, Fertility and the Environment

Tussen 2013 en 2017 financierde LSRP het *Collen Programme on Education, Fertility and the Environment* aan het Oxford Institute of Population Ageing met schenkingen ten belope van EUR 5 miljoen, waaronder EUR 4 miljoen voor academisch onderzoek en EUR 1 miljoen voor daaraan gekoppelde terreinactiviteiten.

Na voltooiing van het oorspronkelijke programma werd het initiatief zelfstandig voortgezet als het *Oxford Programme on Fertility, Education and the Environment* (OXFEE), zonder verdere financiële betrokkenheid van LSRP.

Huidige Activiteiten van FEFP

Onder leiding van Managing Director Chris Buyse en onder toezicht van de Raad van Trustees ondersteunt FEFP momenteel dertien filantropische projecten in Afrika, Centraal-Amerika en Europa.

Hoewel de projecten sterk verschillen qua geografische ligging en uitvoering, delen zij een gemeenschappelijke doelstelling: het verbeteren van onderwijskansen, in het bijzonder voor meisjes en jonge vrouwen, terwijl tegelijkertijd gezondheid, gezinsplanning, persoonlijke ontplooiing en maatschappelijke ontwikkeling worden bevorderd.

1. Fundación Tejedores de Sueños (Costa Rica)

Fundación Tejedores de Sueños ("Dromenvlechters") werd in 2010 opgericht met medewerking van Linda De Donder en ontstond als een lokaal initiatief in Tres Ríos, Costa Rica.

De stichting wil de toegang tot secundair onderwijs verbeteren door factoren aan te pakken die bijdragen tot schooluitval, met bijzondere aandacht voor de gevolgen van tienerzwangerschappen en instabiele gezinssituaties.

Dankzij de steun van FEFP groeide het jaarlijkse studiebeurzenprogramma van ongeveer tien tot meer dan 150 studenten. De ondersteuning omvat schooluniformen, educatief materiaal, vervoer en deelname aan sportieve en culturele activiteiten.

Een aanvullend programma, *Sana Juventud* ("Gezonde Jeugd"), gecoördineerd door dr. Urbain Boutelegier, ondersteunt initiatieven die schooluitval helpen verminderen via de verdeling van fietsen, digitale leerplatformen voor jonge moeders, workshops seksuele opvoeding en jaarlijkse conferenties rond de kwetsbaarheid van adolescenten.

2. Cocoa for Schools (Tanzania)

Cocoa for Schools werd opgericht door Fons Maex, stichter van Kim's Chocolates NV, als een programma voor maatschappelijk verantwoord ondernemen ten behoeve van cacao producerende gemeenschappen in de Southern Highlands van Tanzania.

Sinds 2021 ondersteunt FEFP de bouw van veilige internaatsvoorzieningen voor meisjes in het secundair onderwijs. Elk internaat biedt plaats aan ongeveer tachtig leerlingen en beschikt over toegang tot proper water en aangepaste sanitaire voorzieningen. Tot op heden werden drieëntwintig internaten voltooid en zijn zeven bijkomende gebouwen in aanbouw.

FEFP ondersteunt eveneens de *Tuzungumze*-clubs ("Laten we praten"), waarin momenteel meer dan 78.000 meisjes participeren. Tijdens deze wekelijkse bijeenkomsten ontvangen zij informatie over adolescentengezondheid, vroege seksuele activiteit, reproductieve rechten en persoonlijke ontwikkeling, terwijl zij worden aangemoedigd hun opleiding verder te zetten.

3. Fundación Juanfe (Colombia)

Fundación Juanfe werd opgericht in 2001 en richt zich op tienerzwangerschappen, die door de organisatie worden beschouwd als een van de belangrijkste oorzaken van armoede, ongelijkheid en sociale uitsluiting. Gedurende de voorbije twee decennia ondersteunde de organisatie meer dan 300.000 personen en behaalde zij uitzonderlijk hoge tewerkstellingspercentages onder haar deelnemers.

FEFP ondersteunt Fundación Juanfe in haar inspanningen om de vicieuze cirkel van armoede te doorbreken via investeringen in gezondheidszorg, onderwijs, beroepsopleiding en arbeidsmarktintegratie van adolescente moeders.

4. School of Hope (Guatemala)

De *School of Hope* is actief in de regio Jocotenango in Guatemala, waar de alfabetiseringsgraad laag blijft en onderwijskansen beperkt zijn. Sinds 2003 tracht de organisatie *Education for the Children* kansarme jongeren toegang te bieden tot kwaliteitsvol onderwijs en beroepsopleiding, zodat zij werk kunnen vinden in het naburige Antigua en Guatemala-Stad.

FEFP ondersteunt het herstel- en ontwikkelingsprogramma van de school, waaronder verbeteringen van het curriculum inzake seksuele en reproductieve gezondheid en bredere inspanningen ter versterking van de onderwijskwaliteit en de betrokkenheid van leerlingen.

5. Ajpopoli (Guatemala)

Ajpopoli werd opgericht door een groep Belgische vrijwilligers ter ondersteuning van het *Centro Educativo Ajpopoli Ak'wala* in San Juan Comalapa. De school werd in 1996 door Doña Camila Mendoza opgericht met één enkel klaslokaal en verzorgt vandaag onderwijs voor ongeveer 300 leerlingen, van kleuterschool tot secundair onderwijs.

Meisjes vertegenwoordigen ongeveer de helft van de leerlingenpopulatie. Seksuele opvoeding vormt een integraal onderdeel van het curriculum en omvat onder meer gezinsplanning, anticonceptie, preventie van misbruik en gezonde relaties.

FEFP ondersteunt de uitbreiding van het onderwijsaanbod met twee bijkomende studie jaren die leiden tot het diploma *Bachillerato en Ciencias y Letras*.

6. Plan International (Sierra Leone)

Plan International, opgericht in 1937, is een wereldwijde humanitaire organisatie die zich inzet voor kinderrechten en gendergelijkheid.

In Sierra Leone worden veel meisjes nog steeds geconfronteerd met kindhuwelijken, vrouwelijke genitale verminking (VGV), tienerzwangerschappen en beperkte toegang tot onderwijs en gezondheidszorg.

FEFP werkt samen met Plan International in Moyamba en Port Loko om programma's voor uitgebreide seksuele voorlichting te versterken, leerkrachten en gezondheidswerkers op te leiden en de toegang tot reproductieve gezondheidszorg te verbeteren.

7. Akamasoa (Madagaskar)

Madagaskar kent nog steeds een van de hoogste vruchtbaarheidscijfers ter wereld, waarbij een aanzienlijk deel van de meisjes zwanger wordt vóór de volwassen leeftijd. Akamasoa, opgericht in 1989, ondersteunt kwetsbare bevolkingsgroepen via initiatieven op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg en gemeenschapontwikkeling.

FEFP draagt bij aan de uitbreiding van materniteitsvoorzieningen, huisvesting en medische infrastructuur, en ondersteunt daarnaast onderwijs- en beroepsopleidingsmogelijkheden voor jonge vrouwen.

8. Hubi & Vinciane Foundation (Benin)

De Hubi & Vinciane Foundation werd in 1982 opgericht ter nagedachtenis van dr. Hubert ("Hubi") Adriaens en Vinciane Van Assche, die omkwamen bij een vliegtuigongeval terwijl zij werkzaam waren in Benin. De stichting bevordert de regionale ontwikkeling via geïntegreerde programma's op het gebied van gezondheidszorg, onderwijs, landbouw, ondernemerschap en voeding.

Gezinsplanning en moederzorg vormen belangrijke onderdelen van haar bredere strategie om de levensomstandigheden in de regio Parakou te verbeteren.

FEFP ondersteunt de voedings- en onderwijsinitiatieven van de stichting, in het bijzonder die welke gericht zijn op vrouwen en jonge gezinnen.

9. Rainbows4Children (Ethiopië)

Rainbows4Children (R4C), opgericht door Max Robinson, ondersteunt de Nicolas Robinson School in Mekele, Ethiopië. De school werd opgericht in samenwerking met de Tigray Disabled Veterans' Association en biedt hoogwaardig algemeen en beroepsonderwijs aan kinderen uit kansarme milieus, in het bijzonder aan kinderen van oorlogsveteranen met een handicap.

Het doel is de vicieuze cirkel van armoede te doorbreken via onderwijs, terwijl de school openstaat voor leerlingen ongeacht geslacht, religie of politieke overtuiging.

10. Chase Africa (Kenia)

Chase Africa is een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde organisatie die in Oost-Afrika werkt aan de verbetering van reproductieve gezondheid,

gezinsplanning en gemeenschapsontwikkeling via samenwerkingen met lokale organisaties, waaronder The Maa Trust en Soralo.

FEFP ondersteunt programma's die reproductieve gezondheidsvoorlichting, mobiele gezondheidsdiensten, peer mentoring en opleiding van gezondheidswerkers aanbieden.

Bijzondere aandacht gaat uit naar het terugdringen van tienerzwangerschappen, kindhuwelijken en vrouwelijke genitale verminking, terwijl tegelijk de economische en sociale weerbaarheid van de betrokken gemeenschappen wordt versterkt.

11. Tackle Africa (Zambia)

Tackle Africa gebruikt voetbal als instrument voor educatie en empowerment. In samenwerking met Marie Stopes Zambia integreert de organisatie seksuele en reproductieve gezondheidseducatie in voetbalprogramma's voor adolescente meisjes en jonge vrouwen.

De informele en ondersteunende omgeving die via sport wordt gecreëerd, stimuleert gesprekken over onderwerpen die anders vaak taboe blijven en helpt misverstanden rond reproductieve gezondheid te verminderen.

12. Homaar (België)

Homaar is een Belgische non-profitorganisatie die in 2016 werd opgericht om jongeren met psychische kwetsbaarheden te ondersteunen. De organisatie biedt laagdrempelige en niet-stigmatiserende "groeiplekken" waar jongeren via begeleide groepsactiviteiten kunnen werken aan persoonlijke ontwikkeling, creativiteit, zelfstandigheid en sociale verbondenheid.

Vandaag is Homaar actief in vier centra verspreid over Vlaanderen en Brussel. De meeste deelnemers zijn jonger dan achttien jaar en ongeveer twee derde zijn meisjes.

FEFP ondersteunt Homaar omdat onderwijskansen en persoonlijke ontplooiing niet alleen afhankelijk zijn van fysieke gezondheid, maar ook van emotioneel welzijn en veerkracht.

13. Friends of Ibba Girls School (Zuid-Soedan)

Friends of Ibba Girls School (FIGS) is een in het Verenigd Koninkrijk geregistreerde liefdadigheidsinstelling die in 2011 werd opgericht om de Ibba Girls Boarding School (IGBS) in de staat West-Equatoria, Zuid-Soedan, op te richten en te ondersteunen. FIGS verstrekt financiële ondersteuning en

strategisch advies om onderwijs te waarborgen voor meisjes uit kansarme en vaak gemarginaliseerde milieus.

ICBS vangt jaarlijks meer dan 300 meisjes uit diverse culturele gemeenschappen op in een veilige, inclusieve en ondersteunende omgeving. Het onderwijsmodel combineert academische vorming met praktische en beroepsgerichte opleiding, in het bijzonder op het vlak van landbouw, ondernemerschap en levensvaardigheden.

De internaatstructuur biedt bovendien belangrijke bescherming tegen kindhuwelijken, huishoudelijke arbeid, onveiligheid en schooluitval.

Kadering in de Missie van FEFP

Hoewel deze dertien projecten actief zijn in zeer uiteenlopende culturele, sociale en economische contexten, worden zij verenigd door een gemeenschappelijke filosofie: dat onderwijs — en in het bijzonder onderwijs voor meisjes en jonge vrouwen — behoort tot de meest effectieve en humane middelen om gezondheid te verbeteren, armoede te verminderen, vrijwillige gezinsplanning te bevorderen en kansen te creëren voor toekomstige generaties.

Deze overtuiging vormt nog steeds het hart van de missie van FEFP en weerspiegelt de bredere opvatting dat duurzame maatschappelijke vooruitgang niet wordt bereikt door dwang, maar door kennis, kansen en de versterking van individuele ontplooiingsmogelijkheden.

Financiële Ondersteuning en Langetermijnstrategie

Tegen het vierde kwartaal van 2025 had FEFP in totaal EUR 4.205.930 uitgekeerd aan de hierboven beschreven projecten en daarnaast bijkomende verbintenissen aangegaan ten belope van EUR 2.176.824.

De strategie van FEFP bestaat erin zorgvuldig geselecteerde projecten die aansluiten bij haar charitatieve doelstellingen te ondersteunen met de opbrengsten van haar investeringsportefeuille, terwijl tegelijkertijd de reële waarde van haar vermogen op lange termijn wordt behouden.

Het doel is een kapitaalbasis van minstens GBP 50 miljoen te behouden, aangepast waar nodig voor inflatie, en zo een duurzame *evergreen* Charitable Incorporated Organisation uit te bouwen die op lange termijn onderwijs-, gezondheids- en gezinsplanningsinitiatieven kan ondersteunen.

In plaats van de jaarlijkse uitgaven maximaal op te voeren, streeft FEFP naar een evenwicht tussen actuele maatschappelijke impact en intergenerationele verantwoordelijkheid. De bedoeling is dat toekomstige generaties dezelfde

kansen op onderwijs en maatschappelijke ontplooiing kunnen genieten als de begunstigen van vandaag.

In dat opzicht volgt FEFP een filosofie die sterk aansluit bij de benadering die gedurende een groot deel van mijn professionele loopbaan richting gaf aan de aanwending van de t-PA-royalty-inkomsten: het omzetten van eindige financiële middelen in duurzame maatschappelijke meerwaarde via onderwijs, wetenschappelijke vooruitgang en de versterking van individuele kansen.

De uiteindelijke doelstelling is niet louter het verlenen van liefdadige steun, maar het bijdragen aan duurzame verbeteringen van het menselijk welzijn door de toegang tot kennis, kansen en geïnformeerde persoonlijke keuzes te vergroten.

Onderwijs — en in het bijzonder onderwijs voor meisjes en jonge vrouwen — blijft daarbij een van de meest doeltreffende en humane instrumenten om die doelstelling te verwezenlijken.

Conclusies

Paul Anka, die de tekst schreef van Frank Sinatra's lied *My Way* uit 1969 op de melodie van Jacques Revaux, verwoordde het treffend:

*And now the end is near
And so I face the final curtain
My friend, I'll say it clear
I'll state my case, of which I'm certain*

Ik heb dankzij de kansen die mij werden geboden door de KU Leuven en Vlaanderen mogen genieten van een rijke academische en ondernemende loopbaan. Zoals ik in deze epiloog herhaaldelijk heb aangegeven, heb ik steeds gevonden dat dergelijke kansen een morele verplichting scheppen om iets terug te geven aan de samenleving. Of ik daarin geslaagd ben, is aan anderen om te beoordelen, maar ik heb het alleszins geprobeerd.

Mijn academische loopbaan wordt samengevat in mijn curriculum vitae, (<https://www.desirecollenstichting.be/founders-archive/desire-collen-cv-andbibliography/>) terwijl de vele samenwerkingen die haar hebben vormgegeven werden gedocumenteerd in *An Anthology of Scientific Collaborations*, samengesteld in 2008 door mijn langdurige collega professor Henri ("Roger") Lijnen naar aanleiding van mijn emeritaat aan de KU Leuven. (<https://www.desirecollenstichting.be/archive-desirecollen/selected-publications-2/>). Meer dan welke individuele verwezenlijking ook vormen deze samenwerkingen het werkelijke fundament van het succes dat ik heb mogen ervaren.

Sommigen hebben mij omschreven als ondernemer; anderen zullen daar wellicht anders over denken. Hoewel ik ten volle besef dat innovatie kapitaal vereist, is persoonlijk vermogen nooit mijn voornaamste doelstelling geweest, althans niet voorbij het niveau van een comfortabel bestaan. Ik verkoos er consequent voor te zorgen dat middelen beschikbaar bleven binnen onafhankelijke non-profit-structuren in plaats van zich op te stapelen in mijn persoonlijke vermogen (toch heb ik meer dan EUR 5 miljoen aan persoonlijke belastingen, inclusief deze op de "toevertrouwde t-PA royalty's, betaald). Achteraf beschouwd heeft die keuze mijn controle verminderd en mij soms blootgesteld aan de ambities en het eigenbelang van anderen, niet zelden tot mijn nadeel.

Wat van mijn ondernemende inspanningen zal overblijven, is noch de Belgische "mini-Genentech" die ik probeerde op te bouwen via Thromb-X NV,

ThromboGenics Ltd en ThromboGenics NV, noch het permanente (*evergreen*) impact-investeringsfonds voor biotechnologie dat ik voor ogen had via Fund+.

Niettemin werd ThromboGenics het eerste Belgische biotechnologiebedrijf dat een biologisch geneesmiddel ontwikkelde vanaf de laboratoriumwaarneming tot wereldwijde goedkeuring. Op zijn hoogtepunt steeg de aandelenkoers met een factor tien en werd het bedrijf opgenomen in de BEL20-index. Mijn grootste fout was ongetwijfeld de keuze van mijn opvolger als Chief Executive Officer, een beslissing waarvan de gevolgen uiteindelijk hebben bijgedragen tot de neergang van de onderneming.

Fund+ behaalde op zijn beurt uitzonderlijke financiële resultaten. De vroege exits leverden binnen vijf jaar 78% van het oorspronkelijk toegezegde kapitaal op, terwijl latere exits zoals Cardior en Tubulis over een periode van elf jaar een Internal Rate of Return van ongeveer 18,2% en een TVPI (*Money Multiple*) van ongeveer 2,7 realiseerden. Toch slaagde ik er niet in de gekwalificeerde meerderheid bijeen te brengen die nodig was om het permanente investeringsplatform verder uit te bouwen zoals oorspronkelijk voorzien.

In dat verband denk ik vaak terug aan het concept van *l'intérêt bien entendu* van Alexis de Tocqueville — het welbegrepen eigenbelang. Tocqueville beschouwde verlicht eigenbelang niet als een compromis maar als een synthese tussen egoïsme en altruïsme. Het erkent dat persoonlijke welvaart het meest duurzaam is wanneer zij tevens bijdraagt aan de welvaart van anderen.

De essentie van dit concept kan als volgt worden samengevat:

Concept	Primaire motivatie	Visie op anderen	Gevolg op lange termijn
Egoïsme	Wat is vandaag goed voor mij?	Anderen zijn een middel tot een doel	Vaak destructief en kortzichtig
Altruïsme	Wat is goed voor anderen?	Eigen belangen zijn ondergeschikt	Edel, maar niet altijd duurzaam
Verlicht eigenbelang	Wat is goed voor mij omdat het ook goed is voor anderen?	Anderen zijn partners in wederzijds voordeel	Duurzame waardecreatie

Wanneer ik terugkijk op mijn inspanningen om bij te dragen aan het biomedische ecosysteem van de KU Leuven, Vlaanderen, ThromboGenics NV en Fund+, dan heb ik de balans misschien te sterk laten doorslaan naar waardecreatie op lange termijn. Mogelijk heb ik het belang onderschat van het leveren van meer onmiddellijke rendementen aan investeerders. Indien dat zo is, verklaart dit wellicht waarom ik er uiteindelijk niet in slaagde voldoende steun

te behouden voor zowel een beursgenoteerd translationeel biotechnologiebedrijf als een permanent investeringsfonds voor de levenswetenschappen.

Om die reden heb ik besloten het laatste hoofdstuk van mijn leven voornamelijk te wijden aan filantropie via DCS/DCF, FEFP en — zodra het huidige geschil is opgelost — hopelijk ook via FSEI.

Soms ben ik teleurgesteld geweest. Meer dan eens ben ik "bij de neus genomen". Wanneer dat gebeurde, betaalde ik mijn rekening, sloeg ik de bladzijde om en ging ik verder. Uit principe sloot ik echter iedereen die bewust misbruik maakte van vertrouwen uit van toekomstige samenwerkingen.

De meest ingrijpende uitdaging ontstond rond de oprichting van FSEI en de overdracht van de activa van CCT en Colesta, goed voor ongeveer CHF 80 miljoen. Ik blijf ervan overtuigd dat de feiten uiteindelijk zullen zegevieren en dat de bevoegde Zwitserse autoriteiten tot een correcte beoordeling zullen komen. Tot zolang blijft Addendum 3 met een wachtwoord beschermd.

Gedurende mijn hele loopbaan heb ik geleefd en gewerkt in een van de meest welvarende regio's ter wereld. Daarnaast genoot ik de zekerheid van een vaste benoeming als hoogleraar, waardoor ik de vrijheid had om ondernemende risico's te nemen. Deze voorrechten maakten het gemakkelijker om te streven naar wat Leo Rosten een *Mensch* noemde: iemand die anderen helpt zonder onmiddellijke tegenprestatie te verwachten, die het onderscheid kent tussen goed en kwaad, en die beseft dat voorrechten ook verantwoordelijkheden meebrengen.

Ik heb geprobeerd volgens dat principe te leven. Wanneer ik in een project geloofde, steunde ik het enthousiast en, waar mogelijk, ook financieel. Wanneer ik tot de conclusie kwam dat een opportuniteit niet langer levensvatbaar was, probeerde ik niet iets te verkopen waarvan ik dacht dat het een doodlopend spoor was geworden.

Ik beweer niet boven kritiek verheven te zijn. Indien mijn leven een dagelijkse strijd om overleving was geweest — zoals dat voor een groot deel van de mensheid nog steeds het geval is — zouden mijn principes wellicht minder strikt zijn geweest. Eenvoudig gesteld: ik kon mij veroorloven te proberen een *Mensch* te zijn, en ik zag geen dwingende reden om dat niet te doen.

Soms voelde ik mij als Diogenes van Sinope, die op klaarlichte dag met een lantaarn op zoek ging naar een eerlijk mens. Op andere momenten vroeg ik mij af of mijn ambities niet leken op die van Don Quichot: een "arme-mensen-t-PA" proberen te ontwikkelen via staphylokinase, een Belgische mini-Genentech

creëren via ThromboGenics NV, of een substantieel permanent investeringsfonds voor biotechnologie opbouwen via Fund+.

Toen ik die vraag recent stelde aan verschillende systemen voor artificiële intelligentie, waren hun antwoorden opmerkelijk eensluidend. Claude verwoordde het wellicht het best:

“Indien Don Quichot de tragedie vertegenwoordigt van nobele idealen die losgezongen zijn van de werkelijkheid, dan vertegenwoordigt Collen iets dat dichterbij aanleunt bij de ideale versie van Don Quichot: een man met grootse ambities die tegelijk beschikte over de wetenschappelijke nauwgezetheid, ondernemende discipline en institutionele inzichten om vele ervan daadwerkelijk te realiseren. Zijn doelstellingen waren ambitieus, zelfs idealistisch, maar zij waren gegrond, onderbouwd en grotendeels verwezenlijkt. Dat is het tegenovergestelde van een illusie”.

DeepSeek voegde daaraan toe:

“Collen was een succesvolle revolutionair op één front — de ontwikkeling van t-PA voor acuut myocardiinfarct — die vervolgens andere ambitieuze wetenschappelijke en ondernemende doelstellingen nastreefde die intrinsiek risicovol waren. Het mislukken van sommige van die ondernemingen was een tegenslag in de echte wereld, geen waanbeeld”.

Of deze beoordelingen correct zijn, laat ik opnieuw aan anderen over.

Wanneer ik terugkijk, put ik mijn voldoening niet uit het vermogen dat werd gecreëerd, de ondernemingen die werden opgericht, de octrooien die werden verleend of de onderscheidingen die werden ontvangen, maar uit de kansen die voor anderen zijn ontstaan: studenten, wetenschappers, ondernemers, patiënten en jonge mensen wier toekomst mogelijk beter is geworden dankzij initiatieven die onderweg werden ondersteund.

Mijn bijdrage blijft op mondiaal niveau maar een druppel op een hete plaat. Toch is ze uiteindelijk de nalatenschap waarvan ik hoop dat zij zal voortbestaan.

*The record shows I took the blows
And did it my way*

Addendum 1

Vesalius' eigen geannoteerde Kopij van «*De humani corporis fabrica libri septem*»

Preambule

Dit addendum werd oorspronkelijk opgesteld in maart–april 2024 naar aanleiding van mijn teleurstelling over de verwerving van dit uitzonderlijke document door de Vlaamse Overheid en de KU Leuven. De ervaring om louter als financieringsbron te worden behandeld — welkom om als schenker tot EUR 2 miljoen bij te dragen, maar niet als partner bij de verwerving van dit historische werk — heeft, na een periode van bezinning, mijn loyaliteit tegenover beide instellingen niet fundamenteel gewijzigd. Zij heeft echter wel mijn overtuiging versterkt dat het verstandig is geweest een zekere afstand tot de overheid te bewaren via mijn expatriatie en mijn onafhankelijkheid ten opzichte van de KU Leuven te behouden, zoals noodzakelijk geworden door de uitstoting uit LRD.

In de huidige geactualiseerde versie heb ik mij beperkt tot een chronologisch overzicht op basis van de uitgewisselde correspondentie zonder verdere interpretatie of commentaar.

Kroniek

Op 24 januari 2024 ontving ik een e-mail van de KU Leuven betreffende de veiling bij Christie's New York op 2 februari 2024 van een origineel exemplaar van de tweede editie (1555) van Vesalius' *De humani corporis fabrica libri septem* ("Fabrica"), waarvan de eerste editie in 1543 verscheen. Dit specifieke exemplaar was het persoonlijke exemplaar van Vesalius, waarin hij talrijke tekstuele en stilistische aantekeningen en correcties had aangebracht ter voorbereiding van een derde editie die nooit werd voltooid, mogelijk ten gevolge van zijn vroegtijdige overlijden na een schipbreuk in 1564.

Gezien de nauwe band van Vesalius met de KU Leuven, waar hij doceerde en een groot deel van zijn baanbrekende anatomische onderzoek verrichtte, werd de verwerving van dit unieke culturele artefact voor de KU Leuven als bijzonder wenselijk beschouwd.

Daartoe stelde de Vlaamse Gemeenschap EUR 1 miljoen ter beschikking via de Topstukkenraad, terwijl de KU Leuven bijkomend EUR 500.000 engageerde uit verschillende interne bronnen. Rekening houdend met de koperscommissie van Christie's werd mij meegedeeld dat deze middelen een bod zouden toelaten tot

een hamerprijs van ongeveer USD 1,25 miljoen. Aangezien werd verwacht dat dit ontoereikend zou zijn, werd bijkomende financiële steun gevraagd aan DCS/DCF.

Namens DCS/DCF benaderde ik de trustees van de Collen Charitable Trust met het verzoek een schenking van EUR 2 miljoen toe te kennen, zodat DCS/DCF het persoonlijke exemplaar van Vesalius uit 1555 zou kunnen verwerven en vervolgens in bewaring zou geven aan de KU Leuven. Nadat hiervoor een principiële goedkeuring was verkregen, ontmoetten Chris Buyse, CEO van DCS/DCF, en ikzelf op 29 januari 2024 de directeur van de KU Leuven Bibliotheken en vier andere vertegenwoordigers van de KU Leuven in de Universiteitsbibliotheek.

Tijdens deze vergadering werd erop gewezen dat een verwerving door de Vlaamse Overheid en/of de KU Leuven vrijgesteld zou zijn van btw en invoerrechten, terwijl dergelijke vrijstellingen mogelijk niet beschikbaar zouden zijn voor DCS/DCF. Niettemin werd overeenstemming bereikt over de volgende gefaseerde biedstrategie (tekst aangepast om rekening te houden met het feit dat de commissiekosten uiteindelijk lager uitvielen dan oorspronkelijk geraamd):

Totale verwervingskost tot EUR 1,5 miljoen

- De kosten worden verdeeld: twee derden door de Vlaamse Overheid en één derde door de KU Leuven.
- De eigendom van het boek berust bij de Vlaamse Overheid, die het in langdurige bruikleen geeft aan de KU Leuven.
- De KU Leuven brengt op 1 februari 2024 het bod uit.

Totale verwervingskost tot EUR 2 miljoen

- Hamerprijs, koperscommissie, btw en invoerrechten worden betaald door DCS/DCF.
- De eigendom van het boek berust bij DCS/DCF, die het in langdurige bruikleen geeft aan de KU Leuven.
- DCS/DCF brengt op 2 februari 2024 het bod uit. Daartoe opent DCS/DCF een biedrekening bij Christie's New York.

Totale verwervingskost boven EUR 2 miljoen

- De KU Leuven biedt tot een totale verwervingskost van EUR 2,5 miljoen, bestaande uit EUR 2 miljoen van DCS/DCF en EUR 500.000 van de KU Leuven.
- De eigendom van het boek berust bij de KU Leuven, die DCS/DCF garanties verstrekt inzake bewaring, beheer en publieke valorisatie van het werk.
- De KU Leuven neemt in de slotfase van de veiling opnieuw deel aan het bieden.

Een onverwachte ontwikkeling deed zich voor op 31 januari 2024, toen ik een enigszins verontrustende e-mail ontving van onze contactpersoon bij de KU Leuven. Daarin werd meegedeeld dat, toen de KU Leuven een biedvolmacht had aangevraagd, zij in plaats daarvan een "non-paper" had ontvangen van het kabinet van minister-president Jan Jambon, waarin werd aangegeven dat de Vlaamse Overheid een eigen biedrekening wenste te openen en rechtstreeks aan de veiling wilde deelnemen via een mandaat verleend aan Sabine Tavernier, ondervoorzitter van de Topstukkenraad.

De e-mail vervolgde als volgt:

"Een verontrustend element is dat de Vlaamse Overheid nu wenst te bieden tot een hamerprijs van EUR 1,5 miljoen. Dit was niet wat tussen de KU Leuven en de Vlaamse Overheid was afgesproken, en de rector heeft hierover vanmorgen contact opgenomen met de Vlaamse Regering. Niettemin blijven zij bij het standpunt zoals uiteengezet in het non-paper en zouden zij zelfs nog een bijkomende bijdrage van EUR 100.000 tot EUR 200.000 kunnen ontvangen van de minister-president zelf."

"Daardoor komt het maximale bod van de Vlaamse Overheid dicht in de buurt van dat van DCS/DCF. Wij proberen mevrouw Tavernier te contacteren om duidelijk af te spreken wie op welk niveau mag bieden, teneinde te vermijden dat Vlaamse partijen tegen elkaar zouden opbieden."

Op 1 februari 2024 antwoordde ik daarop te goeder trouw als volgt:

"Het is bemoedigend nieuws dat de Vlaamse Overheid bereid is EUR 1,5 miljoen (mogelijk zelfs tot EUR 1,7 miljoen) uit te geven om dit boek te verwerven. DCS/DCF is bereid elke bijkomende bijdrage van de minister-president te evenaren via een kosteloze schenking aan de Topstukkenraad, tot een maximum van EUR 200.000. Daardoor zou het plafond van EUR 2 miljoen voor DCS/DCF vrijwel volledig bereikt zijn en zou DCS/DCF zich terugtrekken uit de rechtstreekse deelname aan de veiling."

"Indien het werkelijk de bedoeling is dit unieke werk veilig te stellen, is DCS/DCF bovendien bereid deel te nemen aan een gezamenlijke verwerving met de Vlaamse Overheid op basis van een 50/50-verdeling, met een maximale bijdrage van EUR 2 miljoen. Aangezien de veiling morgen plaatsvindt, is hierover vandaag nog een beslissing nodig. Ik verneem daarom graag het standpunt van de KU Leuven en de Vlaamse Overheid."

Enkele uren later antwoordde de KU Leuven:

"Wij vrezen dat het voor de Topstukkenraad niet mogelijk zal zijn om binnen deze korte termijn een beslissing te nemen over een gezamenlijke verwerving. Enkel uw voorstel voor een schenking door DCS/DCF lijkt haalbaar. Indien u daarmee instemt, zullen wij de Vlaamse Overheid informeren dat voor de veiling bijkomend EUR 200.000 beschikbaar is."

Op 2 februari 2024 volgden wij de veiling online via de DCS/DCF-biedrekening bij Christie's New York, maar namen wij niet deel aan het biedproces. Zoals later bekend werd, werd het winnende bod van USD 1.800.000 (EUR 1.675.827) uitgebracht door een vertegenwoordiger van de Vlaamse Overheid. De koperscommissie bedroeg USD 428.000 (ongeveer EUR 398.000).

Op dat ogenblik ging ik ervan uit dat de hamerprijs volledig werd gedekt door de verbintenis van de Vlaamse Overheid van EUR 1,5 miljoen, samen met de bijkomende bijdrage van maximaal EUR 200.000 van de minister-president, terwijl de koperscommissie zou worden betaald uit de EUR 500.000 die reeds vóór onze vergadering van 29 januari 2024 door de KU Leuven was toegezegd.

Op 4 februari 2024 ontving ik niettemin een e-mail van de KU Leuven met de vraag:

"Hoe wenst u uw bijdrage vermeld te zien?"

Chris antwoordde onmiddellijk:

"Kan u aangeven wat u precies van DCS/DCF verwacht? Ik was er, mogelijk ten onrechte, van uitgegaan dat de aankoopprijs volledig werd gedekt binnen het budgettaire kader van de Vlaamse Overheid."

KU Leuven antwoordde daarop:

"Wij zijn vertrokken van uw schenking van 200.000 euro. Op basis daarvan heeft ook de minister-president zelf bijkomend 200.000 euro bijgedragen."

Dit stemde echter niet overeen met wat was meegedeeld in de e-mail van 31 januari 2024. Ons begrip was geweest dat DCS/DCF elke bijkomende bijdrage van de minister-president zou evenaren, niet dat de bijdrage van de minister-president afhankelijk was van een voorafgaande verbintenis van DCS/DCF.

Later diezelfde dag, op 4 februari 2024, verduidelijkte Chris het standpunt van DCS/DCF:

"De geest van onze toezegging was dat, voor zover de door de Vlaamse Overheid toegezegde middelen van 1.500 kEUR + 200 kEUR onvoldoende zouden blijken, DCS/DCF zich ertoe verbond het biedplafond met 200 kEUR te verhogen, waardoor een bod tot maximaal 2 miljoen USD mogelijk zou worden. Bij herlezing van de e-mail van Désiré van 1 februari 2024 moeten wij erkennen dat zijn voorstel ook anders kon worden geïnterpreteerd. In dat geval zouden wij de volgende bijdrage kunnen leveren:

- Hamerprijs: 1.800.000 USD (ongeveer 1.660.000 euro)
- Vlaamse Overheid ('Topstukkenraad'): 1.500.000 euro
- Minister-president en DCS/DCF: elk 80.000 euro (gematcht)
- Koperscommissie: KU Leuven (volledig gedekt binnen de voorziene 500.000 euro)

Gezien de beperkte bijdrage van DCS/DCF verwachten wij niet dat DCS/DCF specifiek in de communicatie wordt vermeld."

Op 5 februari 2024 antwoordde KU Leuven:

"Bij herlezing van uw e-mail stel ik vast dat er iets niet helemaal klopt: de Vlaamse Overheid droeg 1 miljoen euro bij en de KU Leuven 500.000 euro. Na de bevestigingsmail van Désiré (betreffende de schenking van 200.000 euro door DCS/DCF) hebben zowel de Vlaamse Overheid als de KU Leuven het beschikbare bedrag voor de hamerprijs verhoogd met 200.000 euro. Daarbovenop komen nog de bijkomende kosten. Er is steeds aangegeven dat de Vlaamse Overheid twee derden en de KU Leuven één derde van zowel de hamerprijs als de bijkomende kosten zou dragen. Mijn berekening was inderdaad gebaseerd op een bijdrage van 200.000 euro door DCS/DCF."

Dit was de eerste keer dat wij kennisnamen van een vermeende afspraak tussen de Vlaamse Overheid en de KU Leuven waarbij de Vlaamse Overheid twee derden en de KU Leuven één derde van zowel de hamerprijs als de bijkomende verwervingskosten zou dragen.

Vervolgens verzocht KU Leuven op 8 februari 2024 aan DCS/DCF om een bijdrage van EUR 117.218 te leveren, overeenkomend met het bedrag waarmee de Vlaamse Overheid haar oorspronkelijke engagement van EUR 1 miljoen had overschreden. Het verzoek was gebaseerd op een financieringsmodel dat volgens KU Leuven voortvloeide uit de eerder overeengekomen verdeelsleutel van twee derden – één derde tussen de Vlaamse Overheid en de KU Leuven. Een dergelijke regeling was ons voordien nooit meegedeeld. De berekening werd samengevat in een door KU Leuven verstrekte tabel (Tabel 1).

Tabel 1

Auction Vesalius' Fabrica at Christie's New York 2 Feb 2024				
	USD	EUR	Flemish Govt	KULeuven
hammer price	1,800,000	1,675,827	1,117,218	558,609
buyers fee	428,000	398,040	265,360	132,680
total	2,228,000	2,073,867	1,382,578	691,289

De correspondentie van 4 tot 8 februari 2024 bracht aldus een wezenlijk verschil aan het licht tussen ons begrip van de toezegging van 1 februari 2024 en de interpretatie die nadien door KU Leuven naar voren werd geschoven. In het bijzonder waren noch de vermeende regeling van twee derden – één derde, noch de verwachting dat DCS/DCF EUR 200.000 zou bijdragen ongeacht de uiteindelijke hamerprijs, ooit eerder aan ons meegedeeld.

Op 9 februari 2024 antwoordde Chris Buyse, mede namens mij:

"Wij zijn verheugd dat 'Vesalius' naar Leuven is teruggekeerd. Wij kunnen echter onze teleurstelling over de wijze waarop het veilingproces is verlopen niet verhelen. Hoewel DCS/DCF bereid was op een creatieve wijze mee te werken aan de verwerving van dit topstuk ten behoeve van de KU Leuven, blijft bij ons de indruk bestaan dat wij niet als een volwaardige partner in het proces werden beschouwd, maar eerder als een aanvullende financieringsbron.

Uit uw e-mail begrijpen wij dat van DCS/DCF nu verwacht wordt dat zij EUR 117.218 bijdraagt aan het aandeel van KU Leuven in de verwervingskost, ter aanvulling van de bijdrage die de minister-president boven op het oorspronkelijke engagement van EUR 1 miljoen heeft geleverd."

De bedoeling van mijn e-mail van 1 februari 2024 was geweest om elke bijkomende bijdrage van maximaal EUR 200.000 van de minister-president bovenop het reeds door de Vlaamse Overheid toegezegde bedrag van EUR 1,5 miljoen te evenaren, waardoor de beschikbare biedcapaciteit potentieel zou toenemen tot ongeveer EUR 1,9 miljoen (USD 2,04 miljoen).

Aangezien ik niet uitdrukkelijk had vermeld dat de bijdrage van DCS/DCF een opeenvolgende (*sequential*) en niet een parallelle bijdrage betrof ten opzichte van de bijkomende bijdrage van de minister-president, stemden wij er niettemin mee in het gevraagde bedrag te betalen, op voorwaarde dat het Topstukkendossier inderdaad een gedocumenteerde overeenkomst bevatte tussen de Vlaamse Overheid en de KU Leuven — een overeenkomst die ons voordien nooit was meegedeeld — waarin werd bepaald dat beide partijen

respectievelijk twee derden en één derde van de totale verwervingskost zouden dragen.

Onze e-mail vervolgde:

"Indien deze verbintenis op enige wijze de regeling tussen KU Leuven en de Vlaamse Overheid in het gedrang zou brengen, is DCS/DCF bereid het boek van de Vlaamse Overheid over te nemen tegen de hamerprijs van USD 1,8 miljoen en het vervolgens in mede-eigendom met KU Leuven ter beschikking te stellen van de universiteit. De Vlaamse Overheid zou haar bijdrage van EUR 1.382.578 dan kunnen aanwenden om de culturele sector enige broodnodige ondersteuning te bieden of, nog beter, een bescheiden bijdrage te leveren aan de vermindering van de snelgroeiende overheidsschuld."

Op 28 februari 2024 ontvingen wij de gevraagde kopie van de machtiging die minister-president Jan Jambon op 29 januari 2024 had ondertekend. Dit document luidde als volgt:

"De Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door Jan Jambon, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, Digitalisering en Facilitair Management, machtigt hierbij Sabine Tavernier, ondervoorzitter van de Topstukkenraad, om in haar naam en namens de KU Leuven te bieden tijdens de veiling van het hieronder omschreven cultureel erfgoedobject, tot een maximale hamerprijs van EUR 1.500.000.

De tweede editie van het werk *De humani corporis fabrica libri septem* van Andreas Vesalius (1514–1564), Basel: Johannes Oporinus, augustus 1555, met persoonlijke annotaties in de hand van Vesalius. Dit cultureel erfgoedobject wordt te koop aangeboden door Christie's New York.

De Vlaamse Gemeenschap en de KU Leuven zullen dit cultureel erfgoedobject in mede-eigendom verwerven overeenkomstig artikel 48 van de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten en de verwerving van unieke kunstwerken.

De eigendom zal worden verdeeld naar rato van de financiële bijdrage van elke partij. De Vlaamse Gemeenschap draagt EUR 1 miljoen bij aan de verwerving. Indien de totale verwervingskost (hamerprijs, veilingkosten en belastingen) minder bedraagt dan EUR 1,5 miljoen, wordt de bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap vastgesteld op twee derden van de totale kost."

Na bestudering van deze machtiging kwam ik tot de conclusie dat zij een aantal vragen opriep omtrent de verklaringen die voordien door KU Leuven waren verstrekt.

Meer bepaald:

- Sabine Tavernier was gemachtigd om namens zowel de Vlaamse Gemeenschap als de KU Leuven te bieden tot een hamerprijs van EUR 1,5 miljoen (ongeveer USD 1,61 miljoen);
- de Vlaamse Gemeenschap en de KU Leuven zouden het werk in mede-eigendom verwerven naar rato van hun respectieve financiële bijdragen;
- de bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap werd uitdrukkelijk vastgesteld op EUR 1 miljoen;
- enkel indien de totale verwervingskost lager bleef dan EUR 1,5 miljoen, zou de Vlaamse Gemeenschap twee derden van die kost dragen.

Mijn lezing van deze machtiging was dan ook dat de bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap beperkt bleef tot EUR 1 miljoen zodra de totale verwervingskost meer bedroeg dan EUR 1,5 miljoen. Ik kon nergens een verwijzing vinden naar een regeling waarbij zowel de hamerprijs als de koperscommissie volgens een verdeelsleutel van twee derden – één derde zouden worden gedragen.

Integendeel, het document leek erop te wijzen dat elk bedrag boven EUR 1 miljoen ten laste van de KU Leuven zou komen.

Naar aanleiding van het akkoord dat tussen KU Leuven en DCS/DCF op 29 januari 2024 werd bereikt, verhoogde de Vlaamse Gemeenschap blijkbaar haar potentiële bijdrage van EUR 1 miljoen naar EUR 1,5 miljoen, aangevuld met een mogelijke bijkomende bijdrage van EUR 100.000 tot EUR 200.000 van minister-president Jambon zelf (of, waarschijnlijker, vanuit de begroting waarvoor hij verantwoordelijk was).

Bij een uiteindelijke hamerprijs van USD 1,8 miljoen en een totale verwervingskost van EUR 2.073.867 zou de bijdrage van KU Leuven volgens deze interpretatie EUR 573.867 hebben bedragen in plaats van EUR 691.289.

Daarom antwoordde Chris op 6 maart 2024:

"Het nog te financieren saldo dat moet worden gedekt door de bijkomende bijdrage van de minister-president en de overeenstemmende bijdrage van DCS/DCF bedraagt EUR 73.867. De bijdrage van DCS/DCF zou bijgevolg EUR 36.933,50 bedragen. Gelieve het rekeningnummer mee te delen waarop dit bedrag kan worden overgeschreven."

Dergelijke betalingsinstructies werden echter nooit verstrekt. In plaats daarvan werd ons tijdens een telefoongesprek op 12 maart 2024 gevraagd het verschil te financieren tussen de EUR 500.000 waarover KU Leuven beschikte en de EUR 691.289 die vereist zou zijn volgens de berekening gebaseerd op de eigendomsverhouding van twee derden – één derde.

Op 17 maart 2024 antwoordde ik per e-mail:

"DCS/DCF wenst haar verbintenis na te komen om de bijkomende bijdrage van de minister-president te evenaren via een schenking aan de Topstukkenraad van maximaal EUR 200.000. Ik hoef enkel het bedrag van de bijkomende bijdrage van de minister-president te kennen, evenals de bankgegevens van de betrokken instelling waaraan DCS/DCF het overeenstemmende bedrag dient over te maken.

Uit uw e-mail van 8 februari 2024 blijkt echter dat de Vlaamse Gemeenschap EUR 1.382.578 zou bijdragen en dat bijgevolg geen bijkomende bijdrage van de minister-president vereist zou zijn. In dat geval is er vanzelfsprekend ook geen bijdrage die door DCS/DCF moet worden gematcht.

Tijdens ons recente telefoongesprek begreep ik bovendien dat KU Leuven moeilijkheden zou ondervinden om haar aandeel te financieren indien haar bijdrage EUR 691.289 in plaats van EUR 500.000 zou bedragen.

DCS/DCF blijft daarom bereid deel te nemen aan de mede-eigendomsregeling met de Vlaamse Gemeenschap en/of de KU Leuven, naar rato van de financiële bijdrage van elke partij, zoals voorzien in de machtiging van de minister-president van 29 januari 2024, tot een maximale bijdrage van EUR 2 miljoen, waarvoor reeds financiering werd goedgekeurd door de trustees van de Collen Charitable Trust.

Ik ben persoonlijk bereid het verschil bij te dragen dat nodig is om de uiteindelijke verwervingskost van EUR 2.073.867 te bereiken en zo deze ongelukkige saga tot een bevredigend einde te brengen.

Ik herhaal dat ik verheugd ben dat dit unieke, persoonlijk geannoteerde exemplaar van Vesalius uiteindelijk in Leuven is terechtgekomen. Op 29 januari 2024 kwamen KU Leuven en DCS/DCF overeen dat, indien de bestaande toezegging van EUR 1 miljoen van de Vlaamse Gemeenschap ontoereikend zou blijken — wat uiteindelijk ook het geval was — DCS/DCF tot EUR 2 miljoen ter beschikking zou stellen om de verwerving veilig te stellen."

De Vlaamse Gemeenschap besloot vervolgens rechtstreeks aan de verwerving deel te nemen en lijkt haar engagement te hebben verhoogd, hoewel de precieze omvang daarvan mij nooit volledig duidelijk is geworden. Op geen enkel ogenblik nadien ontving DCS/DCF nog enige betekenisvolle terugkoppeling over de gewijzigde afspraken of de uiteindelijke financiële structuur van de transactie.

Addendum 2

Gelijk gekregen?!

Preambule

Vindicate (Cambridge Dictionary): aantonen dat wat iemand heeft gezegd of gedaan juist of terecht was nadat anderen hadden aangenomen dat het onjuist was.

Meta-analyse: een statistische methode waarbij kwantitatieve gegevens uit meerdere onafhankelijke studies die eenzelfde onderzoeksvraag behandelen, worden samengevoegd. De resulterende schatting vertegenwoordigt een gewogen gemiddelde van de verschillende studies; wanneer echter sprake is van aanzienlijke heterogeniteit, kan deze samenvattende schatting de bevindingen van de individuele studies onvoldoende weerspiegelen.

De Open-Artery Hypothese: de open-artery hypothese stelt dat vroege reperfusie van een infarctgerelateerde kransslagader leidt tot behoud van myocardweefsel, waardoor de linkerventrikelfunctie en de overleving verbeteren. De hypothese veronderstelt bovendien dat ook latere reperfusie, wanneer substantiële myocardiale redding niet langer mogelijk is, nog steeds klinisch voordeel kan opleveren door behoud van ventriculaire functie en verbetering van de langetermijnprognose.

Terugblik, na 30 Jaar, op de “Open-Artery” hypothese, trombolytische Therapie en de Beperkingen van Meta-analyses

Recent werd ik door Paul Huybrechts en Frieda Van Wijck — mede-auteurs van de biografie *Désiré Collen, Biotechpionier* (LannooCampus, 2018) — erop gewezen dat het klinische gebruik van tissue plasminogen activator (alteplase, gecommmercialiseerd als Activase® en Actilyse®) en zijn afgeleide tenecteplase (TNKase® en Metalyse®) meer dan drie decennia na hun introductie nog steeds toeneemt.

Sinds 2019 overschrijdt de wereldwijde omzet van alteplase voor ST-elevatiemyocardinfarct (STEMI), acuut ischemisch cerebrovasculair accident (AIS) en longembolie (PE) jaarlijks USD 1 miljard, met een aanhoudende groei van meer dan 5% per jaar. Tenecteplase lijkt een vergelijkbare evolutie door te maken en zou alteplase uiteindelijk in verschillende indicaties kunnen vervangen.

Analyse van sectorrapporten door Paul Huybrechts suggereert dat elk van beide t-PA-varianten — alteplase en tenecteplase — inmiddels een jaarlijkse omzet van meer dan USD 1 miljard realiseert, waardoor beide producten tot de categorie van farmaceutische "blockbusters" behoren.

Deze bevindingen verrasten mij. Na mijn emeritaat aan de KU Leuven in 2008 op 65-jarige leeftijd verschoof mijn aandacht geleidelijk van academisch onderzoek naar trombolytische therapie naar de ondersteuning van biotechnologische start-ups en filantropische initiatieven. De blijvende groei van het gebruik van t-PA bracht mij er daarom toe terug te kijken op de lange en vaak controversiële weg die het product heeft afgelegd sinds het midden jaren 1980 werd beschouwd als een dure biotechnologische curiositeit zonder "enig voordeel ten opzichte van streptokinase" tot zijn huidige exclusieve plaats in internationale behandelingsrichtlijnen.

Vandaag blijft fibrinolytische therapie met alteplase of tenecteplase aanbevolen voor STEMI wanneer tijdige primaire percutane coronaire interventie (PCI) niet mogelijk is, terwijl alteplase is uitgegroeid tot de standaardbehandeling voor geschikte patiënten met een acuut ischemisch CVA en is opgenomen op de lijst van essentiële geneesmiddelen van de Wereldgezondheidsorganisatie.

Het moderne tijdperk van de trombolytische behandeling van acuut myocardinfarct begon met enkele fundamentele observaties:

- in 1980 toonden DeWood en medewerkers aan dat acuut myocardinfarct in zijn vroege fase vrijwel steeds gepaard gaat met een trombotische afsluiting van een kransslagader.
- kort daarvoor hadden Rentrop en collega's reeds aangetoond dat intracoronaire toediening van streptokinase de afgesloten arterie snel kon heropenen.
- experimentele en klinische studies bevestigden vervolgens dat tijdig herstel van de coronaire doorbloeding leidde tot een verbetering van de myocardfunctie.

De baanbrekende GISSI-studie van 1986 en de ISIS-2-studie van 1988 bewezen overtuigend dat intraveneuze streptokinase de mortaliteit bij myocardinfarct verminderde. Parallel hiermee leidde een beter inzicht in de fysiologische fibrinolyse tot het concept van fibrine-selectieve trombolyse en de verwachting dat effectievere trombolytische middelen konden worden ontwikkeld.

De beschikbaarheid van voldoende hoeveelheden tissue plasminogen activator, eerst uit melanoomcelculturen en kort daarna via recombinant-DNA-technologie, maakte het mogelijk deze hypothese klinisch te toetsen.

De eerste studies naar coronaire doorgankelijkheid toonden een superieure fibrine-selectieve trombolysie aan met recombinant t-PA vergeleken met streptokinase. De grote mortaliteitsstudies GISSI-2 en ISIS-3 konden echter geen overeenkomstig overlevingsvoordeel aantonen. Deze schijnbare discrepantie tussen mechanistische studies en klinische uitkomststudies bracht velen ertoe de geldigheid van de open-artery hypothese in twijfel te trekken en leidde tot hevige discussies, vooral in een gezondheidszorgomgeving waarin kostenbeheersing steeds belangrijker werd.

Vervolgonderzoek bracht geleidelijk meer duidelijkheid. Het werd duidelijk dat de oorspronkelijke behandelingsschema's — een trage infusie van t-PA gedurende drie tot vier uur gecombineerd met een laattijdige subcutane toediening van heparine — het biologische potentieel van het geneesmiddel niet volledig benutten.

De GUSTO-studie en haar angiografische substudie, gepubliceerd in 1993, toonden aan dat snelle, volledige en duurzame coronaire reperfusie (TIMI-graad 3-flow) de belangrijkste determinant was van klinisch voordeel en dat dit resultaat het best werd bereikt met een versnelde (*front-loaded*) t-PA-toediening gecombineerd met onmiddellijke intraveneuze heparinetherapie.

Deze bevindingen brachten mij ertoe in 1996 een overzichtsartikel te schrijven onder de titel *Fibrin-Selective Thrombolytic Therapy for Acute Myocardial Infarction*. Daarin concludeerde ik:

"De gunstige effecten van trombolytische therapie bij acuut myocardinfarct zijn inmiddels goed aangetoond, maar de beperkte werkzaamheid en de potentieel levensbedreigende neveneffecten van de huidige trombolytische strategieën blijven problematisch. Geoptimaliseerde trombolytische therapie zal uiteindelijk waarschijnlijk bestaan uit de toediening van krachtige fibrine selectieve plasminogeen activatoren in combinatie met specifieke anticoagulantia en/of bloedplaatjesremmers."

Destijds was het bijzonder bevredigend vast te stellen dat het concept van fibrineselectiviteit overeind leek te blijven op biochemisch, fysiologisch én klinisch niveau.

Niet iedereen deelde deze interpretatie. In 1997 publiceerden Collins en collega's van de Oxford-groep een omvangrijke meta-analyse waarin werd geconcludeerd dat op t-PA gebaseerde behandelingen hoogstens een beperkt en statistisch onzeker voordeel boden ten opzichte van streptokinase, terwijl zij wel duidelijk het risico op intracerebrale bloedingen verhoogden. Zij stelden daarom dat streptokinase in het algemeen de voorkeur moest blijven genieten als fibrinolytische behandeling.

Voor degenen onder ons die meer dan twintig jaar hadden besteed aan de studie van de pathofysiologie van coronaire trombose en de mechanismen van reperfusie therapie waren deze conclusies ontvullend. Zij leken niet alleen de waarde van t-PA in vraag te stellen, maar ook het fundamentele concept dat snelle heropening van de kransslagader de belangrijkste determinant van klinisch voordeel was.

Achteraf beschouwd bestonden er echter belangrijke verschillen tussen de studies die in deze meta-analyse werden samengebracht. Deze verschillen betroffen patiëntselectie, behandelingsprotocollen, timing van de therapie, wijze van heparinetoediening en definities van klinische uitkomsten. De studies evalueerden niet noodzakelijk gelijkwaardige therapeutische strategieën, ook al werden zij statistisch als één geheel behandeld.

Dertig Jaar Terugblik

Met de wijsheid van dertig jaar ervaring zijn de fundamentele principes van reperfusie therapie inmiddels stevig verankerd geraakt.

De concepten dat "de verstopte arterie geopend moet worden" en dat "tijd spier is" (*time is muscle*) vormen vandaag de dag hoekstenen van de behandeling van acuut myocardinfarct. Snelle en volledige herstelling van de coronaire doorbloeding — hetzij via primaire PCI, hetzij via effectieve trombolytische therapie — leidt tot myocardiale redding en verbeterde overleving. Hoe vroeger de reperfusie plaatsvindt, hoe groter het voordeel.

Hetzelfde principe werd later bevestigd bij acuut ischemisch CVA, waar het parallelle concept "tijd is hersenen" (*time is brain*) even algemeen aanvaard is geworden. In deze context groeide alteplase uit tot de standaardbehandeling voor geschikte patiënten, terwijl grote studies met streptokinase er consequent niet in slaagden een aanvaardbare balans tussen voordeel en risico aan te tonen.

Als iemand die gedurende een groot deel van zijn wetenschappelijke loopbaan de open-artery hypothese heeft bestudeerd en verdedigd, kan ik niet ontkennen dat dit mij een zekere mate van voldoening schenkt.

Dit is geenszins bedoeld als kritiek op de Oxford-groep, wier analyses met grote methodologische nauwkeurigheid werden uitgevoerd. Het is veeleer een herinnering dat men, wanneer conclusies uit mechanistische studies verschillen van conclusies uit meta-analyses van heterogene klinische studies, niet automatisch mag aannemen dat laatstgenoemde noodzakelijk correct zijn.

Statistische synthese is een buitengewoon waardevol instrument, maar zij neemt de noodzaak van biologisch inzicht en een zorgvuldige beoordeling van de klinische context niet weg.

De geschiedenis van de reperfusie therapie suggereert dat de meest betrouwbare medische vooruitgang meestal ontstaat wanneer mechanistisch inzicht, experimenteel bewijs en klinische resultaten uiteindelijk convergeren.

In het geval van de open-artery hypothese — en haar moderne equivalenten *time is muscle* en *time is brain* — is dat uiteindelijk ook gebeurd.

Figuur 1:

Controversy on Thrombolysis in AMI

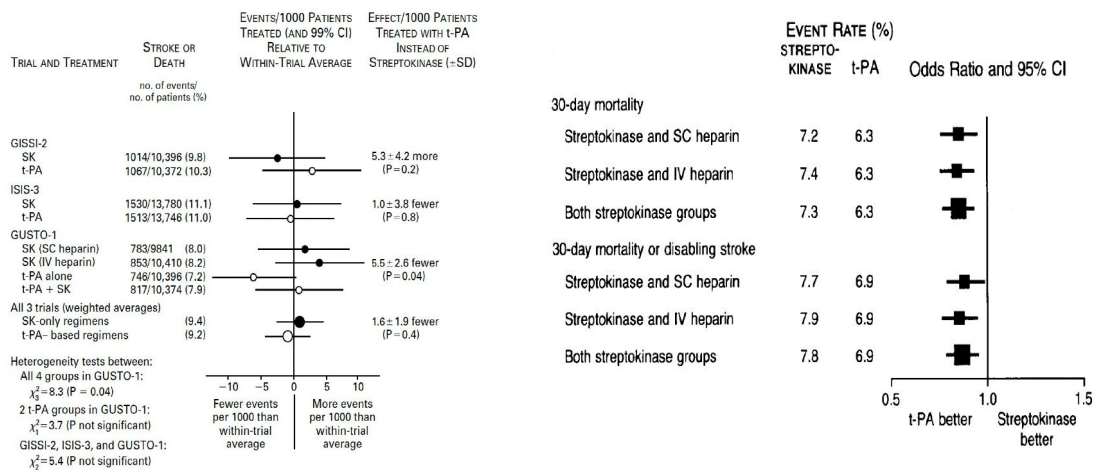
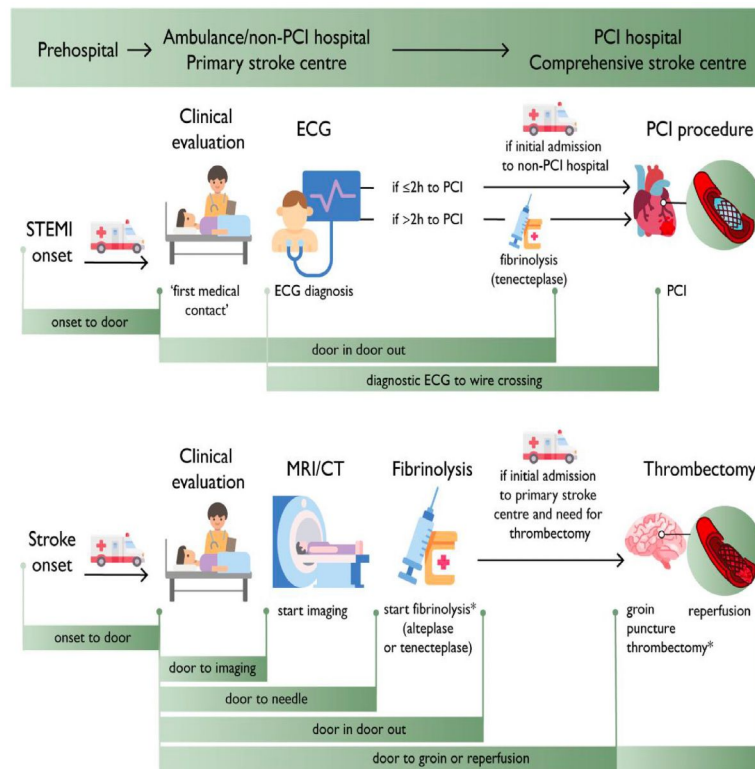

Figure 3. Stroke or Death in the Three Large, Directly Randomized Comparisons (GISSI-2, ISIS-3, and GUSTO-1) of the Standard Streptokinase Regimen with More Intensive t-PA-Based Fibrinolytic Regimens.

Figuur 2: Diagnostisch en therapeutisch traject bij STEMI en AIS in 2024

Legende Figuur 2

Patiënten met een ST-elevatiemyocardinfarct (STEMI) worden overgebracht naar een ziekenhuis met of zonder faciliteiten voor percutane coronaire interventie (PCI). Na klinische evaluatie en bevestiging van de diagnose STEMI op basis van het electrocardiogram (ECG), ondergaan patiënten onmiddellijk een primaire PCI indien de tijd tussen de ECG-diagnose en de start van de PCI maximaal 120 minuten bedraagt.

Indien een langere vertraging (>120 minuten) wordt verwacht — bijvoorbeeld wegens een langdurig transport naar een PCI-centrum — dient fibrinolytische therapie te worden toegediend. Vervolgens wordt een PCI gepland binnen 2 tot 24 uur na de toediening van de fibrinolytische behandeling (farmaco-invasieve strategie), of wordt zo nodig een dringende reddings-PCI (*rescue PCI*) uitgevoerd.

Patiënten met een acuut ischemisch cerebrovasculair accident (CVA) worden overgebracht naar een primair of gespecialiseerd beroertecentrum (*stroke centre*). Na klinische evaluatie ondergaan zij hersenbeeldvorming met computertomografie (CT) of magnetische resonantiebeeldvorming (MRI). Op basis van het tijdsverloop en de beeldvormingsbevindingen wordt beslist of fibrinolytische behandeling aangewezen is.

Indien er aanwijzingen zijn voor een afsluiting van een groot bloedvat (*large-vessel occlusion*) en tevens aan de overige tijds- en beeldvormingscriteria wordt voldaan, komt de patiënt in aanmerking voor een trombectomie. Wanneer de patiënt aanvankelijk werd opgenomen in een primair beroertecentrum, wordt hij of zij hiervoor overgebracht naar een gespecialiseerd beroertecentrum.

Bron: L. Scheldeman, P. Sinnaeve, G.W. Albers, R. Lemmens, F. Van de Werf, “Acute myocardial infarction and ischaemic stroke”, *European Heart Journal* 45, 2735–2747, 2024.

Addendum 3

Oprichting van FSEI en Overdracht van CCT- en Colesta-activa

Dit hoofdstuk valt onder wachtwoordbeveiliging in afwachting van de uitkomst van het onderzoek van de toezichthoudende autoriteit en/of gerechtelijke procedures.

Bijlage bij Addendum 3

ChatGPT-analyse van de Oprichting van FSEI

Deze bijlage valt onder wachtwoordbeveiliging in afwachting van de uitkomst van het onderzoek van de toezichthoudende autoriteit en/of gerechtelijke procedures.

Addendum 4 (onder PW)

Belasting- en Domiciliestatus in het Verenigd Koninkrijk en België

Dit hoofdstuk is in aanbouw.

Verklarende Lijst van Afkortingen en Organisaties

Personen

CEO (*Chief Executive Officer*): hoogste leidinggevende verantwoordelijk voor het algemene bestuur van een organisatie.

CFO (*Chief Financial Officer*): senior leidinggevende verantwoordelijk voor het financiële beheer van een organisatie.

CMO (*Chief Medical Officer*): leidinggevende functie waarbij een bevoegd arts toezicht houdt op de klinische activiteiten van een organisatie.

DR: Dingeman (“Dick”) Rijken, medewerker van D. Collen bij CMVB en mede-uitvinder van het t-PA-octrooi.

OM: Osamu Matsuo, medewerker van D. Collen bij CMVB en mede-uitvinder van het t-PA-octrooi.

Organizaties en Structuren

Anpech BM: een burgerlijke maatschap naar Belgisch recht (ondernemingsnummer BE 0727.587.892), opgericht op 15 januari 2009 door Désiré Collen en Louisa Reniers en geregistreerd op 16 januari 2009 te Leuven (2e Kantoor der Registratie, boek 6/205, blad 53, vak 18).

ASFIP Genève: *Autorité cantonale de surveillance des fondations et des institutions de prévoyance Genève*, de autonome publieke autoriteit van het kanton Genève belast met het toezicht op privaatrechtelijke stichtingen en pensioenfondsen.

BBI: Bijzondere Belastinginspectie, belast met de gestructureerde bestrijding van fraude in alle belastingen van de Belgische Federale Overheidsdienst Financiën.

Biggar Ltd: een vrijgestelde vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (*Exempted Limited Liability Company*), opgericht op de Kaaimaneilanden op 20 juli 1998. Biggar Ltd is de operationele arm en een volle dochtervennootschap van CCT, de Collen Charitable Trust.

CCT (*Collen Charitable Trust*): oorspronkelijk de *Collen Trust*, opgericht op 2 september 1998 als een onherroepelijke charitatieve trust onder de STAR-wetgeving (*Special Trusts Alternative Regime*) van de Kaaimaneilanden door

(1) Désiré Collen en (2) de trustees Coutts Ltd (Grand Cayman, British West Indies) en Coutts Trustees SA (Genève, Zwitserland). De voornaamste begunstigden waren DCS/DCF in België, FLJ in Zwitserland en FEFP in het Verenigd Koninkrijk. De resterende activa van CCT bedroegen eind 2024 ongeveer 52 miljoen EUR. Tijdens het eerste kwartaal van 2025 werd het merendeel van deze activa overgedragen aan FSEI.

CMVB (*Centrum voor Moleculaire en Vasculaire Biologie*): onderzoekslaboratorium van KU Leuven op de campus Gasthuisberg, geleid door Désiré Collen van 1991 tot 2008.

Colesta (*Colesta Trust*): een discretionaire en onherroepelijke trust naar het recht van de Kaaimaneilanden, opgericht door Coutts Londen in december 2003 ten behoeve van Désiré Collen (“Economische Settlor”), toen niet-gedomicilieerd inwoner van het Verenigd Koninkrijk. DCS/DCF is een discretionaire begunstigde van Colesta. Colesta ontving 826.619 aandelen van ThromboGenics NV, aangekocht met de “toevertrouwde 20,75% van de t-PA-royalty-inkomsten” van Désiré Collen in de periode 1995–1998. De activa van Colesta bedroegen eind 2024 ongeveer 35 miljoen GBP. In het kader van een definitieve regeling werd ongeveer 30 miljoen GBP tijdens het eerste kwartaal van 2025 overgedragen aan FSEI.

CTG (*Centrum voor Transgene Technologie en Gentherapie*): afdeling van het VIB, gevestigd op Gasthuisberg te Leuven en geleid door Désiré Collen van 1995 tot 2008.

DCRF (*Désiré Collen Research Foundation*): vereniging zonder winstoogmerk naar Belgisch recht (ondernemingsnummer BE 0435.768.243) opgericht op 2 juli 1988 met als doel een belangrijk deel van de t-PA-royalty’s van Genentech Inc. te investeren in wetenschappelijk onderzoek. Als gevolg van wijzigingen in de Belgische wetgeving werd de stichting in 2007 hernoemd tot LSRP (*Life Sciences Research Partners*).

DCS/DCF (*Désiré Collen Stichting / Désiré Collen Foundation*): private stichting naar Belgisch recht (ondernemingsnummer BE 0598.907.593), opgericht op 20 februari 2015 ten behoeve van Désiré Collen. Op 9 juli 2024 werd DCS/DCF erkend als Stichting van Openbaar Nut (SON). De filantropische activiteiten worden uitvoerig beschreven op de website van DCS.

DVB (*Dienst Voorafgaande Beslissingen*): dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën die fiscale rulings verstrekt.

FEFP (*Foundation for Education to Improve Family Planning*): Britse liefdadigheidsinstelling geregistreerd bij de Charity Commission van Engeland en Wales op 28 februari 2020 onder nummer 1188260. Op 26 oktober 2020 erkende HMRC FEFP als een *Charitable Incorporated Organisation* (CIO). De charitatieve activiteiten worden uitvoerig beschreven op de website van FEFP.

FLJ (*Fondation Louis-Jeantet de Médecine*).

FSEI (*Fondation pour le Support de l'Éducation et de l'Invention*): een particuliere Zwitserse liefdadigheidsinstelling (CHE 222.977.772) van de beherende vennoot van de trustee van CCT en Colesta, opgericht met een betaald mandaat (85.000 CHF) van DCS/DCF. Op 22 april 2026 werd door DCS/DCF en Désiré Collen een klacht ingediend bij ASFIP Genève betreffende de stichter, governance en bestuurders.

FSMA (*Financial Services and Markets Authority*): Belgische toezichthouder op de financiële markten.

Fund+: een open-end investeringsfonds voor langetermijnparticipaties in innovatieve life-sciencesbedrijven met focus op België (ondernemingsnummer BE 0629.896.521), oorspronkelijk opgericht in 2015 door DCS/DCF en LSRP.

Genentech Inc.: toonaangevend Amerikaans biotechnologiebedrijf gevestigd in South San Francisco, Californië.

HMRC (*His Majesty's Revenue & Customs*): Britse belastingdienst verantwoordelijk voor de inning en administratie van directe en indirecte belastingen

ICOS (*Image Computer Systems*): een naamloze vennootschap naar Belgisch recht, opgericht op 17 februari 1982 als spin-off van LRD.

Innovi NV: een naamloze vennootschap naar Belgisch recht, opgericht in 1982 voor het beheer van de technologieoverdracht van de Vlaamse universiteiten. De vennootschap beëindigde haar activiteiten omstreeks 1990.

Keeton Ventures SA: vennootschap opgericht op de Britse Maagdeneilanden op 28 juli 2003. Keeton Ventures SA is de operationele arm en een volle dochtervennootschap van de Colesta Trust.

KULRD: rechtsopvolger van LRD, geïntegreerd als een “business unit” binnen KU Leuven.

LRD (*Leuven Research en Development*): rechtspersoon zonder winstoogmerk naar Belgisch recht, opgericht door KU Leuven in 1973.

LSRP (*Life Sciences Research Partners*): rechtspersoon zonder winstoogmerk naar Belgisch recht, de rechtsopvolger in naam van DCRF (ondernemingsnummer BE 0435.768.243).

Medac GmbH: een klein Duits farmaceutisch bedrijf en tijdelijke partner van Thromb-X NV in het staphylokinaseproject.

Oxurion NV: nieuwe naam van ThromboGenics NV.

Patcobel NV: een naamloze vennootschap naar Belgisch recht (ondernemingsnummer BE 0874.895.359), opgericht door leden van de familie Collen.

PRD (*Protein Research Division*): afdeling binnen LRD die het CMVB van KU Leuven vertegenwoordigde.

SFPIM (*Federale Participatie- en Investeringsmaatschappij / Société Fédérale de Participations et d'Investissement*): investeringsmaatschappij die volledig eigendom is van de Belgische federale overheid. Zij beheert de federale participaties, werkt samen met de overheid aan specifieke projecten en voert een eigen investeringsbeleid in het belang van de Belgische economie.

t-PA NV: een naamloze vennootschap naar Belgisch recht, opgericht door Innovati NV met als exclusief doel het aanhouden van de overeenkomst tussen Innovati en Genentech Inc betreffende t-PA.

Thromb-X NV: een naamloze vennootschap naar Belgisch recht, opgericht door Désiré Collen en LRD in 1991. In 2006 werd zij geïntegreerd in ThromboGenics NV.

ThromboGenics Ltd: een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid naar Iers recht, opgericht door Désiré Collen en Randall Moreadith in 1998. In 2006 werd zij geïntegreerd in ThromboGenics NV.

ThromboGenics NV: een naamloze vennootschap naar Belgisch recht (ondernemingsnummer BE 0881.620.924) opgericht door de aandeelhouders van ThromboGenics Ltd in mei 2006.

VIB (*Vlaams Instituut voor Biotechnologie*): een vzw naar Belgisch recht (ondernemingsnummer BE 0456.343.923), opgericht door de Vlaamse regering op 6 juli 1995, ging operationeel van start op 1 januari 1996.

UK (*United Kingdom*): Verenigd Koninkrijk.

Medische, financiële en legale Terminologie

AI: artificiële intelligentie. De platforms ChatGPT, DeepSeek, Copilot en Claude werden gebruikt voor het verzamelen van achtergrondinformatie over financiële en juridische aspecten.

AIS (*Acute ischemic stroke*): acute ischemische beroerte.

CAGR (*Compound Annual Growth Rate*): samengesteld jaarlijks groeipercentage; geeft weer hoe snel een vermogen gemiddeld per jaar groeit, uitgaande van samengestelde interest.

CIO (*Charitable Incorporated Organisation*): rechtspersoon met statuten die geregistreerd is bij en onder toezicht staat van de Charity Commission van Engeland en Wales.

CVA: cerebrovasculair accident.

DPI (*Distributions to Paid-In Capital*): uitkeringen ten opzichte van het gestorte kapitaal.

EUR: euro, de munteenheid van de Europese Unie. Komt ongeveer overeen met 40 BEF, 1,15 USD, 0,86 GBP of 0,8 IEP.

FY (*Fiscal Year*): boekjaar.

GBP (*Great British Pound of Pound Sterling*): Britse pond sterling, momenteel ongeveer 1,15 EUR.

GP (*General Partner*): beherende vennoot van een private-equity fonds.

IEP (*Irish Punt*): de munteenheid van Ierland vóór de invoering van de euro, was ongeveer 1,25 EUR.

IHT (*Inheritance Tax*): Britse successiebelasting van 40%, verschuldigd op nalatenschappen met een waarde van meer dan £325.000.

IP (*Intellectual Property*): intellectuele eigendom beschermd door verleende octrooien.

IPO (*Initial Public Offering*): eerste beursintroductie van aandelen.

IRR (*Internal Rate of Return*): intern rendement.

LP (*Limited Partners*): commanditaire vennoten (investeerders) van een private-equity-fonds.

LTR (*Long-Term Tax Resident*): persoon die gedurende een lange periode als fiscaal inwoner van het Verenigd Koninkrijk wordt beschouwd (meer dan 10 van de laatste 20 jaar) en daardoor voor fiscale doeleinden wordt geacht een duurzame en sterke band met het land te hebben.

MM (*Money Multiple*): de verhouding tussen de ontvangen opbrengst en de oorspronkelijke investering; het aantal keren dat de initiële investering wordt terugverdiend.

NAV (*Net Asset Value*): nettovermogenswaarde; de waarde van de activa na aftrek van de schulden.

NV (*Naamloze Vennootschap*): Belgische rechtsvorm vergelijkbaar met een Britse *Limited Company* (Ltd).

ON (*Ondernemingsnummer*): uniek identificatienummer van een onderneming in België.

PI (*Paid-In Capital*): gestort kapitaal.

RVPI (*Residual Value to Paid-In Capital*): verhouding tussen de resterende waarde van een investering en het gestorte kapitaal.

SON (*Stichting van Openbaar Nut*): in het Engels doorgaans vertaald als *Foundation of Public Benefit* (FPB).

STEMI (*ST-segment Elevation Myocardial Infarction*): ST-segment verhoogd myocardinfarct.

t-PA (*tissue-type plasminogen activator*): de fysiologische activator van het fibrinolytische of trombolytische systeem in het bloed.

TIMI (*Thrombolysis in Myocardial Infarction*): trombolyse bij hartaanval.

TIMI-3 (*TIMI-graad 3 flow*): volledig herstel van de coronaire reperfusie van de infarct-gerelateerde coronaire arterie na trombolyse bij een acute hartaanval.

Toevertrouwde t-PA-royalty's: 20,75% van de door Genentech Inc. aan LRD betaalde t-PA-royalty's), die voordien waren toegewezen aan DCRF (1989–1993) of PRD/LRD (1994), en tijdens de boekjaren 1995–1998 (in totaal 9,9 miljoen USD) aan Désiré Collen als buffer voor de financiële ondersteuning van projecten van CMVB/KU Leuven en CTG/VIB.

TVPI (*Total Value to Paid-In Capital*): verhouding tussen de totale waarde van een investering en het gestorte kapitaal; ook wel *Money Multiple* genoemd.

USD (*United States Dollar*): Amerikaanse dollar, momenteel ongeveer gelijk aan 0,85 EUR.

VC (*Venture Capital*): risicokapitaal; een vorm van private-equityfinanciering voor startende, jonge en groeiende ondernemingen met een hoog groeipotentieel.

VZW (*Vereniging zonder Winstoogmerk*): Belgische rechtsvorm voor organisaties zonder winstoogmerk (*non-profitorganisatie*).